

“İyi çocukları” kollayan devlet, halka düşmandır!

Devletin saldırıları karşısında dört bir yanda direnişi büyütelim!

**Yaptığı saldırılarla bedel ödemeksizin
hakların elde edilemeyeceğini
gösteren devlete yanıtımız
“Bedel ödedik bedel ödeteceğiz” olacak.**

Devlet eğitimcilere gaz bombalarıyla saldırdı!

Eğitim-Sen’li emekçiler 24 Kasım’da İstanbul’dan başlatmış oldukları, “Eğitimcilerin Büyük Yürüyüşü” için Ankara’ya vardıklarında önce kente girişleri engellenmeye çalışıldı, yetmedi devletin kolluk güçlerini ve gaz bombalarını karşılarında buldular! Pervasızlığın bu kadarı dedirten, benzerine çok zor rastlanacak bir şekilde Milli Eğitim Bakanı tam da öğretmenlere hediye ettikleri bir günde “öğretmenler sadece iki gün çalışıyor!” diyerek bu ülkenin eğitim emekçilerine ve onların sorunlarına yönelik verdiği cevabı da en yetkili ağızdan ifade etmiş oldu. Okullara genelge göndererek eylemi “yasadışı” ilan eden devlet, bu şekilde hak arama ve alanlara çıkma talebini bastırabileceğini ummuştur.

“Suskun toplum” yaratmayı hedefleyen ve bu doğrultuda en küçük hak talebine dahi tahammülü olmayan faşizm, bir kez daha bu ülkede hak aramanın bedel ödemeyi göze almadan gerçekleşmeyeceğini ortaya koymuştur.

Özelleştirme karşıtı işçilere coplu karşılama!

Ülkenin en büyük kamu kuruluşlarından biri olan Türk Telekom’un yasaya göre en fazla % 49’luk hissesini satabilecekken, %55’lik hisseyi tam anlamıyla peşkeş denilecek şekilde Lübnan kökenli Öger şirketine satması, Telekom işçileri tarafından işyeri işgali ile protesto edilirken, devletin buna karşı cevabı da her zamanki gibi şiddetle bastırmaya çalışmak oldu. Sendika yöneticilerini gözaltına alan, işçilere de azgınca saldıran devlet, Başbakan’ın pazarlamacılığının önüne kimseyi geçirmek istemediğini de ortaya koydu.

Devlet, Şemdinli’nin enkazı altından çıkamıyor!

Şemdinli’de ortaya çıkan devlet çetesinin ardından, önce “iyi çocuklar” diyerek sahiplenerek pervasızlığını ortaya koyan devlet, gelişen toplumsal muhalefetin ve hesap soruculuğunu kuşanan Kürt halkının alanları doldurmasıyla “olayların üstüne gideceği” açıklamasını yapmıştı. Oysa bu ülkede biraz tarih bilgisi olan herkes olayların üstüne gitmenin gerçek anlamının sümenaltı etmek olduğunu çok iyi bilmektedir. Bu konuyla ilgili toplanan devletin güvenlik zirvesinden konuyla ilgili eylemlere “müsamaha gösterilmeyeceği” açıklamasının çıkması da, devletin kendi yarattığı çeteler yerine hakkını arayan ve hesap soran halkın üstüne gideceğini bir kez daha ortaya koymuştur.

Ancak devletin “iyi çocukları”na karşı, bu ülkenin gerçek sahipleri olan halkın çocukları her türlü bedeli göz önüne alarak alanlara çıkmaktan ve hakkını aramaktan geri durmayacaktır!

Zulmün olduğu yerde isyan etmek meşrudur!

Paris'te Türkiyeli DKÖ'ler isyanı sahiplendi!

Fransa'daki Türkiyeli demokratik kitle örgütleri de bir basın açıklamasıyla emperyalizme öfke, isyanlılara ise destek sundular.

Basın açıklaması, **19 Kasım 2005** Cumartesi günü Onuncu Paris olarak bilinen Paris'in Strasbourg Saint-Denis bölgesinde saat 17:00'de başladı. Devrim, sosyalizm ve yüce komünizm mücadelesinde ölümsüzleşen şehitler için ya-

pılan bir dakikalık saygı duruşuyla başlayan etkinlikte "**bütün sosyal çatışmaların sebebi emperyalizmdir**" yazılı pankart taşındı. Daha sonra Fransızca ve Türkçe yazılan ve basın açıklamasını örgütleyen **Anadolu Federasyonu**, **Bir-Kar**, **FTİF** (Fransa Türkiyeli İşçiler Federasyonu), **FDHF** (Fransa Demokratik Haklar Federasyonu) ve **FGİF** (Fransa Göçmen İşçiler Federasyonu) gibi ku-

rumların imzalarını taşıyan metin okundu. Yazıda, "Avrupa'nın göbeğinde yakılan isyan ateşleri, her ne kadar Fransa'da yansa da, aslında tüm Avrupa için göçmenlere dönük son yıllarda izlenen asimilasyoncu, anti-demokratik politikalara yönelen ezilen, horlanan ve aşağılanan yığınların itirazıdır. Kitlelerin alışılage-len protestoları karşısında adeta bağışıklık kazanarak tam gaz yoluna devam

eden Sarkozyci politikalar, kendi anladığı dilden sokakta böyle karşılaşmıştır. Baskının ve zulmün olduğu yerde, halka ayaklanmasını söylemeyen alçağın kendisidir." denildi.

Etkinlikte "**Sarkozy istifa**", "**Yaşasın devrimci dayanışma**" gibi sloganlar atıldı. Etkinlik, sessiz kalmamak ve örgütlenmek için yapılan çağrılarının ardından sona erdi. (**Paris İK okurları**)

Reha Şen anıldı

30 Ekim 2005 tarihinde **Platling**'de yapılan bir etkinlik ile Tuzla'da şehit düşen **Reha Şen** şahsında katledilen **4 Partizan** anıldı.

Anma etkinliğinin **İşçi-köylü** ve **Alnteri** okurları tarafından organize edilmesi devrimci dayanışma açısından güzel bir örnekti.

Anma "**Tuzla Katliamını**

unutmadık! **İ. Hakkı Adalı, Reha Şen, Fevzi Yalçın, Kemal Soğukpınar yoldaş onurumuzdur!**" **Partizan** imzalı pankartın yanında Reha Şen'in çiçeklerle süslü resminin asılmasıyla başladı. Açılış konuşmasında süreç kısa olarak anlatıldı. Sonra Partizan adına bir kişi Tuzla Katliamını ve o süreci anlattı. Konuşmada "**7 Ekim**

1988'de yani 17 yıl önce Tuzla'da 4 yiğit militan yargısız infaz edildi. Bu infaz 12 Eylül'den sonra ilk sokak infazı olması ve gerisinde yani bundan sonra Hasanpaşa, Çiftelavuzlar vb. katliamlarının habercisi olma niteliğini taşıyordu" denildi. Konuşmanın ardından film gösterimine geçildi. Sonra Reha Şen'i tanıyanlar onu anlattılar. Son olarak **Tohum Müzik Grubu**'nun müzik dinletisiyle anma son buldu.

(**Platling Partizan okurları**)

Temel Haklar ve Özgürlükler Federasyonu'na saldırı

Soğanlı Temel Haklar ve Özgürlükler Federasyonu'na **26 Kasım 2005** tarihinde saat 22:00 sıralarında silahlı saldırı düzenlendi.

Cumartesi günü mahallede hırsızlık yapan iki kişinin Temel Haklar ve Özgürlükler Federasyonu çalışanları tarafından yakalanması sonrasında 15 kişilik silahlı ve satırlı grup dernek binasını basarak saldırı düzenledi. Kurum çalışanı 3 kişi çeşitli yerlerinden yaralandı. Çetelerin bu saldırısını protesto etmek için yaklaşık 150 kişi olayın ardından mahallede sloganlarla yürüyüşe geçti ve saldırıyla ilgisi olan bir otopark taşlandı. Eylem saat 24:00'e kadar sürdü. Çevredeki evlerden alkışlar ve ışıklarla eyleme destek veren halkın ilgisi de dikkat çekiciydi.

(**H. Merkezi**)

TÜPRAŞ işçileri

üretimi bir gün durdurdu!

TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesini protesto eden TÜPRAŞ Batman Rafinerisi işçileri **23 Kasım 2005** tarihinde iş bırakma eylemi yaptılar.

Sabah saatlerinde TÜPRAŞ önünde toplanan işçiler adına konuşan Petrol İş Batman Şube Başkanı **Nimetullah Sözen** yaptığı açıklamada "iş bırakma eylemimiz özelleştirme ve devir teslim ile ilgilidir. Herkesin özelleştirmeye karşı çıkması gerekmektedir. Hukuki süreç devam etmektedir. Mahkemenin ne karar vereceğini bilmiyoruz ama biz sonuna kadar eylemlerimizi devam ettireceğiz" dedi.

Petrol-İş Batman Şubesi 2. Başkanı

Mehmet Doğu da, aylardır Türkiye'nin üzerinde kara bulutların eksik olmadığını söyledi. Doğu, bir yandan Türkiye'nin en büyük kuruluşlarının satıldığını, diğer yandan hastanelerde doktorların öldürüldüğünü, üniversitelerin kavga ortamıyla gerildiğini söyledi. Türkiye'yi ve halkı bekleyen tüm bu sıkıntıları bildiklerini belirten Doğu, "Bu sorumluluk bilincimizle, toplumu inatla uyarmaya devam ediyor ve mücadele etmeye çağırıyoruz" dedi.

Açıklamaların ardından işçiler, servislerine giderek oturma eylemine başladı. **Batman Rafinerisi'nin yanısıra Aliğa,**

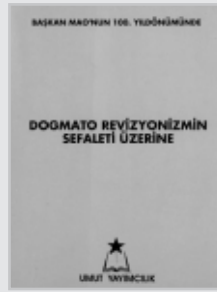
İzmit ve Kırıkkale rafinerilerinde de aynı gün saat 16:00'ya kadar satış ve üretim yapılmadı.

Petrol İş Kocaeli Şube Başkanı **Ali Ufuk Yaşar** da yaptığı basın açıklamasında, TÜPRAŞ'ın satılmasının sosyal bir patlamayı beraberinde getireceğini belirterek, Türkiye'nin Arjantin'deki olaylara doğru gittiğini söyledi. TÜPRAŞ Genel Müdürlüğü önünde basın açıklaması yapan işçiler de, özelleştirmenin önüne geçmek için çalışmalarını sürdüreceklerini belirttiler. (**Kartal**)

Tekstil

işçilerinin zaferi

19 Kasım Cumartesi günü İran'ın kuzeyindeki **Sanendec** kentindeki Kürdistan Tekstil Fabrikası işçilerinin grevi başarıyla sonuçlandı. Grev, yaklaşık iki ay önce 36 işçinin işten atılmasıyla başlamıştı. İşten atılan işçilerin geri işe alınması talebinin yanında işçilerin grev komitesince ileri sürülen taleplerinin hepsini varılan anlaşmayla yönetim karşılamaya yükümlü kılındı. 1 ay 27 gün süren grev gerek yerelden, özellikle de Şaho tekstil fabrikasından, gerekse ülke genelinde işçilerden büyük destek aldı. Grev boyunca işçi temsilcileri güvenlik güçleri ve İstihbarat Bakanlığı'nca sürekli taciz ve tehdit edilmişti.

Umut Yayımcılık'tan İNDİRİMLİ KİTAP SETİ

Umut Yayımcılık, yayınladığı kitaplardan seçtikleri ile oluşturduğu eğitim setini devrimci gençliğin ideolojik-politik çalışmasına katkı sunmak için indirimli olarak sunmaktadır.

İNDİRİMLİ KİTAP SETİ=10 YTL

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayinevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

**İŞÇİ-KÖYLÜ
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

**ABONELİK
ŞARTLARI**

Şemdinli'den Irak'a, Irak'tan Arjantin'e

Ezilen emekçi halkların ve ulusların kabaran öfkesi ve egemenlerin sancılı telaşı!

Yoksul emekçi Kürt halkı, Şemdinli'de cersurca ve direngen tavrı ile faşist TC devletinin yüzündeki maskeyi alaşağı ederek gerçek yüzünün bir kez daha açığa çıkmasını sağladı. Şemdinli'de Kürt halkınca suçüstü basılan faşist Kemalist sistemin karanlık güçlerine karşı ülke çapında muhalif güçlerin tepkileri gerçekleşti. Bu, meşruiyetini ezilen, katledilen ve asimile edilen bir halka sahip çıkmaktan alan demokratik tepkilere, faşist devletin müdahalesinin bilançosu **Hakkari'de üç, Mersin'de bir kişinin katledilmesi ve onlarca gözaltı oldu.** Egemenlerin başlangıçtaki (suçüstü anındaki) şaşkınlığı, yerini giderayak çeşitli şehirlerde gerçekleştirilen kitlesel protesto etkinliklerini şiddet ile bastırmaya bıraktı. Daha önce Susurlukta bir 'kaza' neticesinde faşist devletin ortalığa saçılan kanlı ve kirliliğe, ülkenin dört bir yanından verilen toplumsal muhalif tepkiye karşı duruşu oldukça yumuşak olmuştu. Kuşkusuz bu yaklaşım, tepki tezattındaki belirleyici faktör, Susurluk da 'bir trafik kazası' vesilesi sonucunda 'açığa çıkan' tablo ile Şemdinli'de ezilen emekçi Kürt halkınca açığa çıkartılan arasındaki güçlerin sistem nazarındaki esas tali ayırımında saklıdır. Faşist sistem, "kırmızı çizgiler" dâhilinde olduğunu şu veya bu biçimde ifade ettiği Kürt sorununa dönük her ciddi karşı koyaşa, dolayısıyla Şemdinli ve özgülünde yaşanan protestolara dair en sıradan refleksini sergilemiştir. Kaldı ki, kanlı kontra eylem anında yakayı ele veren bizzat faşist Kemalist sistemin ordusunun illegal kesimidir. Müdahaledeki şiddetin dozajının geri planı budur. Bu nesnellığı göz ardı etmemek, olanları kavrayabilmek/anlayabilmek ve olacak olanları şimdiden kestirebilmek için son derece önemlidir.

Cözüm: "Güvenliği" artırmak

Şemdinli olayı ile ilgili egemenlerce yapılan bir dizi açıklama ve vaadin ne anlam ifade ettiği, özellikle de Kürt halkı açısından ne anlam taşıdığı **Başbakan R. T. Erdoğan**'ın Hakkâri ziyaretinde taşınan pankart ve dövizlerde ifade edilmiştir. Buna karşılık Erdoğan'ın "bu kartonları kim hazırlayıp elinize verdi" sözleri halkın verdiği mesajın yerli yerini bulduğunu/anaşıldığını bir ifadesi olarak basına yansıdı.

Bu gelişmelerin üzerine gitme "kararlılığı" devlet tarafından ifade edilse de sorunun nasıl anaşıldığı ve kavrandığı noktasında son dönem geliştirilen pratik tutumlar bu kararlılığın anaşılması açısından oldukça çarpıcıdır. Şemdinli olaylarının patlak vermesinin hemen ertesinde İstanbul Valisi, Emniyet Müdürü ve "güvenlik" ile ilgili bir dizi birim bir araya gelerek şehrin güvenliği ile ilgili bir toplantı gerçekleştirdiklerini açıkladılar. "Artan kapkaç olayları, hırsızlık ve uyuşturucuya karşı önlemler" paketinin hazırlanması olarak açıklanan toplantının konusu, şehrin belli merkezlerinde karakolların sayısının artırılması, polis noktalarının yoğunlaştırılması ve kapanan karakolların yeniden açılması ile birlikte "motorize polis ekibi" ve mobese kameralarının sayısının artırılması için gereken finansmanın sağlanması gibi bir dizi karar alındığı İstanbul valisi tarafından yapılan açıklamada geçen vurgulardı. Bu önlemlerin kapkaç ya da uyuşturucu ticareti ile bir ilgisinin

olmadığı çok açık. Onların deyimiyle gelişecek olan "terör" korkusuna karşı alınan önlemler paketi olarak algılamak daha yerinde olacaktır. Çünkü ifade edilen "suçların" birçok yerde polis (devlet) destekli geliştirildiği gerçeği bugüne kadar bir dizi yerde patlayan gerçeklerdir.

Devletin zirvesi önlemleri belirlendi

Erdoğan'ın Şemdinli ziyaretinin ardından Başbakanlık'ta "Güneydoğu Zirvesi" toplantısı gerçekleştirildi. Toplantıya Dışişleri Bakanı, Başbakan Yardımcısı **Abdullah Gül**, Adalet Bakanı **Cemil Çiçek**, İçişleri Bakanı **Abdulkadir Aksu** ve Milli Savunma Bakanı **Vecdi Gönül** ve Genelkurmay Başkanı Orgeneral **Hilmi Özkök**, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral **Yaşar Büyükanıt** ve Jandarma Genel Komutanı Orgeneral **Fevzi Türkeri** katıldı. Toplantının neticesindeki basın açıklamasında; "Bir taraftan halkın sorunlarının çözülmesi için gereken bütün tedbirler alınırken, diğer taraftan bölücülük başta olmak üzere her türlü kanunsuz eyleme kesinlikle müsamaha gösterilmemesi gerektiği bir kez daha vurgulanmıştır. Toplantıda, devlet kurumları, sivil toplum kuruluşları ve herkesin büyük bir sorumluluk duygusu içerisinde hareket ederek son olaylarla ilgili yargı sürecine katkıda bulunmaları hususunun altı özellikle çizilmiştir" denilmektedir. Üst üste yapılan toplantılara ve altı çizilen hususlara bakıldığında gelişen muhalefetin dizginlenmesi tedbirlerinin artırıldığını görmek mümkündür.

Yoksulluğun en koyusu: Türkiye Kürdistanı

Yapılan "güvenlik" toplantıları gelinen aşamada devletin yaşadığı tıkanmayı açık bir biçimde ifade etmektedir. Ekonomik gelişmelerle ve toplumun gelir dağılımı ile ilgili yapılan son araştırmalarda sistemin bir başka yönden açmazını oldukça net bir biçimde ortaya koymaktadır. Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından yapılan son araştırmaya göre İstanbul'da yaşayan zengin yüzde 20'lik kesim, en yoksul yüzde 20'lik dilimden 13 kat fazla harcıyor. Türkiye genelindeki gelir dağılımına bakıldığında en yoksul iller Türkiye Kürdistanı'ndaki iller. Kişi başına günlük gelirin 3.3 YTL olduğu bu iller; **Diyarbakır, Mardin, Batman, Şırnak ve Siirt.** Türkiye'nin en yoksul illeri ise **Malatya, Hakkâri, Elazığ, Bingöl, Tunceli** olarak belirlenmiş. Bu bölgede ve belli illerdeki günlük harcama düzeyi 1,7 YTL.

Yoksulluğun gözle görülür fotoğraflarını tamamlayan bir dizi gelişmeyi sıralamak mümkün. İşsizlik oranının geçtiğimiz yıla oranla artışı, gelir seviyesinin azalması, örgütsüzleştirilmeye yönelik saldırılar ivmelenerek sürerken bu duruma gelişen tepki ve öfkenin devlet tarafından yanıtı ise saldırıların tımandırılması olmaktadır.

"Devleti küçültün, polisi büyütün"

IMF ve Dünya Bankası üzerinden bağımlı devletlere dayatılan özelleştirme odaklı ekonomik politikalar, değişen hükümetlere karşı hızla uygulanmaktadır. Özelleştirmeler ile devletin ekonomi ve üretimdeki yeri Çok Uluslu Şirketler ve kompradorlara peşkeş çekiliyor, paralelinde devlet mekanizmasının tüm gücü sistemin bekası için kolluk güçlerinin yeniden

ve daha güçlü organize edilmesinde merkezileştiriliyor. Zira, özelleştirmenin hızına paralel biçimde, sendikal örgütlü işçi kesimi örgütsüzleştirilerek bir yandan işsizliğe diğer yandan ise taşeronlarda her türlü sosyal hak ve pazarlık gücünden yoksun son derece düşük ücret karşılığı çalışmaya mahkum kılınıyor. Bu durum, emekçi halkın hızlı şekilde açlık sınırlarının altında yaşam sürmesine ve daha fazla yoksullaşmasına dolayısı ile sisteme dönük hoşnutsuzluğunun büyümesine ve tepkilenmesine neden teşkil ediyor. İşte tam da bu nokta "devletin küçültülmesi" olarak ifade edilen emperyalizm etiketli iktisadi politikaların sosyal ve siyasal anlamda sistemin güvenliği bağlamında, kolluk güçlerinde odaklanmasını/güçlendirilmesi maksadını anlaşılır şekilde ortaya seriyor. **Emekçi halk yığınları her geçen gün sefaletin, yoksulluğun, açlığın işsizliğin cenderesinde ezildikçe hoşnutsuzluğu çığ gibi büyüyor.** Elbette bu gelişmeler devrimci durumu güçlendirmektedir. Bunu kavrayan egemen güçler, mevcut çelişkileri kendi kabul edilebilirlik sınırları içerisinde kontrol altında tutabilmek için faşizmin gereklerini tereddütsüz icra ediyorlar/edeceklerdir de. Kontrol edebilmelerinin tımsımlı aracı olarak, devletin zor mekanizmasını yani dehşetli güçlü kolluk kuvvetleri organize etmesinin zorunluluğunun bilincindedirler.

Kamu emekçilerinin Ankara yürüyüşüne, Şemdinli ile geliştirilen eylem ve etkinliklere yönelik saldırılar, devletin yaşadığı derin ekonomik ve siyasal çıkmazın bir sonucudur. "Sosyal patlama" olarak ifade edilen korkunun bu süreçteki hızlı gelişimi devletin patlamaya karşı aldığı önlemlerin tarzının ne ölçüde AB standartlarında "demokratik" ve "insancıl" olduğunu somutlamaktadır. Bu süreçte devletin geliştirdiği saldırı sadece devrimci-demokratik güçlerin eylemlerine değil, en geri taleplerle, sistemi hedeflemeyen ve karşısına almayan, kendiliğinden ekonomik ve ekolojik eksiklikle hareketlerine yöneliktir de. **Bolu köylülerinin eylemlerine jandarma tarafından müdahale edilmesi bunun en somut örneğidir.** Bunun yanısıra Telekom işçilerinin, Telekom'un özelleştirilmesine karşı yaptıkları eylem yoğun fiziksel şiddet ile müdahale eden devlet, önümüzdeki süreçte artarak gelişecek olan muhalefete yönelik tutumunu da göstermiş durumdadır.

Ülkemizde egemen sınıflar tarafından yaşanan güvenlik krizi emperyalistler açısından da önemli bir sorun durumundadır.

Kasım ayı başlarında "Ortaoğu ve Kuzey Afrika'da demokrasinin teşvik edilmesi" amacıyla Bahreyn'de yapılan toplantının gündemini de belirleyen "demokrasinin tesis edilmesi" amacıyla geliştirilecek planlar olmuştur. Toplantının ardından İngiltere İçişleri Bakanı **Jack Straw** yaptığı açıklamada "Umarım bölge ülkeleri bunun tamamen bir Amerikan fikri olduğunu düşünmezler. Öyle bir izlenim her şeyi altüst eder..." diyerek, ABD emperyalizminin bölge yoksul emekçi halkları nazarında kıymeti harbiyesini dile getirmiş ve açıklaması yapılan planların ipliğini pazara çıkartma 'gafletine' düşmüştür. Bununla birlikte planların yaşam bulması noktasında bölgede egemen emperyalist devletlerin kaygılarını da

ifşa etmiştir. "Guardian" gazetesinde toplanıyla ilgili yapılan değerlendirmelerde de "demokrasi girişiminin" bir ABD politikası olduğuna ve bu demokrasinin kendilerine neler getireceği konusunda bölge halklarının ciddi kaygılar taşıdıklarına ilişkin bilgiler verilmekte.

Son dönem Irak'ta yaşanan gelişmeler ise özellikle ABD açısından tehlike çanlarının çalması anlamında oldukça kayda değer ipuçları vermektedir. Felluce'de geçtiğimiz yıl işgalci güçler tarafından yapılan büyük operasyonda beyaz fosfor gazı kullanılarak "direnişçileri mağaralardan çıkarma" bahanesiyle sivil halkın nasıl katledildiğini açıklamaktadır. Ortaoğu'yu yeniden şekillendirme kararı alan ABD'nin nasıl bir şekillendirme planı içinde olduğu açığa çıkan bu gerçeklerden de anaşılmaktadır. **İstikrarını sağlamada bir bütün olarak sistemin ciddi tıkanmalar yaşadığı gerçeği tüm saldırganlıklarına yansımaktadır.** Bush ve şürekâsının her ziyaretinde halkın ortaya koyduğu tepki ve öfke halkın işgale ve işgalcilerin politikalarına karşı duruşunun bir ifadesi iken, emperyalistler açısından da sistemlerini tesis etme ve korumada her gün biraz daha zorlandıklarını ve zorlanacaklarının kanıtıdır.

Bush: Persona Nan Grata! (İstenmeyen adam)

8 Kasım günü Güney ve Kuzey Amerika'dan 34 devlet temsilcisinin Arjantin'in Mar del Plata kentinde yapılan ve "Amerika Kıtası İçin Serbest Ticaret Bölgesi" (FTAA) adını taşıyan ekonomik anlaşma üzerinden bir gelişmenin sağlanması amaçlı yapılan zirve, sonuç deklarasyonu yaratacak bir iradeyi ve ortaklığı sağlamadan, tam anlamıyla bir fiyaskoyla sonuçlanmıştır. Ve Bush açısından daha da "kötüsü" toplantının kapanış yemeğini dahi beklemeden ülkeyi terk etmesidir.

Zirveye karşılık düzenlenen "Halk zirvesi" ise tepkilerin birleştiği ana nokta oldu. Hugo Chavez'in de katıldığı "Halk zirvesi" ABD tarafından Latin Amerika ülkelerine dayatılan ekonomik politikaların uygulanamazlığını ifade ederek, bu anlaşmanın son bulması talebini yükseltti. Nitekim yapılan "Halk zirvesi" niteliği ve bileşenleri açısından doğru bir çizgide yürüten hareketleri temsil etmese de yapılan zirvenin fiyaskoyla sonuçlanması anlamında önemli bir irade ortaya koymuştur.

Başta ABD emperyalist haydudu ve beraberinde diğer emperyalist devletlerin kendi ülkeleri ve dünyanın diğer coğrafyalarında yaşadıkları özgülünde gözlemlenen nesnellik, açmaz, kriz ve tükeniş!

Dünyada ve ülkemizde siyasi, iktisadi ve toplumsal gelişmelerin ana yönü ezilen emekçi halklar ve ulusların mücadelesinde ibrenin yüklenmekte olduğu ve aleyhlerine gelişen yoksullaşma boyutunun da etkisi ile daha da hızla artacağı gerçeğidir.

Sınıf bilinçli proleterlerin/komünistlerin güncel görevi gelişmeleri Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminin ışığında analiz ederek, örgütlü siyasal iktidar savaşımının kendi coğrafyalarında yükledikleri sorumluluklarının aynı zamanda enternasyonal yükümlülükleri olduğu perspektifiyle misyonlarını sabır, kararlılık, cesaret, coşku ve azim ile örgütlü biçimde yaşama geçirmektir.

Sınıfsal Bakış

FAŞİZMİN YASA-DIŞI DEĞİL, YASALAR ÜSTÜ FAALİYETİ: KONTR-GERİLLA

2005 Newroz'unu takiben Mersin'deki bayrak provokasyonu ile başlayan ve startını Genelkurmay'ın verdiği ülke çapındaki **merkezi devlet kampanyası**, Kürt halkına karşı ırkçı-şoven bir histeri dalgası estirmiş, bunu linç saldırıları izlemişti. Kürt ulusal mücadelesini sürdüren, destekleyen güçlere ve dahası başta komünistler ve devrimciler olmak üzere devlete karşı bütün muhalif kesimlere yönelen bu müdahalenin **ikinci hamlesi**, dönemin G. Kurmay 2. Başkanı **İlker Başbuğ**'un medyaya verdiği brifing kisveli toplantısı ile 19 Temmuz'da gelmişti.

Bu toplantıda Başbuğ, devletin "saldırısı-savaş" programını ortaya koyuyor, hedeflerini ilan ediyor ve bazı taktik yönelimlerini dahi açıklamaktan çekinmiyordu. Meydan okuyan ifade tarzında, kendileri açısından durumun **sıkıntılı** bir hal aldığı anlaşılıyordu. Bütün kişi ve kurumların topyekûn mücadeleye katılmasının vatani bir görev olarak nitelendirildiği konuşmasında, "terör örgütü"nü yenilgiye uğratmanın yolunun "başarı umudunun kırılması"ndan geçtiğinin altı özenle çiziliyordu. Halkın verdiği desteğe yapılan bu vurgu özellikle önemliydi. Zira herkes gibi onlar da halkla baş etme şanslarının bulunmadığının farkındaydılar.

İşte bu yüzden basın toplantısında Başbuğ şunları söylemişti:

"Örgüte bağlantısı olanlar, örgüte destek sağlayanlar, örgütün propaganda-sını yapan bazı kuruluşlar, kişiler ve sivil toplum örgütleriyle mücadele edilmelidir."

"En büyük zorluk teröristle masum halkın ayırt edilmesinde yaşanmaktadır. Diğer bir zorluk ise; demokratik haklar ve hukuki düzenlemelerle güvenlik ihtiyaçları arasındaki dengeyi tam sağlanamaması ve bunun neticesi olarak da, bu hukuki durumdan teröristlerin faydalanmasıdır. Bir diğer zorluk ise, coğrafyanın yarattığı şartlar, hareket alanının genişliği, güvenlik güçlerinin her an kapsamlı faaliyetlerde bulunma zorluğudur. Elbette bu hususların istemeyerek bazı hassasiyetleri yaratabileceği de unutulmamalıdır."

(...) Mücadelenin güçlüğü ve hassasiyetleri dikkate alınarak, güvenlik güçlerine her zaman destek verilmesi gereği ortadadır."

"Başarı umudunun kırılması", "zafere olan inancın sarsılması", "düşmanın haksız, kendisinin haklı olduğuna dair inançta kırılma yaratılması"... Savaşın en can alıcı noktasına oynanması olarak ifadelendirilebileceğimiz bu hususta düşman açısından devreye sokulabilecek araçlar ve kullanılacak yöntemler bellidir. Bu, halk savaşı stratejisine ve onun özel biçimi olarak gerilla savaşına karşı, farklı perspektiflerle sahne olsa da, genel olarak dünyanın dört bir yanında ABD emperyalizminin

öncülüğünde, "özel savaş" adlandırmasıyla bir doktrin olarak geliştirildi ve uygulandı. CIA'nın Nikaragua'daki kontra birliklerine dağıttığı "Savaş El Kitabı"nda Özel Savaş şöyle tanımlanıyordu:

"Aslında siyasal bir savaşta insan aslı unsur olarak düşünülmemelidir. Gerilla savaşının askeri hedefi olarak algılanan insanın en kritik noktası zihnidir. Zihnine bir kez ulaşıldı mı, 'siyasal hayvan' mercimlere bile gerek kalmadan yenilgiye uğratılabilir. Gerilla savaşının siyasal savaş olarak kavranması, Psikolojik Harekatları sonuç almada en belirleyici etkene dönüştürür. O zaman hedef halkın, bütün halkın zihni olur." (Adnan Akfırat, Özel Savaş, Kaynak Yayınları, 1997, 2. Baskı, s.17)

Bu doktrinin Türkiye'ye ihracı da çok gecikmemişti. Özel Harp Dairesi'ne ait, Amerika'daki 1961 tarihli **Field Manuel (FM-31)**'den çevrilen ve Kara Kuvvetleri Komutanlığı tarafından 1964'de yayınlanan, resmi **Sahra Talimnamesi (ST-31)**'de, "gayrinizami harp" kapsamındaki kontra faaliyetleri şu şekilde sıralanıyordu:

"Adam öldürme, bombalama, silahlı soygunculuk, işkence, kötürüm haline getirme, adam kaçırma suretiyle tedhiş ve olayları tahrik, misilleme ve rehinelere alıkonması, kundakçılık, sabotaj, propaganda ve yalan haber yayma, zorbalık, şantaj." (Talat Turhan, Özel Savaş, Terör ve Kontrgerilla, Tümzamanlaryayınları, 1995, 2.Baskı, s. 23).

Sonraki yıllarda oluşturulan **JİTEM** dahil bütün kontra örgütlenmelerine **rehberlik** eden bu talimnamenin **9-b** maddesinde; yukarıda sıralanan ve uzun yıllardır ülkemizde binlercesine tanık olduğumuz eylemleri yürüten elemanların yasalardan muaf tutulacağı da şu cümle ile hüküm altına alınmaktaydı:

"Bir gayri-nizami kuvvetin yeraltı unsurları kaide olarak kanuni statüye sahip değillerdir."

Susurluk'la ilgili "soruşturma" ve "yargılama"nın tam bir **skandala** dönüşmesi (Başta **Mehmet Ağar** olmak üzere kont-gerillanın esas şeflerinin usulen bile yargılanmaması bir yana, Teoman Koman, Veli Küçük gibileri Meclis Komisyonlarına ifade vermeye dahi gitmemişlerdi.) ve **Yüksekova** davasındaki polis ve asker "sankilerin" tümünün beraat etmesi tesadüf değildi.

Faşist diktatörlüğün resmi talimnamelelerine göre, Şemdinli'de de görev icabı "**kaide olarak**", mevcut yasalara tabi durumda kimse bulunmamaktadır. Bu nedenledir ki, **Yaşar Büyükanıt**, suçüstü yapılan timin başındaki **Ali Kaya** için hemen sarf ettiği "**iyi çocuktur, yanlış bir iş yapmaz**" sözleriyle, hem kontra ekibine hem de "**yasalar üstü**" faaliyete sahip çıkmıştır.

Gerilla savaşına karşı örgütlenen kontra faaliyeti ülkemizde **doğal olarak** kendini genellikle **silahlı mücadelenin** verildiği süreçlerde göstermiş, faaliyetinin yükselişi ve alçalışı da esasta bu mücadeleye **paralel** bir seyir izlemiştir. Nitekim Susurluk'ta ortaya serilenler ile ortaya çıkan tablo, 1984 sonrasında gelişen ve **önemli mevziler** elde eden Kürt Ulusal Hareket'inin yürüttüğü silahlı mücadelenin sonucuydu. Başbakanlık Teftiş Kurulu raporuna bile "**Ankara'nın tercihindir kaynaklanmıştır**" saptamasıyla yansıyan devlet politikası, kontr-gerilla faaliyetinin yoğunlaştırılması anlamına geliyordu.

İhtiyacın tekrar baş gösterdiği günümüz koşullarında göreve koşulan yeni ekiplerin iş üzerindeyken enselenmesiyle ortaya çıkan **kriz**, hakim sınıflar açısından oldukça **zorlu** bir durum yaratmıştır. Kürt halkının Şemdinli, Yüksekova, Hakkari başta olmak üzere, Van, Diyarbakır ve diğer illerde nüfusun ezici bir katılımı sonucu, geride **4 şehit ve onlarca yaralı feda ederek**, yüz binler ile verdiği tepki, **güçlü ve şiddetlidir**.

Devletin farklı kademe ve kurumlarındaki kişiler **çeşitli rolleri** üstlenerek aklama ve kuşatma operasyonuna girişmişlerdir. Kontra elemanlarına açıktan sahip çıkan **Yaşar Büyükanıt**, **Fevzi Türkeri** gibi TSK generallerinin yanı sıra, Meclis Başkanı **Bülent Arınç** gibi, "**hükümet JİTEM ile ilgili net bir açıklama yapmalıdır**" (13.11.05) diyenler de vardır. **Tayyip Erdoğan**'ın "**failler kim olursa olsun adalet önünde hesap verecek, sonuna kadar takipçisi olacağız**" şeklindeki tekerlemelerini; bakanları **Cemil Çiçek**, "**Susurluk'ta benzerlik konusunda en ufak emare yok**" (14.11.05), **Abdülkadir Aksu**, "**Karşıda Kandil dağı var. Kuzey Irak'ta boşluk sürüyor. C-4'lerin Şemdinli üzerinden Kuzey Irak'tan geldiğini tespit ettik, takip edilerek yakalandı**" (15.11.05) sözleriyle havada bırakmaktadır. Nihayet bu tür aklama operasyonlarının "uzman" gedikli, Meclis İnsan Hakları Komisyonu Başkanı **Mehmet Elkatmış**, ilk günlerde, "**Susurluk'a benziyor**" demekle yetken, bölgeye heyet olarak yaptıkları inceleme gezisinin ardından, "**PKK, Barzani çekişmesi**" gibi akıllara ziyan değerlendirmelerde bulunmuştur.

Tayyip Erdoğan'ın Şemdinli'ye 10 gün gecikmeyle ve baskın havasında gitmesi tam bir aldatmacadır. Üç ay önce "**Kürt sorununu benim de sorundur**" konusunda yaptığı manevraya **Diyarbakır** halkı nasıl itibar etmediyse, Şemdinli halkı da "**Türkiyelilik üst kimliği**" konusundaki beyanına kulak asmamıştır. Nitekim bu ziyaretin üzerinden bir hafta geçmeden **Samsun**'da kürsüye çıkan Tayyip, **MGSB**'deki destura uygun biçimde şunları söylüyordu:

"**Tek vatan, tek bayrak, tek milletiz, olay budur**" (26.11.05)

Her türlü bilinen taktik ve yöntem ile bu krizin aşılması için çaba göstermek üzere seferber olan faşist diktatörlük; Kürt halkına kurşun yağdırmanın, tepesinde **F-16**'lara alçak uçuş yaptırmanın da kâr etmediğini gördüğü halde, olağanüstü MGK toplantısı sayılabilecek başbakanlıktaki

"**güvenlik zirvesi**" (25.11.05) sonucunda, "**bölücülük başta olmak üzere her türlü kanunsuz eyleme kesinlikle taviz gösterilmeyeceği**" açıklamasında bulunulmuştur.

Bugün sadece AKP'yi değil faşist Türk Ordusunu dahi ortaya çıkarılan kontr-gerilla örgütlenmesinden **soyutlamak için** çaba gösterilmektedir. Bunun için Susurluk'tan bu yana özellikle öne çıkarılan kavram "**derin devlet**"tir. Komprador patron-ağa devletin halka ve halka önderlik eden güçlere karşı yasal zeminde gerçekleştirmekte zorlandığı katliam, cinayet, provokasyon ve saldırılar için, resmi ve sivil faşist kadrolarıyla, yukarıdan aşağıya oluşturduğu kontra örgütlenmesi de bu kapsamda, "**bağımsız**" ve "**özel**" olarak açıklanmaktadır.

Devletin böylesi yasal kılıflara sığındıramayacak işlerinin organizasyonu ile uğraşan birimlerine, "**derin devlet**" yakıştırmasında bulunulması da nesnel olarak, hem görünürdeki devletin temize çıkmasına hizmet etmekte, böylece hedef saptırılmakta, hem de halk kitleleri üzerinde ayrıca **korku ve baskı** unsuru oluşturulmaya çalışılmaktadır. "**Derin devlet**" terimi kontr-gerilla örgütlenmesinin yerine kullanılmakta ve meselenin **özü** karartılmaya çalışılmaktadır. Bu arada konuya en çok vakıf olanlar tarafından özellikle çarpıtma yapılmaya kalkışılırken, gerçekler bir kez daha **itiraf** edilmiş olmaktadır:

"**Bizim ülkemizde iki devlet var. Bir derin devlet var, bir devlet var. Asıl olması gereken devlet yedek, yedek olması gereken devlet asıldır. Ufak bir zorlukla karşılığınca sivil devlet devreden çıkıyor, jeneratör gibi derin devlet devreye giriyor.**" (Süleyman Demirel, NTV,15.11.05)

Bir ülkede iki ayrı devlet yapılanmasının ol(a)mayacağı, açıktır. Sözü edilen iki ayrı "**devletin**" (asil ve yedek), çok rahat bir biçimde ve kısa sürede birbirinin yerini alabilmesi, sadece mekanizmanın kullanım biçimi ile ilgili değişimi ifade etmektedir. Daha çok "askeri darbe"lere gönderme yapılan bu anlatım tarzının esasta kontra faaliyetini gizlemeye çalıştığı, ortadadır.

"**Türkiye'de bir derin devlet olayı var. Yıllardan beri oluşan ama bugünkü hükümet döneminde artık ertelenemez hale gelen bir olay**" (21.11.05) diyen Ecevit ile yukarıdaki sözlerin sahibi **Demirel** yaklaşık 40 yıllık devlet faaliyetinde bulunan azılı halk düşmanları olarak **yalan** söylemektedir. Bu ikili, yazımızın başında sözünü ettiğimiz Mersin'deki provokasyon ile başlayan bu son sürecin ilk günlerinde, büyük bir "**rastlantı**" olsa gerek, **Yavuz Donat**'ın "derin devlet" konulu röportaj dizisinde **Kenan Evren** ile birlikte soruları yanıtlamışlar ve aynı yönlendirmelerde bulunmuşlardı.

Şemdinli halkının suçüstü enselediği, üç ay içerisinde **18** bombalama olayı gerçekleştiren ekibin elemanlarını, devletin içine yuvalanmış "**çete**" olarak adlandırmak da bir başka önemli yanıttır. Bunları devletten **bağımsız**, başıboş gruplar olarak göstermeye hizmet eder tarzda bir söylem, komutanlarının dahi tekzip eder mahiyette açıklamalar yaptığı koşullarda, iyice abes kaçmaktadır.

Deri işçileri halka yönelik saldırılarına protesto etti!

Deri-İş Tuzla Şubesi, AKP hükümetinin son dönemdeki özelleştirme politikalarını, **Terörle Mücadele Yasa Tasarısı'nı**, **Şemdinli**'de yaşananları, **Muğla**'da öğrencilere yapılan saldırıyı, genelde işçi ve emekçilere özelleştirme yapılan saldırıları protesto etmek amacıyla **16 Kasım Çarşamba** günü saat 12:30'da **Kartal Meydanı**'nda bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasının ardından yaklaşık 2 aydır direnişte olan Serna-Seral işçileri ziyaret edildi. Kartal Meydanı'nda "**Yaşasın halkların kardeşliği**" pankartı ve "**Şemdinli'deki çeteler halka hesap verecek**", "**İnsanlık onuru işkenceyi yenecek**", "**Tuzla, Çorlu, Gönen omuz omuza**" vb. döviz-

leri açan kitle adına basın açıklamasını Deri-İş Tuzla Şubesi Başkanı **Hasan Sonkaya** yaptı. Sonkaya konuşmasında, "**AKP hükümeti yaşadığı ve gittikçe derinleşeceği gözlenen siyasi ve ekonomik krizini atlama düşüncesiyle çeşitli milliyetlerden emekçi halkımıza baskı ve şiddet politikalarını devreye sokarak toplumu sindirmeye çalışmaktadır**. Emperyalizme göbekten bağlı AKP hükümeti, uluslararası tekelin çıkarları doğrultusunda yeni saldırı yasaları çıkararak, çilekeş emekçi halkımızın sınırlı yaşam olanaklarını ortadan kaldırarak toplumumuza onursuzluğu dayatmaktadır" dedi. Sonkaya konuşmasına şöyle devam etti; "Bu saldırılar karşısında devrimci, de-

mokrat, emekten yana mücadele eden kurumlar birleşerek **Terörle Mücadele Yasa Tasarısı Karşıtı Birlik**'i kurmuş, saldırıları püskürtmek için mücadele sürecine girmiştir. Örgütlenme hakkımıza direniş ve mücadele hakkımıza, demokrasi, insan haklarına, bağımsızlık ve özgürlük haklarına karşı bir set durumunda olan **TMY Tasarısı** aynı zamanda bölgemizdeki taşeronlaştırmayı teşvik ederek **Çorlu**'daki sendikalaşma mücadelesini engellemeye hizmet etmektedir. **Slogan atmamız, yürüyüş yapmamız, hak arama mücadelemiz bu yasa tasarısı ile terör kapsamına sokulmaya çalışılıyor.**"

Sonkaya, "Türkiye'de zaten beş yüz binler civarında seyreden cılız sendikal örgütlülük boğulmaya ve sermaye için dikensiz gül bahçesi yaratılmaya çalışılıyor. Tüm bu saldırılara karşı dün olduğu gibi bugünde yarın da mücadelede tereddüt etmeyeceğiz" diyerek basın açıklamasını bitirdi ve grevlerinin 60. gününde olan Serna-Seral işçilerini ziyaret edeceklerini duyurdu. Basın açıklaması sırasında "**Çeteler halka hesap verecek**", "**Gönen işçisi yalnız değildir**", "**Zafer direnen emekçinin olacak**" sloganları atıldı.

Tuzla deri işçilerinden SINIF DAYANIŞMASI...

Basın açıklamasının ardından **Deri-İş Tuzla Şubesi** yöneticileri ve işyeri temsilcileri, "**Yaşasın sınıf dayanışması**", "**Serna işçisi yalnız değildir**", "**Birleşen işçiler yenilmezler**" sloganları eşliğinde ve "**Birlik, Mücadele, Zafer**" pankartıyla Serna-Seral işyeri önüne geldiler. **Hasan Sonkaya** burada yaptığı konuşmada, Gönen direnişinden bahsetti ve "**Siz de belli bir yasal süreci tamamladınız ve greve çıktınız. Ailenize ekmek götürebilmek için burada onurluca mücadele ediyorsunuz. Sizi sonuna kadar destekliyor ve başarılar**

diliyoruz" dedi. Serna-Seral işçileri adına konuşan Teksif Bakırköy Şubesi temsilcisi, "Ülke genelinde direnişlerin azlığı nedeniyle sınıf dayanışması daha öncelikli bir konu olmuştur. Bizler de sizinle sürekli bir sınıf dayanışması içinde olacağımızı belirtiyor ve bu anlamlı ziyaretinizden dolayı hepimize teşekkür ediyoruz" dedi. Konuşmalarından hep birlikte grev çadırına geçildi. İçilen çaylar eşliğinde yapılan direniş sohbetlerinin ardından başarılar dilenerek, deri işçileri işbaşı yapmak üzere Tuzla'ya geri döndü. (Kartal)

Emekçinin Gündemi

EĞİTİMDE YAŞANAN AÇMAZLAR VE EĞİTİM EMEKÇİLERİNİN ANKARA YÜRÜYÜŞÜ...

Eğitim emekçilerinin **Özel Öğretim Yasası'nın** Meclis'de görüşüldüğü günlerde gerçekleştirdiği "**Büyük Ankara Yürüyüşü**" AB normlarının gerçek yüzünü göstermesi açısından da yararlı olmuştur. Devletin Ankara'da nerede ise sıkı yönetim ilan etmesine kadar varan korkusunun asıl nedeni, eğitim emekçilerinin yürüyüş boyunca ana şiarı olan "**Eşit, Parasız, Bilimsel Eğitim**" sloganının halkın gündemine girmesi ihtimalidir.

Bilindiği gibi eğitim, sınıflı toplumlarda alt yapının tesisi temelinde yükselen üstyapı kurumlarından birisidir. Ülkenin sosyo-ekonomik yapısı yarı-sömürge, yarı-feodal olduğundan eğitim de bu alt yapıya uygun şekillenmiştir.

Bu şekillenmede eğitim, sermayenin para kazanma sahası olarak görülmesi, "**parayı verenin okuyacağı, veremeyenin okuyamayacağı**" anlayışı bütün uygulamalara damgasını vurmuştur. Bu geniş sömürü alanında eğitim olarak verilen müfredatın içeriği ise somut bilimlerden uzak, daha çok feodal ve bilimden nasibini almamış

safsatalarla doldurulmuştur.

Yarı-feodal yapının ideolojisi sayılan metafizik anlayışların derinlikli işlendiği bir alandır eğitim alanı. Örneğin kaderciliği ve değişmezliği empoze eden din dersleri zorunludur. **Tarih**, resmi ideoloji ışığında yazılmış, ırkçı ve şovenist yalanlarla doldurulmuştur. **Edebiyat** kafatasçı, cinsiyetçi, ötekini hakir gören hegemonyanın etkisi altındadır. **Mantık**'tan **Biyoloji**'ye; **Felsefe**'den **Yurttaşlık Bilgisi**'ne; **Hayat Bilgisi**'nden **Milli Güvenlik**'e bütün dersler bu feodal ve ırkçı anlayışlar ışığında kaleme alınmıştır.

Demek istediğimiz "**her toplum kendi üretim ilişkisi üzerinden eğitimi şekillendirir**" retoriğine uygun yarı-sömürge, yarı-feodal sistemin kendi propagandası günümüz eğitiminin ana amacıdır.

Eğitim emekçilerinin Ankara yürüyüşü vesilesiyle içeriğine yüzeysel olarak değindiğimiz eğitim sisteminin bu haliyle yürütülmesinde bile derin krizler yaşanmaktadır. Zira daha çok kâr ve daha çok yönlendirme sistemin ana sloganıdır. Böyle olunca eğitim

emekçilerinin ve öğrencilerin isyanı da kaçınılmaz ve o kadar da meşrudur.

Tüm bu içerik eğitim emekçilerinin yoksulluklarının, açıklıklarının, saygınlıklarının yitirilişlerinin de nedenidir. Bu nedenle bilim ve eğitim emekçileri bu içeriğe gösterdikleri isyanı, sisteme duyulan genel itirazlara kanalize etmelidirler. **Zira bilinmelidir ki yarı-feodal, yarı-sömürge yapı değişmediği sürece gerek eğitimcilerin, gerekse öğrencilerin şikayetleri çoğalarak devam edecektir.**

"**Bilimsel, parasız ve anadilde eğitim**" taleplerinde ısrarcı olunmalıdır. Ama emekçiler bu taleplerin mevcut sistemin karşılayabileceği talepler olamayacağını da çok iyi bilmelidirler. Ne var ki, halkın gündemine sokarak sistemin sahte itibarının (**kalmışsa eğer**) ve "**sosyal**" maskesinin düşürülmesine yardım edecektir.

Devletin eğitim emekçilerine yönelik azgın saldırısı egemenlerin dillerine doladıkları "**demokrasi**" yalanını ortaya çıkarmıştır. Hatta eylemler günler öncesinde **Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik** yaptığı açıklamalarla eğitim emekçilerine tehditler savurmuş, eylemlerini yasa dışı ilan etmiş, bu tür açıklamaların **Öğretmenler Günü**'ne gölge düşürdüğünü savunmuştur. Hatta eylemlerin yapılacağı bölgelere gönderilen bilgilendirme yazılarında, kolluk güçlerinin gerekli ön-

lemleri almaları gerektiğinin de altı çizilmiştir. **Emekçilere yönelik azgın saldırının ardından ise televizyon ekranlarından, burjuva feodal basının sayfalarından saldırıya uğrayanların aslında öğretmen olmadıkları, dolayısıyla da dayacağı hak ettikleri çöğükleri yükselmiştir.**

Tüm bu saldırılara karşı "**demokratik, akademik, ekonomik**" talepler üzerinden örgütlenerek sınıf partisi ışığında ve onun anlayışına uygun sendikalar yaratmak çözüm için biricik yoldur.

"**Büyük Ankara Yürüyüşü**" herşeye rağmen bize "**taleplerde ısrar, alanları işgal**" etmenin ve dahası örgütlenmenin gerekliliğini göstermektedir. Eğitim emekçilerinin Ankara direnişi, **Anadilde Eğitim** gibi doğal taleplerden bile ricat eden, sendika yönetimine de bir uyarı olmuştur. En doğal taleplerden bile geri çekilerek sistemle uzlaşma anlayışı gerek egemenlerin faşist saldırısı ama ondan da önemlisi eğitim emekçilerinin kararlılığı ve direnişi, seçeneğin uzlaşmada değil mücadelede olduğunu göstermiştir.

Özgür ve bağımsız yarınların yaratılmasında yürünecek yolun "**taleplerde ısrar, alanları işgal**" gerçekliğiyle hareket ederek, ve işçi sınıfının perspektifine uygun yapılarak hareket etmekle olanaklıdır.

Tarım toprakları emperyalist talana açılıyor!

SON ÖRNEK HELVACI OVASI

Kapitalizmin doğaya "daha fazla kâr elde etme" amacıyla yaklaşması, bu doğrultuda verimli tarım arazileri üzerinde sanayi tesisleri kurulmasını sağlaması, uzun vadede düşünüldüğünde aslında çok daha fazla zarar getirecek bir uygulamadır. Bu konuda belirli yasal sınırlamaların oluşturulduğu emperyalist devletlerden farklı olarak ülkemiz gibi emperyalizme bağımlı ülkelerde uşak hükümetlerin desteğiyle verimli tarım arazileri üzerinde tam bir talan yaşanmaktadır.

AKP hükümetinin tarıma yönelik saldırılarından birisi de verimli tarım arazilerinin talan edilmesidir. Türkiye bereketli arazilerin tarım dışı kullanılması nedeniyle dünyada "tarıma açılan arazisi kalmayan" 19 ülke arasında gösteriliyor. Bu konuda daha önce Cargill konusunda bazı gelişmeler basına yansırken son örneği ise İzmir Aliğa'ya bağlı Helvacı Beldesi'nde yaşananlar oluşturuyor. Daha önce Cargill'in işgal ettiği Bursa Orhangazi Ovası'nı şirket Özel Endüstri Bölgesi ilan etmiş ve AKP hükümeti de bu duruma bir tepki göstermemişti. "Cargill affını" içeren "Toprak Koruma Yasası" olduğu gibi Meclis'ten geçirilmiş ve verimli toprakların satışına büyük bir hızla başlanmıştı. Adı ile oldukça ters bir şekilde tarım arazilerini korumak bir kenara hemen satışına olanak veren yasa ile Orhangazi

Ovası'nın 212 bin 240 metrekarelik alanı Özel Endüstri Bölgesi ilan edilmiştir.

Tarım arazilerinin talana açılmasını ödüllendirmenin adımlarını böylece atan AKP hükümetinin son uygulaması da Helvacı'da yaşanıyor. Çekirdeksiz üzümü ile ülke düzeyinde önemli bir yeri bulunan Helvacı Ovası'nın bereketli tarım arazileri "Sanayi Bölgesi" ilan edilerek sanayileşmeye açılıyor. Ovadaki üzüm bağları sökülerek yerine Yurt Gaz firmasına ait LPG tesislerinin inşaatına başlanması, köylülerin tepkisine neden oldu. Yapılan tesisler sadece bunlarla da sınırlı değil. Ayrıca Petline Petrol Ürünleri firması tarafından satın alınmış bir arazi üzerine, önümüzdeki yıl 15 bin tonluk LPG tesisinin yapılması planlanıyor.

Türkiye tarımı açısından son derece önemli bir konumda olan üzüm üretiminin yine önemli alanlarından biri olan Helvacı Ovası'ndaki çekirdeksiz üzüm üretimi binlerce ailenin geçim kaynağı durumundadır. Öyle ki, Ege Bölgesi'nde 57.000'i aşkın aile çekirdeksiz üzüm üreticiliği yapıyor. Türkiye, çekirdeksiz üzüm üretiminde dünya çapında yaklaşık % 28'lik bir paya sahip. Devletin açıklaması ile sanayileşmeye açılmak istenen Helvacı Ovası'ndaki özellikle çekirdeksiz üzüm üretimi bu kararla birlikte yok olma tehdidi altına girmiş durumda.

Bu gelişmelerin bir başka ayağı da, verimli tarım arazilerinin tarım dışı kullanımı ve bunun Türkiye ekonomisine verdiği zararda gizli. Özellikle son 20 yılda tarım alanlarının emperyalist şirketler tarafından işgal edilmesinin oldukça arttığı ülkemizde uygulanan tarım politikalarıyla ülke yüzölçümünün % 6,4'ünü oluşturan birinci sınıf tarım toprağının talan edildiği yapılan araştırmaların sonuçlarından.

Bu konu ile ilgili bir yönetmelik bulunmasına rağmen bunun pratikte uygulanmaması sonucunda, sanayi ve turizm yatırımları nedeniyle her yıl önemli miktarda tarım toprağı başka amaçlar için kullanılıyor. Özellikle Çukurova, Ege, Trakya, Bursa gibi verimli tarım arazilerinin yoğun olarak bulunduğu bölgelerde yaşanan bu olay bugün açısından zararı yeterince anlaşılabilirse gelecek için oldukça tehlikeli bir gelişme olarak yorumlanmalıdır. AKP hükümetinin son dönem çıkardığı yasal düzenlemelerle emperyalist tekellerin istedikleri toprakları işgal etmesi önemli ölçüde kolaylaştırılırken, bunun adımlarının atıldığını görmek de zor değil. (İzmir)

Elma üreticileri ağaçlarını kesiyor

Elma üreticileri uygulanan tarım politikaları sonucu üretmez duruma geldi.

AKP hükümeti işçilerin, emekçilerin sorunlarını çözeceği iddiasıyla halk yığınlarından destek isterken, şu anki uygulamaları ise iddialarının tersini ortaya koyuyor. IMF ve DB ile yapılan anlaşmalar ile ülkemizin yeraltı ve yerüstü zenginliklerini peşkeş çeken egemen sınıflar tarımı tasfiye ederken binlerce köylüyü de işsiz bırakıyor. Kırsal alanda yaşayan üretici köylü sayısının IMF'nin üretimin düşürülmesi direktifleriyle yüzde 5'lere kadar çekileceği belirtiliyor. Bu da köylünün üretmez hale gelmesi anlamına gelmektedir. Köylüler yaşanan bu saldırılara karşı son olarak Manisa'da binlerce köylüyle eylem yaparken sessiz kalmayacaklarını ortaya koymuş oldular. Ürettikleri domatesi yola döken, patatesi döken köylülerin görüntülerine daha sık rastlamaya başladık. İşte bunlardan biri de Afyonkarahisar'ın Sultandağı bölgesinde yaşa-

şen elma fiyatları bahçelerin sökülmesine neden oldu. Köylüler 25 bin YTL kazanç elde ettiklerini söylediler. Kooperatifçiliğin olmaması nedeniyle üreticiler daha zor durumda kalıyorlar. Belediye Başkanı İsmail Çelik yaşananlarla ilgili olarak son 5 yıl içerisinde elma sökümünün arttığını, önümüzdeki günlerde devam edeceğini söyledi. Açıklamalara göre söküm işlemleri bu şekilde devam ederse 5 yıl sonra bölgede

hiç elma bahçesi kalmayacak. Bu da yüzlerce ailenin ekonomik sıkıntıları yaşaması anlamına geliyor. Köylüler çocuklarını okula gönderemeyecek, geçimlerini sağlayamayacak. Kooperatif bölge insanı açısından sorunların çözümünde bir araç olarak kullanılabilir. Köylülerin kendi öz örgütlülükleri olan sendikalarda, kooperatiflerde bir araya gelecek örgütlü hareket etmesi, tepkisini dile getirmesi tarımın tasfiye edilmesine karşı bir yanıt olabilir. Diyarbakır Bismil'de ağaya karşı örgütlenerek mücadele eden Aslanoğlu köylüleri bunun sonucunda kazanma yolunda önemli bir adım attılar. Tüm Köy-Sen'in çabalarıyla örgütlenen köylüler sendikası Bismil şubasını kurdular. Üretici köylülerin örgütlenmesi ve haklarını kazanabilmesi için nasıl yürüyeceğine verilebilecek pek çok örnek bulunmaktadır. Yeter ki köylüler tepkilerini isyana dönüştürsün ve zulme karşı harekete geçerek "artık yeter" sloganını haykırınsın. (H. Merkezi)

Çamburnu köylüleri eylem yaptı

Trabzon ve Rize Belediyeleri Katı Atık Birliği'nin (TRABRİ-KAB) çöp imha ve çöp transfer merkez istasyonlarına tepki gösteren çevre sakinleri 21 Kasım tarihinde eylem yaptı.

Trabzon Deliklitaş mevkiinde çöp transfer istasyonu oluşturulması kararı yaklaşık 100 kişi tarafından protesto edildi. Tesislerin düşünülmesi alandan Trabzon Çamburnu'na kadar süren eyleme, sanayi kuruluşlarının temsilcileri, kadın ve çocuklar da katıldı.

Tepkilerini tesisleri basarak pankartlara yansıtan eylemciler, kararın yanlış olduğunu ve bundan bir an önce vazgeçilmesi gerektiğini söylediler.

Göstericiler "2 senedir çektiğimiz sıkıntılar yetmezmiş gibi şimdi de başımıza çöp sorununu musallat ettiler. Bu alanlar koruma altına alınmış alanlardır. Biz bir ağaç kesmemiz durumunda cezalandırılıyor muyuz şimdi bizim geçim kaynağımız olan yerler yok ediliyor. Bizi aç bırakacaklar. Gitsinler yerleşim alanlarımızın olmadığı daha uygun yerler var, oralara bu tesisleri yapsınlar. Alınan kararın yeniden gözden geçirilmesini istiyoruz" dedi.

"Çamburnu çöp burnu olmayacak", "Katliam sürüyor çevreciler uyuyor" dövizleriyle yaklaşık 1 kilometre trafikte yürüyen eylemciler yürüyüşün ardından dağıldı. (H. Merkezi)

“Köylülerin ürünlerine sanayicilerin istediği fiyat veriliyor”

TZOB Genel Başkanı Şemsi Bayraktar, yaptığı açıklamada TMO'nun mısır için belirlediği fiyatı eleştirerek “TMO, köylülerin ürünlerine sanayicilerin isteğine göre fiyat biçiyor” dedi.

Şair Nabi Kültür Merkezi Salonu'nda mısır fiyatına ilişkin açıklamada bulunan Bayraktar, üreticilerin ülke ihtiyacı için mısır üretimine başladıkları esnada **Toprak Mahsulleri Ofisi'nin (TMO) mısır fiyatını 260 bin lira ile açıklayarak üreticileri mağdur ettiğini** vurguladı. Türkiye ile ABD'nin mısır maliyetini karşılaştıran Bayraktar, “Türkiye’de bir kilo mısırın maliyeti **360 bin 874 TL iken ABD’de 123 bin 683 TL’dir. Ancak satış bunun tam tersidir. TMO mısırın fiyatına 260 YTL biçiyor. Bu tamamıyla köylüye yapılan bir haksızlıktır**” dedi. Bayrak-

tar, TMO'nun köylünün genel durumunu gözden geçirmesi ve köylünün isteklerini göz önünde bulundurarak hareket etmesi gerektiğini söyledi.

Ayrıca yazılı bir açıklama daha yapan Bayraktar, Maliye Bakanı **Kemal Unakıtan**'ın 28 Ekim’de yapılan Plan ve Bütçe Komisyonu’nda **4 milyar YTL** olarak açıkladığı Tarım Destekleme Bütçesi’nin bu yıl da tarımın ihtiyacını karşılamayacağını belirtti. Bayraktar bunun köylü için “**mesleğini bırak**” demek olduğunu ifade etti.

(H. Merkezi)

Köylü, desteği yetersiz buluyor

Türkiye Ziraat Odaları Birliği Başkanı Şemsi Bayraktar, yaptığı yazılı açıklamada, DTÖ anlaşmaları ile ülkelerin gümrük duvarlarını aşağı indirdiğine, bunun yerine bütçeden doğrudan desteklere yönelindiğine dikkat çekti ve

girdi maliyetlerinin azaltılması, prim ve diğer doğrudan desteklerin artırılarak üreticilerin fiyat düşmelerinden kaynaklanan kayıpların AB’deki gibi telafi edilmesi gerektiğini, bunu yapabilmek için de yeterli ve ihtiyacı karşılayabilecek büyüklükte tarımsal destekleme bütçesine ihtiyaç bulunduğunu anlattı.

Bayraktar ayrıca, şunları kaydetti: “Artık, AB raporlarında yer alan 11 milyar avro rakamlarını Türk tarımının desteklenmesi için düşünmeye ve uygulamaya başlama zamanı gelmiştir. TBMM’de bulunan Tarım Kanunu Tasarısı’nda **‘tarımı desteklemek için bütçeden ayrılacak kaynak GSMH’nın yüzde 2’sinden az olmaz’** hükmü yer almaktadır. Yani bu rakamın 10 milyar YTL’nin altına düşmesi gerekir. Tarım destekleri 3.4 milyar YTL’den 4.7 milyar YTL’ye çıktı. Bu bütçe ile tarımın desteklenmesi mümkün değil.”

Mısır üreticileri isyanda

Mısır üreticisi köylüler bu yıl belirlenen destekleme fiyatına karşı tepkili. Türkiye Ziraat Odaları Birliği’nin hazırladığı rapora göre, önceki yıla göre mazotta **yüzde 30**, gübrede **yüzde 13**, sulamada **yüzde 10**, tohumda ise **yüzde 6** oranında bir artış yaşanırken belirlenen destekleme fiyatı ise 260 bin lira oldu. Rapora göre ise üreticilerin zarar etmemesi için bir kilo mısırdaki 50 bin lira destekleme primi verilmeli, TZOB Başkanı Şemsi Bayraktar bu yıl için verilen destekleme fiyatının tüccarlar tarafından 125 bin liraya düşürüldüğünü söy-

leyerek, **Toprak Mahsulleri Ofisi’nin** bu duruma seyirci kalmasını protesto etti.

Bayraktar, belirlenen fiyatlarla üreticinin üretilen duruma geldiğini, böylelikle Türkiye’nin yüz milyonlarca dolar tutarında mısır ithal edeceğini, köylülerin Ziraat Bankası ve Tarım Kredi Kooperatifi’ne ödemesi gereken borçlarını ödeyemediğini sözlerine ekledi. Üreticiler Toprak Mahsulleri Ofisi’nin ürün bedellerini peşin olarak ödemesini, mısır fiyatının geçen yılki fiyatına getirilmesini, maliyet ile fiyat arasındaki farkın ödenmesini istiyor. Köylüler daha önce yaptıkları mitingi hatırlatarak, sorunları çözülmezse eylem yapacaklarını ifade ediyorlar. (Ankara)

Kayısı üreticileri zor durumda...

Dünyanın en önemli kayısı üreticilerinden olan ülkemizde, köylüler artık üretemedikleri için bahçelerini satıyor.

Kayısı üretimi ile ülke kayısı stokunun çoğunluğunu karşılayan Malatya’da köylüler, girdi fiyatlarının yükselmesi kayısı fiyatlarının ise düşmesi sonucu büyük zarar ediyor. Son yıllarda kayısı üretimindeki düşüş de bunun bir göstergesi. Taban fiyatla-

rının geç açıklanması ve düşük olması, giderleri karşılamaması, kayısı borsası gibi etmenler köylülerin zarar etmesine neden oluyor. Konuyla ilgili olarak bir açıklama yapan Malatya Ziraat Odası Başkanı **Enver Budan**, bu yıl verilen taban fiyat oranının düşük olması nedeniyle üreticilerin önemli bir bölümünün bahçelerini satışa çıkardığını söyledi. 2006 yılı için köylülerin mazot ve

gübre alacak gücü olmadığını, bir kilogram kuru kayısının maliyetinin 1.5 YTL olduğunu ifade eden Budan, üreticilerinin kayısılarını 50 YKR’ye satmak zorunda kaldığını belirtti. Köylülerin bahçesini satacak alıcı bulmakta zorluk çektiğini, bahçesini satan üreticilerin de Malatya kent merkezine ve büyük şehirlere göç ettiği belirtildi.

(H. Merkezi)

Çeltik Üreticileri Birliği kuruldu

Samsun’un Terme ilçesinde **Çeltik Üreticileri Birliği 26 Kasım Cuma** günü Genel Kurulunu yapılarak kuruldu. Özyurt ve Köybucağı köylülerinden, Terme merkez ilçesinde bir araya gelen 16 kişiyle ilk etapta kurulan üretici birliği, ilçede fındıktan sonra en çok ekilen çeltik ürününü yetiştiren köylülerin katılımı çalışmalarına ağırlık vereceğini açıkladı. Üretici Birliğinin kurulmasıyla çeltik üreticilerinin yaşadığı sorunlara çözüm için çalışılacağı belirtildi. Yönetim kuruluna **Kamil Özden, Muhsin Koç, Korkmaz Saka ve Vedat Erikli** seçildi. (Samsun)

Kütahya’da kömür çıkartılan köyde hayvancılık projesi ile tarıma dönüş sağlandı!

Kütahya’nın Tavşanlı ilçesinde kömür madenlerinin faaliyetinden kaynaklı arazilerini büyük oranda yitiren köylülere **Dev Maden-Sen ve Türkiye İş Kurumu (İşkur)** tarafından hayvancılık, yem, triko vb. projelerle istihdam alanları yaratılmaya başlandı. Tavşanlı’nın en büyük köyü **Ayvalı**’da gerçekleştirilen projede Eğitim Amaçlı Sağım Üniteli Süt Toplama Merkezi’nin açılışı **20 Kasım** günü yapıldı. AB tarafından desteklenen İşkur tarafından yönetilen ve Dev Maden-Sen tarafından uygulanan projenin amacı kömür havzasının bulunduğu köyde büyük oranda üreticilerin bitmesi sonucu işsiz kalan insanları istihdam etmek olarak açıklandı. (Samsun)

“TMY Tasarısı özgürlüklere vurulmak istenen prangadır!”

“TMY Tasarısı 12 Eylül yasalarını bile geride bırakıyor. Bu demektir ki devlet 12 Eylül’den bu yana muhalefeti bastıramadı. Sistem yurtseverlerden ve sosyalistlerden korkuyor”

sarısı 12 Eylül yasalarını bile geride bırakıyor. Bu demektir ki devlet 12 Eylül’den bu yana muhalefeti bastıramadı. Sistem yurtseverlerden ve sosyalistlerden korkuyor” dedi. Verilen kısa bir aranın ardından soru cevap bölümüne geçilirken, dinleyicilerin sordukları sorular ve kendi düşüncelerini dile getirmelerinin ardından panel saat 21:30’da sona erdi.

* **Gülsuyu-Gülensu Güzelleştirme Derneği** de kendi dernek binasında 18 Kasım 2005 tarihinde saat 16:00’da düzenlediği panelde TMY Tasarısı’nı tartıştı. Tasarıya karşı mücadele edilmesi gerektiği belirtildi.

* **23 Kasım 2005** tarihinde de **Partizan**, **BDSP**, **DHP**, **HKM**, **ESP**, **PDD** üyeleri **Gülsuyu**’nda yaptıkları meşaleli

yürüyüşle TMY Tasarısı’nı protesto ettiler.

Saat 19:00’da **As Kıraathanesi** önünde bir araya gelen kitle meşaleleri yakarak “TMY Tasarısı geri çekilsin, tüm anti-demokratik uygulamalar iptal edilsin” pankartı; “Faşist yasalar değil demokratik haklar”, “Faşizme karşı omuz omuza”, “TMY geri çekilsin, baskılar bizi yıldıramaz” vb. sloganlarıyla **Gülsuyu Heykel**’e kadar yürüdü. Burada yapılan açıklamada “TMY Tasarısı’nın insanlık suçu olduğu, insan hak ve özgürlüklerinin kısıtlanması amaçlandığından bu yasa tasarısına karşı devrimci, demokrat, ilerici, yurtsever güçlerin karşı çıkması gerektiği” vurgulandı. Atılan sloganların ardından eylem sona erdi. (Kartal)

* **Maltepe TMY Karşıtı Birlik**, **PSAKD Maltepe Şubesi**’nde **21 Kasım Pazartesi** günü saat 19:30’da TMY Tasarısı ile ilgili bilgilendirme paneli yaptı. Panelde İHD İstanbul Şubesi’nden **Ümit Efe** ile **TUYAB**’tan **Seza Mis Horuz** konuşmacı olarak katıldı.

Panelde açılış konuşmasını yapan bir kişi “sistem bugün emekçi halka, devrimci, demokrat güçlere ve yurtsever güçlere yönelik saldırılarını yoğunlaştırarak sürdürüyor. Halkların mücadelesini bastırmaya yönelik yeni bir yasa çıkarmaya çalışıyor. Bu yasayla en demokratik haklarını kullanmak isteyen kişiyi, evinin yıkılmasına direnen emekçiyi, fabrikadaki işçiyi, üniversitedeki öğrenciyi terörist ilan etmek istiyor. Biz devrimci, demokratlar faşist yasalar değil,

söz, eylem, örgütlenme özgürlüğü istiyoruz. Faşist yasalar mücadelemizi engellemeyecek. Biz bu saldırı yasasını kabul etmiyoruz. Tüm emekçi halkımızı da bu yasaya karşı mücadeleye çağırıyoruz” dedi.

Daha sonra söz alan **Ümit Efe**, TMY Tasarısı’ndaki maddelerden ilgi çekici örnekler verirken tasarının devrimci, demokrat, yurtsever, ilerici, emekçi halk yığınları üzerindeki etkilerine değindi. Yasanın çıkması halinde tamamen polisin, yargının keyfiyetine göre hareket edeceğini vurgulayan Efe, bu tasarının geri püskürtülebilmesi için herkesin üzerine düşen görevi yapması gerektiğini belirtti.

Seza Mis Horuz ise TMY Tasarısı’nın tutsaklar ve tutsak aileleri üzerindeki etkilerini anlattı. Horuz, “TMY Ta-

TMY Karşıtı Birlik Bakırköy’de

17 Kasım Perşembe günü Bakırköy Banliyö önünde saat 13:30’da **TMY Karşıtı Birlik** bileşenleri burada bir basın açıklaması yaparak halka seslendi. Kitle adına açıklama yapan **Ersin Sedefoğlu**; 11 Eylül olayı ile beraber emperyalistlerin ezilenlerin meşru öfkelerini kendi yurtlarında gördüğünü ve bu yüzden de yeni “terör” yasaları çıkardığını söyledi. Devam eden konuşmasında emperyalizmle ülkemiz arasındaki mutlaklaşmış bağa değinen Sedefoğlu; buna karşın benzer yasaları yıllardan beri uygulayan

Türkiye’nin şimdi daha da ağır yasaları gündeme getirdiğini anlattı.

Yasa ile beraber demokratik talepleri için mücadele veren herkesin “terör” kapsamına alındığını belirten ve bununla beraber sendikaların, demokratik kitle örgütlerinin, dernek ve daha nice kurumun “terör örgütü” olarak değerlendirildiğini vurgulayan Sedefoğlu, bu konuda tüm duyarlı kamuoyunu bu yasa tasarısına karşı çıkmak için seferberliğe çağırdı.

Açıklamanın ardından sık sık “Baskılar bizi yıldıramaz”, “Terörle Mücadele Yasası geri çekilsin” sloganlarını atan kitle eylemi bitirdi. (İstanbul)

“Faşist yasalar geri çekilsin!”

Terörle Mücadele Yasası’na karşı oluşturulan **TMY Karşıtı Birlik**, İstanbul’un çeşitli ilçelerinde imza standları açtı.

16 Kasım’da Kadıköy İskele Meydanı’nda TMY Karşıtı Birlik bileşenleri basın açıklaması yaparak herkesi yasaya karşı başlatılan imza kampanyasına destek vermeye çağırdılar.

“TMY Tasarısı geri çekilsin. Tüm anti-demokratik yasalar iptal edilsin” pankartını açan kitle adına açıklama yapan **Gökhan Sofuoğlu**, faşist yasalarla sömürü iktidarının fiiliyatta en meşru talepleri için mücadele eden toplumsal muhalefetin her kesimine karşı baskı aygıtlarını devreye soktuğunu söyledi. Bunların yetmediği oranda Şemdinli’deki gibi katliamcı oyunlara başvurulduğunu söyleyen Sofuoğlu “Ancak en demokratik hakları için mücadele edenleri terörist ilan eden katliamcılar bu kanlı oyunlarını hayata geçiren uşaklarının suçüstü yakalanmasına rağmen kamuoyu önünde bizzat Genelkurmay tarafından sa-

hiplenildiler ve serbest bırakıldılar. Burada TMY Tasarısı karşıtı birlik olarak yapılan bu provokasyonu ve katliamı kınıyor, tüm demokratik hak ve özgürlüklerimiz için TMY Tasarısına karşı her alanda mücadelemizi sürdüreceğimizi bir kez daha yüzlerine haykırıyoruz” dedi.

Basın açıklamasının ardından imza atan kitle, eylem boyunca sık sık “Faşizme karşı omuz omuza”, “Şemdinli ve Yüksekova halkı yalnız değildir”, “Baskılar bizi yıldıramaz” sloganlarını attı.

TMY Karşıtı Birlik aynı zamanda **Beşiktaş**, **Bakırköy** ve **Maltepe**’de de imza standları açıyor. (İstanbul)

İzmir’de TMY karşıtı propaganda

Bir süre önce İzmir’de bir araya gelen ve aralarında **Partizan**’ın da bulunduğu çeşitli devrimci ve demokrat kurum ve kuruluşlar **TMY Tasarısı** karşıtı eylemlerine devam etti.

Bu bağlamda daha önce çıkarmış olduğu eylem takvimine göre **16 Kasım** günü **Buca**’da kurulan pazarda TMY ile

ilgili bildirimler dağıtıldı. Saat 15:00’te başlayan bildiri dağıtımı, megafonla yapılan konuşmalarla halka dağıtıldı. Yaklaşık bir saat süren bildiri dağıtımına halkın ilgisi oldukça yoğundu.

19 Kasım günü ise **Çiğli**’de kurulan pazarda bildiri dağıtımı yapıldı. Havanın yağışlı olması ve çıkan bazı aksaklıklar nedeniyle istenilen düzeyde yapılamayan dağıtımda megafonla ajitasyon yapılarak TMY halka teşhir edildi. (İzmir)

Ahmet ve Uğur Kaymaz anıldı

Katledilenleri unutmamak, katillerini de...

Mardin'in Kızıltepe ilçesinde devletin kolluk güçleri tarafından öldürülen 12 yaşındaki Uğur Kaymaz ile babası Ahmet Kaymaz, ölümlerinin birinci yıldönümünde yoğun yağmura rağmen bin kişi tarafından anıldı.

DEHAP Kızıltepe İlçe binası önünde biraraya gelen bini aşkın kişi, yoğun yağmur altında Cumhuriyet Meydanı'na kadar yürüdü. Uğur Kaymaz'ın 2 metrelik poster ve PKK, Demokratik Konfederalizm, KONGRA-GEL bayrakları taşıyan kalabalık kitle sık sık "Biji Serok Apo", "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Katil devlet hesap verecek" ve "HPG halktır halk burada" sloganlarını attı.

Cumhuriyet Meydanı'nda açıklamada bulunan İHD Mardin Şube Başkanı Av. Hüseyin Cangir, bir yıl önce küçük bir çocuğun düşerinin yarım kaldığını ve 12 yaşındaki Uğur Kaymaz'ın babası ile birlikte yargısız infaz edildiği-

ni belirterek, "Uğur küçük bir çocuktur. Henüz ilkokul 5. sınıf öğrencisi olup yaşamının daha ilk basamaklarındaydı. Bizler küçük Uğur'dan sonra ölümlerin son bulmasını umarken, Savur, Şırnak, Derik, Midyat ve birçok yerde küçük çocuklar yaşamını yitirdiler. 12 yaşındaki bir çocuğun bedenine yaşından fazla kurşun sıkıldı. Ne yazık ki bu infazları yapanlar insanların güvenliğinden sorumlu olan devletin resmi görevlileriydi. Devletin kutsallığı için ayağında terlikleri ile 12 yaşındaki bir çocuk ve babası 'devlet dersinde' öldürüldü" dedi. Yetkililere seslenen Av. Cangir, şunları ifade etti:

"Uğur Kaymaz ve babası Ahmet Kaymaz davasında adil yargılanma ilke-

lerine uyularak sorumlular bir an önce cezalandırılmalıdır. Şemdinli ve Yüksekova'da yaşanan olaylar ile ilgili adil bir soruşturma yürütülerek, sorumlular bir

Kürt sorunu tecrit ile değil, barışçıl ve demokratik yöntemler ile çözümlenmelidir."

Açıklamanın ardından kalabalık grup Uğur Kaymaz ve babası Ahmet Kaymaz'ın mezarının bulunduğu Atatürk Mahallesi'nde bulunan mezarlığa kadar sloganlar ve "Hernepeş Marşı" eşliğinde yürüdü. Mahalle sakinlerinin de alkış ve zılgıtlarla yürüyüşe destek vermesi dikkat çekti. Yürüyüşe uniformalarıyla katılan öğrenciler, Uğur Kaymaz'ın fotoğrafını taşıdı.

Mezarlıkta kısa bir konuşma yapan Ahmet Kaymaz'ın kardeşi Reşat Kaymaz, bir yıl önce Kızıltepe'de şimdi de Şemdinli ve Yüksekova'da infazlar yaşandığını belirtti.

Kalabalık kitle mezara karanfiller bıraktıktan sonra dağıldı.

(H. Merkezi)

Devletin piyonu sivil faşistler işbaşında!

Türkiye'de sınıf mücadelesinin her aşamasında devletin kolluk güçlerinin yanısıra, ülkücü/MHP'li sivil faşistler, yine kolluk güçlerince örgütlenip devrimci-demokrat-ilerici güçlerin üzerinde bir baskı unsuru oluşturmuştur. Özellikle devrimci gençliğe yönelik bu sivil faşistlerce birçok saldırı ve katliam gerçekleştirilmiştir. Elbette ülkemizin karakterinin bir ürünü olarak devlet tarafından örgütlenen çeşitli sivil faşist çeteler her türlü baskı ve saldırılara rağmen devrimci gençliği yıldırma/yıldırma-yacaktır.

Bu yılın başlarından itibaren başlatılan şoven dalgalar bu çeteleri harekete geçirmiş ve ilerici gruplar/kişiler bunların birçok saldırısına uğramıştır. Mersin'deki bayrak provokasyonu, Trabzon, Rize, Bozüyük'deki linç girişimlerinin yanısıra, ülkücü-faşist çeteler birçok üniversitede de satırlı sopalı saldırılarla devrimci-demokrat gençliğe saldırmış ve onlarca kişiyi yaralamıştır.

Bu saldırılardan biri de geçtiğimiz günlerde Muğla Üniversitesi'nde yaşandı. 13 Kasım'da devrimci-demokrat-yurtsever öğrenciler YÖK'ü protesto etmek için saat 15:00 civarında Sınırsızlık Meydanı'nda toplandı. Eyleme gelen iki öğrenciye sivil faşistler saldırmıştır. Olaydan bir hafta öncesinde ise sivil faşistler okula ellerinde Evrensel gazetesiyile gelen iki öğrenciyi darp etmiş, aynı gün liseli bir öğrenciyi de Ülkü Ocağı'na çekip dövmüşlerdir.

Muğla'da son günlerde artarak devam eden faşist saldırıları teşhir etmek amacıyla 14 Kasım'da bir araya gelen

devrimci-demokrat-yurtsever öğrenciler, ellerinde kılıç, satır, bıçak bulunduran 150 kişilik ülkücü çetenin saldırısına uğradı. Yaklaşık iki saat süren arbedede birçok devrimci öğrenci yaralanırken, ülkücü gruptan da yaralananlar olmuştur. Aynı günün akşamı saat 17:00'de saldırıyı protesto etmek için

toplanan 250'ye yakın devrimci öğrenci ise polisin protestoyu hazmedemeyen gözaltı saldırısına maruz kalmıştır. Onun üzerinde öğrenci gözaltına alınmış ve ifadeleri alınıp serbest bırakılmıştır.

Tüm bu saldırılar 16 Kasım'da Muğla'da çeşitli DKÖ'lerce protesto edildi. Aynı şekilde üniversite öğretim görevlileri de aynı gün kampüste gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla saldırıyı protesto ettiler.

Şemdinli olaylarıyla beraber faşist yüzü daha fazla teşhir olan devlet, elbette provokasyon girişimlerinde bulunacak, yarattığı şoven histeriyle sivil-kukla faşistleri her dönem devreye koyma ihtiyacı duyacaktır. Fakat onların hiçbir uygulaması devrimci-demokratik muhale-

feti sindirmeye yetmeyecektir.

Uludağ Üniversitesi'nde faşist saldırı

15 Kasım 2005 tarihinde Uludağ Üniversitesi'nde devrimci-demokrat öğrencilere yönelik bir saldırı yaşandı. Yapılan saldırı Uludağ Üniversitesi öğrencileri tarafından 18 Kasım tarihinde protesto edildi. Mediko Sosyal Tesisleri önünde biraraya gelen öğrenciler, burada bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamada "15 Kasım Salı günü bir faşist saldırı da Uludağ Üniversitesi'nde yaşandı. Okuldan evine yürüyerek gitmekte olan devrimci bir öğrenci 10-15 kişilik faşist bir grubun saldırısına uğramış ve çeşitli yerlerinden yaralanmıştır. Güpegündüz okulun Görükle çıkışındaki güvenlik kulübesine 100 metre uzaklıkta gerçekleşen hain pusu

sonrası faşist grup arkasına bakmadan kaçmıştır. 9 Kasım tarihinde gerçekleşen YÖK eylemi sırasında provokasyon yaratmaya çalışan grup, bunu başaramayınca önce yurtlarda demokrat öğrencileri tehdit etmiş, sonrasında bu saldırıyı gerçekleştirmiştir. Ancak bu olayın tek faili faşistler değildir. YÖK eylemi sırasında kamera çekimi yapan faşistlere, jandarma tarafından uyarılmasına rağmen müdahale edilmemiş, bu olaylara adeta davetiye çıkarılmıştır. Kaldı ki normal zamanda Görükle'de cirit atan jandarma olay saati ortalarında görünmemiştir" denildi. Eylemde faşistlerin bu saldırılarının akademik ve demokratik üniversite mücadelesini engelleyemeyeceği dile getirildi. (Bursa)

10 Kasım'da Atatürk büstleri tahrip edildi

10 Kasım Mustafa Kemal Atatürk'ün ölüm günü nedeniyle yapılan anmalardan önce Mersin ve Tarsus'ta çeşitli okullardaki Atatürk büstlerinin tahrip edildiği öğrenildi. Aynı zamanda Mersin ve Tarsus'ta da çeşitli mahallelerde yazılımaların yapıldığı görüldü.

Mersin'de bir ilköğretim okulunun bahçesinde bulunan Atatürk büstünün tahrip edildiği ve aynı yere "Kemalizm Faşizmdir" yazılmasının yapıldığı öğrenildi. Bunun yanısıra Tarsus'ta bir ilköğretim okulunun bahçesinde bulunan Atatürk büstünün spreyle boyanmış ve "Kemalizm Faşizmdir" yazılmasının yapıldığı, yine Tarsus'ta bir okulun duvarlarına "Kemalizm Faşizmdir", "Kahrolsun Kemalizm" yazılımalarının yapıldığı görüldü. 10 Kasım törenlerinden önce yapıldığı anlaşılan eylemler sonucunda polislerin mahallelerde yoğun güvenlik önlemleri aldığı ve yapılan eylemlerin halkın ilgisini çektiği de görüldü.

27 Kasım akşamı ise Bahçelievler Adnan Menderes Ticaret Lisesi ve Gebze'de bir lisenin bahçesinde bulunan Mustafa Kemal büstlerine "Kemalizm faşizmdir" yazılımaları yapıldı. Ve Alman faşizminin simgesi gamalı haç büstün üzerine çizildi.

(H. Merkezi)

Ulucanlar katliamı belgelendi!

26 Eylül 1999'da özel tim ve jandarmanın saldırısı sonucu 10 devrimci tutsağın katledildiği Ulucanlar'da, mahkemeye gönderilen resmi bir belgeyle, olayın devletin iddia ettiği gibi "arama" gerekçesiyle olmadığı, yapılanın planlı bir saldırı olduğu bir kez daha belgelendi.

Ulucanlar katliamının üzerinden geçen altı yıldan bu yana, açılan mahkemede ve devrimciler tarafından katliamın "planlı" olduğu defalarca söylenmesine rağmen, devlet bu iddiaları reddetmiş ve saldırıyı "rutin bir arama" olarak göstermişti.

Ancak saldırının ardından açılan ve halen **Ankara 6. Ağır Ceza Mahkemesi**'nde görülmeye devam edilen Ulucanlar davasında, **İl Jandarma Komutanlığı**'nın, saldırıyla ilgili görevlendirme emrinin mahkemeye ulaştırılması, yıllardan beri devrimciler tarafından dillendirilen gerçekliği bir kez daha günyüzüne çıkardı.

"Arama" gerekçesiyle gerçekleştirilen saldırıdan bir gün önce İl Jandarma Komutanı Albay **Kemal Bayalan** tarafından ilgili birimlere gönderilen "gizli" damgalı görevlendirme yazısı, amacın arama olmadığı ve geniş çaplı bir saldırı için hazırlık yapıldığını ortaya çıkardı. Görevlendirme yazısında bazı koşulların tamamen boşaltılarak tutsakların Cebeci Stadyumu'nda toplanması emredildi.

Ankara İl Jandarma Komutanı Kıdemli Albay **Kemal Bayalan** imzasıyla operasyondan bir gün önce ilgili birimlere gönderilen "gizli" damgalı görevlendirme yazısında Ankara'nın hemen hemen tüm jandarma ve komando birimlerinin saldırı için görevlendirildiği ortaya çıktı. Yazıda ayrıca, saldırı için özel hareket birimlerinin katılması, diğer jandarmalara da olaydan önce eğitim verilmesi istendiğinin belirtildiği görüldü.

Saldırının her anı kayıtlarda var!

Gönderilen yazıda saldırının tüm ayrıntılarının da kamera ve fotoğraf makinesi ile kayıt altına alındığını da gösterdi. Yazıda, "İstihbarat Şube Müdürlüğü, İstihbarat Timi 2 adet video kamera ve 1 adet fotoğraf makinesi ile birlikte Cezaevi Jandarma Bölük Komutanlığı'nda hazır olacaktır. 1 kameraman 3 No'lu kuleden, diğer kameraman ve fotoğrafçı cezaevi içinde çekim yapacaktır" denildi. Oysa daha önce avukatların olaylarla ilgili görüntülerin jandarmadan istenmesi talebine jandarma "kayıt yok" yanıtını vermişti.

Saldırı tutsakları katletmeye yönelikti...

Gizli görevlendirme yazısında, "Aramalarda ciddi ve kararlı davranılarak psikolojik baskı sağlanacaktır. Aramanın

Davayı izlemesi için AIHM'e başvuru

161 askerin yargılanması halen devam ederken, müdahil avukatlarından Kazım Bayraktar davayla ilgili bilgileri takip etmesi için **Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi**'ne başvurdu.

Yapılan başvuruda;

- Asker görevliler hakkında adil yargılanma ve etkili bir hukuk yoluna

başvurma hakkının ihlal edildiği,

- Görevlendirme yazısında da görüldüğü gibi saldırıda 400 askerin görevli olduğu ancak 161 kişiye dava açıldığı,

- Saldırıda bazı yaralıların ölümüne, birçok tutuklunun yaralanmasına sebep olacak derecede köpüklü su kullanıldığı, ancak ilgili kurumdan sarf belgelerinin getirilmediği,

- Sevk sırasında yapılan işkencenin tespiti açısından, sevkte kullanılan araçların plaka, personel görev ve zimmet kayıtlarının tespit edilmediği,

- Saldırıda kullanılan kimyasal maddelerin tespiti ve analizinin yapılmadığı,

- Sanıklarla mağdurların mahkemede yüzleştirilmediği,

- Saldırıyla ilgili görüntülerin ve kayıtların mahkemeye getirilmediği,

- Türkiye'nin dört bir tarafına dağılmış olan sanıkların sorgu ve savunmalarının halen tamamlanmadığı belirtilerek AIHM'in davayla ilgili bilgileri takip etmesi istendi.

(H. Merkezi)

başlangıcından bitişine kadar **Ankara Merkez Kapalı Cezaevi**'ne tüm giriş ve çıkışlar ve haberleşme vasıtaları kontrol altına alınacak, Cumhuriyet savcıları ve İl Jandarma Komutanı dışında hiç kimsenin girişine ve çıkışına izin verilmeyecektir" deniliyor.

Oysa gerek ateşli silahlarla hedef gösterilerek açılan ateşlerde, gerekse de yaralıların ölümüne sebep olacak kadar kullanılan kimyasal gazlar ve köpüklü sular, gerekse de hapishane hamamında

kolojik baskı terimi oldukça hafif kalmaktadır. Devletin yazı ile giriş çıkışı engelleyerek olayın sızmasını engellemek istediği ortadadır.

Saldırıyla ilgili "görevlendirme yazısının" mahkemeye ulaşmasının ardından Ankara 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen ve saldırıya katılan askerlerin yargılandığı dava da yeni bir aşamaya girdi.

Ulucanlar Katliamının ardından saldırıda yaşamını yitiren tutsakların aileleri ve yaralanan tutsaklar, saldırıya katılan

Saldırıyla ilgili "görevlendirme yazısının" mahkemeye ulaşmasının ardından Ankara 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen ve saldırıya katılan askerlerin yargılandığı dava da yeni bir aşamaya girdi.

yaralı tutsaklara hedef gözeterek katletme amacıyla yapılan ağır işkencelerden, devletin saldırıyı bir oldu bittiye getirip, fiziksel imhaya amaçladığı görülmüyor. Yapılan katliamın yanında psi-

özel tim ve jandarmalar hakkında suç duyurusunda bulunmuşlar, ancak **Ankara Valiliği'nin yargılama için gerekli izni vermemesinden dolayı dava açılmamıştı**. Ailelerin ve tutsakların avukatları bu kararı İdare Mahkemesi'ne taşıyarak, davanın sonuçlanmasının ardından askerler hakkında dava açılmasını sağlamışlardı.

Ulucanlar'da ne olmuştu?

26 Eylül 1999'da F Tipi Hapishanelere geçişin ilk provasını yapan devlet, hapishanelerde gerçekleştirdiği katliamlarda ilk defa Ulucanlar'da ateşli silah kullanmış ve 10 devrimci tutsağı döverek, işkence ederek, ateş açarak katletmişti. Olayın üstüne giden tutsak aileleri ve devrimciler, saldırının planlı bir katliam olduğunu söylerken, devlet tutsakların yer sorununu çözmek amacıyla koşu işgal etmelerini bahane ederek saldırmıştı.

TUYAB, 19 Aralık katliamına ilişkin panel düzenledi

27 Kasım Pazar günü saat: 13.30'da Sarıgazi SHP ilçe binasında, TUYAB tarafından "**19 Aralık Katliamı**" konulu bir panel düzenlendi. Panel, yitirilen tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla başladı. İlk konuşmacı olan Gökhan Sofuoğlu "devrimci mücadelenin olduğu her yerde devlet baskısı da var olacaktır/olmuştur. Ülkemiz özgülünde de 19 Aralık katliamının ardından

devletin baskıları F tipi hapishanelere yöneldi. Teslim alamadığı devrimci tutsakları psikolojik olarak yenmeye çalıştı/çalışıyor" dedi. Ardından söz alan **Tekin Yıldız** da; "Hepimizin bildiği gibi 19 Aralık, katliamın olduğu kadar direnişin de simgesidir" şeklinde konuştu. Son olarak söz alan **Gülten Kahraman**, "19 Aralık katliamı ne ilkti ne de son olacak. Biz devletin katliamcı geleneğini Buca'dan, Diyar-

bakır'dan, Kandıra'dan biliyoruz. Bunlar bizi yıldırmadı" dedi. Konuşmaların ardından tecridin toplumda nasıl hayat bulduğunu konu alan bir oyun sahnelendi. Büyük beğeni toplayan oyun izleyicilerden yoğun alkış aldı. Oyunun ardından serbest kürsü şeklinde düzenlenen bölümde sorular soruldu, oyuna ve panele ilişkin görüş ve fikirler belirtildi. Panel saat 16.00'da sona erdi. (Kartal)

"Filistin'e dayanışma elini uzat"

Ayrımcılık Duvarı ise Filistin'i adeta bir açık hapishaneye dönüştürerek, şehirler arasındaki bağlantıyı koparıyor ve Filistin'i pek çok parçaya bölüyor. İnsan hakları ihlallerinin hiç eksik olmadığı Filistin'de son olarak seçimlerde gözlemci olarak yer alan Filistinli insan hakları aktivistlerinden Dr. Ahmad Maslamani, Naser Abdukhdaire ve Rasim A'bedat İsrail Siyonizmi tarafından tutuklandılar.

Ezilen Filistin halkına bu coğrafyadan bir kardeşlik ve dayanışma eli uzatarak, Filistin sorunu konusunda duyarlılık yaratmayı amaçlayan FHDD (Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği) 26 Kasım'da Taksim Meydanı'nda bulunan metro girişinde saat 11:00'de bir basın açıklaması yaptı. Yapılan bu açıklamayla Filistin'deki tüm saldırılar ve Ayrımcılık Duvarı kınanırken, tutuklanan insan hakları aktivistleri ve tüm Filistinli tutsakların serbest bırakılması istendi. Bu çerçevede bir kampanya başlatan FHDD, dört gün sürecek şekilde imza toplamak için aynı yere stand açtı. Ayrıca Filistin intifadasını anlatan resimler ile "Filis-

tin'e dayanışma elini uzat!", "Kahrolsun emperyalizm ve Siyonizm" vb. dövizlerin de bulunduğu bir pano da imza standının yanına açıldı. Basın açıklaması "Filistin'de intifada, Irak'ta direniş kazanacak", "Filistin halkı yalnız değildir", "Filistinli tutsaklar serbest bırakılsın" sloganlarıyla başlarken basın açıklamasını FHDD Başkanı Fusun Bandır yaptı. Bandır, Filistin'deki saldırılara değinerek "FHDD olarak Filistin halkının yanında olduğumuzu bir kez daha dile getiriyoruz" dedi. Bandır'dan sonra sözü alan FHDD Genel Sekreteri Emriye Demirkır tutuklanan 3 insan hakları aktivistinin serbest bırakılması ve ayrımcılık duvarının kaldırılması için üç gün boyunca topladıkları imzaları 29 Kasım Filistin İçin Özgürlük ve Dayanışma Günü'nde Taksim Metro'su önünde yapacakları eylemin ardından İsrail Konsoloslulu'na postalayacaklarını bildirdi, bu yüzden imza toplama kampanyasını başlattıklarını ve eylemlerinin süreceğini söyledi. Basın açıklaması alkışlarla bitirken emekçi halk imza standına yoğun ilgi gösterdi. (İstanbul)

Emperyalizmin cenderesi altında yıllardır ezilen dünya halkları bu gün de bu saldırılardan payını alıyor. Irak'ta, Filistin'de ve dünyanın birçok yerinde halklar emperyalist işgaller, saldırılar, işkenceler vb. şiddete maruz kalıyor. Başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalistlerin desteğiyle Filistin halkı on yıllardır Siyonist İsrail Devletinin saldırılarıyla yüz yüze. Bombaların, kurşunların, işgallerin, ev yıkmaların, tecavüzlerin, işkencelerin

eksik olmadığı Filistin topraklarında İsrail Siyonizmi terör estiriyor. İsrail'in yapımını uluslararası kamuoyundan gelen tepkilere rağmen hızla devam ettirdiği

İmdat Bulut mezarı başında anıldı!

Kars HÖC, Ölüm Orucu şehidi İmdat Bulut'u andı. Bulut'un Ak-yaka ilçesine bağlı Demirkent Köyü'nde bulunan mezarı başında toplanan kitle "Yaşamın devrimci dayanışma" sloganlarını attı.

Anma yapılmadan bir hafta önce aile üzerine baskı kurmaya çalışan jandarma anmanın yapılacağı gün köyün ve mezarlığın bütün giriş-çıkışlarını abluka altına alarak, ağır makineli silahlarla bölgeyi kuşatarak halk üzerinde psikolojik baskı yaratmaya çalışmıştır. Köyün

girişinde araba durdurulmuş ve arabada "Terör örgütü sempatizanları olduğu ve patlayıcı madde bulduğu" iddia edilerek aranmıştır. Daha sonra jandarma, insanlık onuruyla bağdaşmayacak şekilde üst aramasını dayatmış, ancak geliştirilen tavır karşı-

sında geri adım atmak zorunda kalmıştır. Anmayı engelleyebilmek için araca 1000 YTL'ye yakın para cezası ve bir hafta trafikten men cezası verilmiştir. Ancak tüm bu saldırılara rağmen bir buçuk saat kadar bir engellemeden sonra anma etkinliğimize başladık. Önce mezarının üzerine dostları ve yoldaşlarından devraldığı kızıl karanfilleri bırakarak İmdat Bulut şahsında tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşunda bulu-

nludu. Daha sonra Bulut'un yaşamı ve mücadelesini anlatan bir konuşma yapıldı. Konuşmada "Sana söz veriyoruz kavgan kavgamız, mücadeleden mücadelemizdir" denildi. Daha sonra Bulut için yazılan kavganın şiirleri okundu. Şiirlerden sonra hep bir ağızdan "Bize Ölüm Yok" marşı söylendi ve anma bitirildi.

Anma sırasında sık sık "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Kahramanlar ölmez halk yenilmez", "İmdat Bulut ölümsüzdür" vb. sloganları atıldı. Anmadan sonra jandarmanın aracı bağlamasından dolayı köyden ilçe merkezine kadar yüründü. Kitlenin arkasında 5 askeri araç önünde ise 2 sivil polis otosu eşliğinde ilçe merkezine kadar kitle taciz edildi. Provokasyonlara fırsat vermemek için ilçe merkezine yakın bir noktada beklenerek araç temin edildikten sonra Kars'a doğru yola çıkıldı. Biz de Kars YDG olarak HÖC'ün düzenlediği anma etkinliğine destek sunduk.

(Kars YDG)

İzmir İHD'den oturma eylemi

İHD İzmir Şubesi, 19 Aralık 2000'de hapishanelere yönelik yapılan "Hayata Dönüş Operasyonu"na dikkat çekmek amacıyla her ayın 19'unda yaptığı oturma eylemine bir halka daha ekledi.

İHD Şube binası önünde gerçekleştirilen oturma eyleminden önce basın açıklamasını okuyan İHD Şube Başkanı Av. Mustafa Rollas, operasyonun yapıldığı döneme dik-

kat çekerek, "Cezaevlerinde yaşanan sorunları, güvenlik zafiyetine bağlayan ve cezaevlerinde bulunan insanları tüm temel hak ve özgürlüklerinden yoksun gören anlayış sahipleri, başta mimarisi olmak üzere bir çok yönüyle insan doğasına aykırı olan F, M, D ve Özel Tip cezaevleri ile sorunları çözmeye çalıştı ancak başaramadı. Ancak cezaevlerinde yaşanan sorunların yüksek güven-

likli cezaevi inşa etmek ve sıkı disiplini yetkisi içeren yasalar çıkararakla çözülemeyeceğini her geçen gün artan ve açığa çıkan hak ihlalleri bir daha kanıtladı" diye konuştu.

Ardından yarım saat süren oturma eyleminde "İçerde dışarıda hücreleri parçala", "Terörle Mücadele Yasası iptal edilsin" sloganları atılırken, mumlar yakıldı.

(İzmir)

İzmir Cezaevi İnisyatifi'nden TMY Tasarısı karşıtı eylem!

İzmir Cezaevi İnisyatifi, 26 Kasım Cumartesi günü Saat 13:00'de, Konak Sümerbank önünde TMY Tasarısı karşıtı bir basın açıklaması yaptı. "İzmir Cezaevi İnisyatifi"

imzalı pankartla bir araya gelen İCİ üyeleri adına, Mihriban Karakaya'nın okuduğu basın metninde kısaca şöyle denildi; "...Şu an TBMM'ye sevk edilen yeni TMY'nin, pratikte uygulanan CİK'in eksik bırakılan yasal kısımlarını tamamlamanın bir aracı olduğunu biliyoruz. Yeni TMY ABD ve AB tarzı hapsedmenin Türkiye'ye uyarlanmış ve ağırlaştırılmış biçimidir. Amaç her türlü eziyet ve işkencenin, zamana yayılmış sessizce öldürmenin toplumda gizlenmesi için gerekli 'yüksek güvenliğin' sağlanmasıdır" denildi. Ayrıca Bolu, Tekirdağ ve Edirne F Tipi'nde bulunan tutsakların yaşadıkları koşullara ilişkin gönderdikleri mektuplardan da kısa kesitler okundu. Eylemde sık sık "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur" vb. sloganlar atıldı. Eylem alkış ve sloganlarla sona erdi. (İzmir)

Erzurum H Tipi'nde tutsaklara baskı!

Erzurum H Tipi Kapalı Hapishanesi'nde bulunan tutsakların baskılara maruz kaldıkları ileri sürüldü.

Erzurum H Tipi Kapalı Hapishanesi'nde bulunan tutsakların aileleri tarafından yapılan yazılı açıklamaya göre, izolasyon ve tecrit uygulamaları devam ediyor. Son dönemlerde dergi ve gazete alımı yasaklandı. Tutsaklar radyo ile televizyon gibi iletişim araçlarından mahrum bırakılıyor, ayrıca mektup haklarından da yararlanamıyor. Yemekler bilinçli olarak kötü yapıyor ve tutsaklar kantinlere yönlendiriliyor. Ailelerin tutsaklara gönderdiği paralar da azar azar ve uzun döneme yayılarak veriliyor. (H. Merkezi)

Eğitim emekçileri talepleri için alanlarda!

Eğitim emekçilerinin günler önce-sinden çalışmalarına başladığı **24 Kasım** eylemleri ile ilgili Milli Eğitim Bakanı **Hüseyin Çelik**'in bir genelge yayınladığı ortaya çıktı. Çelik genelgede, isim vermeden Eğitim-Sen'in 24 Kasım tarihinde öğretmenleri vizite eylemine çağırıldığına dikkat çekerek, **bu tür eylemlerle Öğretmenler Günü'nün amacından uzaklaşıldığını ileri sürdü** ve bunların **toplumsal barışı ve mutabakat arayışlarını zedeleyeceğini** savundu ve eyleme katılacak öğretmenlerle ilgili yasal işlemlerin başlatılacağı mesajını da verdi. Çelik, isim vermeden **"illegal"** olarak nitelendirdiği Eğitim-Sen etkinliklerine öğretmenlerin katılımının kabul edilemeyeceğini vurguladı.

EMEKÇİLER

TAKSİM'DE BULUŞTU...

24 Kasım Perşembe günü Ankara'da miting kararı alan ve mitinglerini İstanbul'dan bir yürüyüşle başlatmak isteyen Eğitim-Sen'li emekçiler, **Taksim İstiklal Caddesi**'nde eylem yaptı. **Tünel Caddesi**'nin sonundaki tramvay istasyonunda toplanan ve sayısı bini aşan emekçiler ellerinde Eğitim-Sen flamaları ve sloganlarıyla buradan İstiklal Caddesi boyunca yürüyüş yaptı.

Yürüyüş öncesi kısa bir konuşma yapan **KESK İstanbul Şubeler Platformu** dönem sözcüsü **Dursun Yılmaz**, bugün burada eğitim emekçilerine uygulanan hak gasplarını, dayatılan paralı eğitime geçiş politikalarını protesto etmek üzere bir arada olduklarını söyledi.

Diğer illerden gelen Eğitim-Sen üyeleri bir süre beklendikten sonra **İstiklal Caddesi** üzerinde yürüyüşe geçen kitle attıkları sloganlarla caddeyi adeta inletirken çevrede bulunan

DKÖ'lerden ve caddeden geçen halktan da destek aldı. **"Sözleşmeli değil kadrolu eğitim"** sloganlarını atan kitle, yürüyüş sırasında destek verenlerin de katılmaları üzerine sayı bakımından daha da arttı.

Yürüyüşün sonunda Taksim Meydanı'na kadar gelen kitle burada İstiklal Caddesi'nin çıkışını keserek basın açıklamasına başladı. Açıklamayı yapan **Yılmaz**, taleplerini elde edene kadar eyleme devam edeceklerini ve gerekirse eylemlerinin devam ettiği günlerde aralarında bulunan eğitim emekçilerinin iş başı yapmayacağını söyledi.

Bu kısa açıklamanın ardından **Alaaddin Dinçer** söz alarak eğitim sisteminde yaşanan sorunlara dikkat çekmek için yaptıkları yürüyüşe tüm öğrencilerden ve velilerden de destek belediklerini ifade etti.

KADIKÖY'DE UĞURLAMA

25 Kasım Cuma günü saat 12:00'de **Kadıköy İskele Meydanı**'nda toplanan yaklaşık bin kişi **"Büyük Eğitimci Yürüyüşü"**nün İstanbul ayağını oluşturduklarını belirterek, bir açıklama yaptılar. İş bırakarak meydana toplanan ve **"Parasız eğitim parasız sağlık"**, **"Çeteler değil emekçiler yönetsin"** sloganlarıyla yürüyen Eğitim-Sen'liler, Ankara'daki yürüyüşe yönelik saldırıyı duyunca, **"Baskılar bizi yıldırılmaz"** sloganıyla tepkilerini dile getirdiler.

İskele Meydanı'ndan Söğütluçeşme'ye yürüyen emekçiler **"Dün Susurluk, bugün Şemdinli yarım?"**, **"Kariyer sınavı iptal edilsin"**, **"Eğitim-Sen eyleyici, ezberci, ayrımcı eğitimi yargılıyor"**, **"Silaha değil bilime bütçe"** yazılı dövizler taşıdılar. Saldırının olduğu 26 Kasım akşamında **Taksim Gezi**

Park'ta bir araya gelen eğitim emekçileri **"Emekçiye değil çetelere barikat"** diyerek tepkilerini dile getirdiler. İskele Meydanı'nda konuşma yapan Eğitim-Sen Genel Başkanı **Alaaddin Dinçer**, yürüyüşlerini **"yasadışı"** ilan eden Milli Eğitim Bakanı **Hüseyin Çelik**'i istifaya çağırıldı.

Başta ek ders ücret zammı yapılması talebi ile yürüdüklerini belirten Dinçer, **"Öğrencilerimizin süt hakkı için, ücretsiz sağlık taramasından geçirilmesi için, halkımızın ücretsiz eğitim hakkı için ve demokratik taleplerimiz için yürüyoruz"** diye konuştu. Dinçer den sonra konuşan KESK Genel Başkanı **İsmail Hakkı Tombul** da, eylemlerini yasa dışı ilan eden Ankara Valisi ve Milli Eğitim Bakanı'na tepki göstererek, **"Bu zihniyet mi Şemdinli olayını aydımlatacak?"** dedi. (Kartal)

EĞİTİM EMEKÇİLERİNE SALDIRI

Devlet, emekçileri Ankara'da gaz bombaları ve biber gazlarıyla karşıladı.

Ankara girişinde **Polatlı, Elmadağ ve Gölbaşı**'nda bekletilen ve tesislerde sabahlayan Eğitim-Sen'lilerin bulunduğu bazı otobüsler kente girdi. Ankara'da bulunan ve sendika şubelerinde sabahlayan eğitim emekçileri ise **Ziya Gökalp Caddesi**'nde toplanmaya başladı.

Eğitim sisteminin nitelikli hale getirilmesi, çalışma şartlarının düzeltilmesi ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi için **Büyük Eğitimci Yürüyüşü** gerçekleştiren Eğitim Sen'liler, polislin il dışından gelenlere izin vermemesi nedeniyle **Milli Eğitim Bakanlığı** önünde yapacağı eylemi gerçekleştiremedi. **Güvenpark**'ta ve **Ziya Gökalp Caddesi**'nde bekleyişlerini sürdüren ve zaman zaman polislin müdahalesine maruz kalan öğretmenler, sendika şubelerinde sabahladı.

Ankara'da sendika şubelerinde sabahlayan öğretmenler, sabahın erken saatlerinde **Ziya Gökalp Caddesi**'nde toplanmaya başladı. Buradan eyleme başlamak isteyen emekçilere polis hiçbir uyarı yapmadan saldırdı.

Samsun'da zirve protestosu

"Mavi Akım" projesi kapsamında **Çarşamba** ilçesi **Durusu** köyündeki dağıtım tesisinin açılışı için yapılan zirve çeşitli eylemlerle protesto edildi.

Putin, Berlusconi, Erdoğan üçlü zirvesinin yapıldığı **17 Kasım** günü **Halkevleri, HÖC** ve **Partizan** iki ülke heyetinin kaldığı **Büyük Otel** önünde basın açıklaması yaptı. **Putin** ve **Berlusconi** sabah **Erdoğan**'la birlikte **Mavi Akım** boru hattının açılış töreninin yapılacağı köye direkt geçerken, zirveyi teşhir eden eylem **Ziraat Bankası Merkez Şubesi** önünde toplanılmasıyla başladı. Buradan **Büyük Otel**'e yürüdü. **Yaşar Doğu Spor Salonu** önünde çevik kuvvet tarafından durdurulan kitle sloganlar atarak otel yakınına kadar yürüdü. Açıklamada **"Bizler yıllardır sürdürülen bir sömürgecilik ilişkilerine, ülkemizin emperyalizme peşkeş**

çekilmesine, yurdumuzun karış karış satılmasına karşı olduğumuzu haykırarak buradayız" denildi.

26 Kasım'da **Erdoğan**'ın miting için Samsun'a gelmesi üzerine **Ekim Gençliği, EMEP, Halkevleri, HÖC, KESK, Öğrenci Koordinasyonu, SDP, TKP** ve **Partizan** bir araya gelerek, zirvede yapılan pazarlığın anlatıldığı mitingin gerçek amacını halka duyurmak için eylem hazırladı. **24 Kasım** günü saat 13:00'de **AKP** ilçe binasının bulunduğu **Gazi Caddesinde** basın açıklaması yapıldı.

Ardından hazırlanan bildirilerin şehir merkezinde sesli ajitasyonla toplu dağıtımı yapıldı. Sivil polislerin, bildiri dağıtım sırasında sürekli yakın takip ve tacizi dikkat çekiyordu. **Cuma** günü de mahallelerde bildiri dağıtımına devam edildi. (Samsun)

Bayramtepe'de yıkıma ve yozlaşmaya karşı panel

Bayramtepe Partizan okurları olarak ilk defa böyle bir etkinlik örgütlemeye giriştik. Yaklaşık bir ay süren hazırlık çalışmasının ardından 26 Kasım Cumartesi günü etkinliğimizi gerçekleştirdik. Mahallemizde daha önce çeşitli etkinlikler, kitle toplantıları gerçekleştirmiştik. Bu etkinlik için öncelikle mahallemizde öne çıkan arkadaşlarla beraber toplantılar yapıp "nasıl yapalım", "ne zaman çalışmaya başlayalım", "hangi arkadaşlar ne iş yapacak" gibi hususlarda netleştik. Yıkım süreci dışında kalan kitlenin de sürece katılması için kimi politikalar belirledik. Ayrıca iki sorunu beraber işleyerek yıkım ve yozlaşma konularını gündem maddesi yaptık.

Bir arkadaşımız konuyla ilgili çalışma yapan Tohum Kültür Merkezi'yle görüştü. Ve TKM'li arkadaşlarla beraber çalışmayı örgütledik. Yerel çalışmaları bizler yürütürken, TKM'den ve İşçi-köylü Gazetesi'nden büyük destek aldık. Panelistler ve tiyatro müzik grupları noktasında ise TKM'li arkadaşlarla beraber çalışmamızı yaptık.

TKM ile beraber yaptığımız bu çalışmada salon parasını çalışma yapan arkadaşlarla aramızda toplayarak karşıladık. Bildiri basma noktasında eksik kaldık. Ama beş bini aşkın ilan bastırdık. Beş bin kuşu, belirlenen günler dağıttık. Çalışma yapan arkadaşların plansızlıkları nedeniyle kitleye panel

hususunda yeterli duyuru ve çağrı yapılamadı. Bu eksikliğimiz nedeniyle panelimize daha çok insan katılabilecektik. 170 kadar kişi katıldı. Organizasyonda yerel güçlerimizin hazırlığı ve eksikleri olumsuz etki yaratsa da, panelistlerimiz Av. Ümit Sisliğül, Belediye İş Sendikası 2 Nolu Şube Başkanı Hasan Gülüm ve Gülsuyu-Gülensu Derneği yöneticisi Ali Şengül arkadaşların konuşmaları ve Kardelen Ezgisi ve Barbara Halk Sahnesi'nin sergiledikleri çabaları etkinliğimizin başarılı geçmesini sağladı.

Sunumu Çağlar Kılınç tarafından yapılan panelde ilk konuşmacı olarak Ümit Sisliğün söz aldı. Sisliğün konuşmasında Kentsel Dönüşüm Projesi'nin getirdiği yıkımlara karşı hukusal platformda neler yapılabileceğini açıkladı. Ardından söz alan Ali Şengül ise konuşmasında Gülsuyu-Gülensu halkının mücadelesini anlattı. Hasan Gülüm ise konuşmasında; insanların hangi şartlar altında bölgeye göçtüklerini, tüm Bayramtepe sakinlerinin iki sebeple sosyal-ekonomik ve politik nedenle göç ettiklerine değindi. Panelin

ardından Barbara Halk Sahnesi "Ben Altta Kaldım Abi" adlı oyunu sergiledi. Etkinlik, tiyatro gösteriminin ardından sahne alan Kardelen Ezgisi'nin dinletisiyle sona erdi.

Gerçekleştirdiğimiz etkinlikte gördük ki, kitlelere yeterince gitmediğimiz halde, semtimiz emekçilerinin büyük bir duyarlılığı mevcuttur. Kitlelere verilen her emek karşılığını alacaktır. Sorunumuz kitlelerin duyarsızlığı değil, kitlelere doğru ve sürekli gitmeyişiştir. Doğru noktadan her çaba ve faaliyet süreci kitlelerce sahiplenecek ve gelecektir.

Sorun verdiğimiz mücadelenin ne için, ne amaçla, neye karşı olduğunu kitlelere gidip anlatmamızda yatıyor. Ve her mücadele, o konunun yakıcılığı ve tabii ki haklılığı ölçüsünde başarıyı getirecektir.

Yıkım hususunda can yakıcı sorun olmasına rağmen kitleleri sürece katmıyorsak bu bizim kitlelere gitmememiz, gidiyorsak eğer doğru temelde kendimizi ifade edemeyişimiz, meşruluğumuzu kavratmayışımız, güven veremeyişimizle ilgilidir.

Bayramtepe'deki çalışmada yeterliliklerimizin özeleştirisini verirken, kitlemizin sahiplenmesi bize duyulan güveni göstermiş ve geleceğe dair umut vermiştir.

(Bayramtepe'den Partizan okurları)

KESK Aile Hekimliğini protesto etti!

KESK, "Aile Hekimliği" sistemi için pilot bölge seçilen Düzce'de 20 Kasım tarihinde bir miting düzenledi.

Heykel Meydanı'nda toplanan 2 bin kişi, "Sağlık haktır satılmaz", "AKP sağlığa zararlıdır", "Savaşa değil halka bütçe" ve "Deprem yıktı AKP yıkamaz" sloganlarını attı. KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul, AKP hükümeti ve Başbakan R. Tayyip Erdoğan'ı eleştirerek, "Biz emekçiler

biliyoruz ki; satılan eğitim kurumları, satılan sağlık kurumları ve satılan devlet artık bizim olmayacaktır. Biz bugün gösterdiğimiz dayanışmayı her zaman gösterirsek bunlara izin fırsat vermeyiz, ülkemizin değerlerini sattırmayız. İnsanların en temel hakkı olan sağlığı paralı hale getirmek için bin bir türlü dalavereye başvuran hükümet şimdi de Aile Hekimliği diye bir bela çıkardı insanımızın başına. Güya herkes istediği zaman bir te-

lefonla doktorunu ayağına çağırabilecekmış. Ama bizler bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyoruz. Biz bunlara kanmayacağız" diye konuştu.

Tombul'un konuşması sırasında "Şemdinli halkı yalnız değildir" ve "Katiller halka hesap verecek" sloganlarının atılması dikkat çekti. Mitinge EMEP, ÖDP, TKP gibi siyasi partiler ile Halkevleri, TMMOB ve TBB de destek verdi.

(H. Merkezi)

ANKARA

"Büyük Eğitimci Yürüyüşü" çerçevesinde bir eylem de Ankara'da yapıldı. 25 Kasım Cuma günü öğle saatlerinde toplanan eğitim emekçileri "Örgütlü toplum, demokratik Türkiye, insanca yaşam istiyoruz" yazılı pankart açarak Kızılay'a doğru yürüyüşe geçtiler. "Parasız eğitim, parasız sağlık", "Zafer direnen emekçinin olacak" sloganlarını haykıran eğitimciler, polis barikatıyla karşılaştılar. Yapılan görüşmelerden sonra yolun sağ tarafını kullanan kitle polislin saldırısına uğradı. Yaşanan kısa süreli çatışmadan sonra Eğitim-Sen Ankara Şubesi Dönem Sözcüsü Özgür Bozdoğan yaptığı açıklamada ücretsiz eğitim hakkı ve demokratik taleplerinin karşılanması için yürüdüklerini söyledi.

İZMİR

Yaşadıkları ekonomik, sosyal ve mesleki sorunlarının çözülmesi için Ankara'ya yürüyen Eğitim-Sen'liler, İzmir'de 25 Kasım günü bir eylem yaparak taleplerinin neler olduğunu Ankara'ya niçin gittiklerini anlattılar.

Saat 12:30'da biraraya gelen Eğitim-Sen İzmir Şubeleri "Örgütlü toplum, demokratik Türkiye, insanca yaşam için Ankara'ya yürüyoruz" yazılı pankartın yanında kendi şube pankartlarını da açtılar.

Yağışlı havaya rağmen kitlesel geçen eylemde, Eğitim-Sen İzmir 2 No'lu Şube Başkanı Ziya Kaynar bir açıklama yaptı. Kaynar açıklamada eğitim emekçilerinin sorunlarına değindi.

Açıklamanın devamında "Parasız nitelikli eğitim için" önerilen talepler okunurken, son olarak Ankara yürüyüşünün nedenleri açıklandı. Eylem sloganlar ve alkışlarla sona erdirilirken, Ankara'ya güçlü katılım çağrısı yapıldı.

BURSA

25 Kasım günü viziteye çıkarak iş bırakan Eğitim-Sen'li emekçiler "Örgütlü toplum, demokratik Türkiye, insanca yaşam için yürüyoruz" şiarıyla Osmangazi Metro İstasyonu önünde toplanıp basın açıklaması yaptı. Açıklamayı yapan Şube Başkanı Kemalettin Yıldız hangi hükümet iş başına geldiyse IMF, DB gibi uluslararası sermayenin güdümündeki politikalar ile emekçi halkı, kamu emekçilerini sefaletle ittiğini, eğitim emekçilerinin hükümetlerin umurunda olmadığını vurguladı.

Eğitim emekçileri "Sefaletle teslim olmayacağız", "Çetelere değil eğitime bütçe", "Zafer direnen emekçinin olacak" sloganlarıyla Santral Garaj'a kadar yürüdüler. Buradan otobüslere binerek Kocaeli'ye hareket ettiler.

Devlet ve demokrasi üzerine (Yoldaş Prachanda)

Devlet var olduğu müddetçe “herkes için demokrasi”, “tam demokrasi”, “özgür halkın devleti” söz konusu olamaz. Tüm toplum demokrasiyi elde ettiği zaman, zaten demokrasi ihtiyacı ortadan kalkar. Devlet ortadan kaldırıldığında, devletin ortaya çıkışına kopmaz bağlarla bağlı olan demokrasi de tamamen yok olur. Toplumda sınıflar var olduğu sürece devlet de var olacaktır ve demokrasinin karakteri eskisi var olduğu sürece sınıfsal temelde olacaktır.

Devlet ve demokrasinin

gelişim sırası: Teorik bir içerik

Demokrasi meselesi devlet erki meselesiyle ayrılmaz bizimde iç içedir. **Bu nedenle, demokrasi meselesinden bahsederken, devlet erkinin gelişimini doğru bir şekilde anlamak zorunludur.** İnsan toplumunun gelişimi üzerine tarihi materyalist bir ön bilgiye sahip olan herkes, devletin üretim ile üretici güçlerin gelişimini arasındaki çelişkidenden ortaya çıktığını bilir. İnsanoğlunun maymundan emeğin belirleyici rolüyle gelişimini takip eden uzun bir tarihsel süreç boyunca ne devlet ne de demokrasi mevcuttu. Bilimsel araştırmalara göre, insanları, yaklaşık bin yıllık bir dönem boyunca hiçbir çeşit devlet ve demokrasi olmaksızın kolektif emekle geçimini sağlamıştır. Emek süreci, işbölümü, üretim ve üretici güçler (bu uzun tarihsel dönemde gelişen) aynı zamanda ilkel komünizm olarak bilinir ve devletin zorunluluk ve gelişim nedeniyle devletin tedricen ortaya çıkmasına öncelik yapmıştır. Tarihsel materyalizm temelinde, Marksizm tarihte ilk defa hakim insan toplumu ve onun gelişme süreciyle ilgili tüm muhafazakar ve idealist hataları bilimsel bir içerikle keşfetmiştir. Marksizm’in kurucularından F. Engels ünlü “**Ailenin, özel mülkiyetin ve devletin kökeni**” kitabında bu konu üzerinde derin bir tartışmayla bilimsel bir sonuç sunmuştur. Bu kitapta “...O halde devlet, ezelden beri mevcut değildir. İşlerini onsuz gören, devlet ve devlet erki hakkında hiçbir fikri olmayan toplumlar var olmuştur. Toplumun sınıflara bölünmesine zorunlu olarak bağlı bulunan belirli bir iktisadi gelişme aşamasında, bu bölünmeye devlet bir zorunluluk haline geldi.”

Bu bakımdan, eski toplumun çözülmez bir bölünmeyi yakalamasına neden olan bu “**iktisadi gelişmenin belli bir aşaması**” devletin kökeninin arkasındaki sorumlu neden olmuştur. Tarihsel materyalizm temelinde, Marksizm aynı zamanda devletin kökeninin arkasındaki objektif zemini de açıklamıştır. Sosyal gelişmenin genel yasalarının bilimsel keşfi ve kapitalist toplumda hakim olan çelişkilerin araştırılması temelinde Marksizm, devletin yıkılma-

sıyla ilgili reddedilemez bir sonuç çıkardı. Marksizm sınıfsal bölünme ve onun oluşturduğu devlet, üretimin belli bir aşamasında kaçınılmazdı ve bu bölünme aynı gelişmenin bir başka aşamasında toplum için ayak bağı haline gelir ve devlet de gereksiz hale gelir. F. Engels aynı çalışmanın ilerleyen bölümlerinde şunları ifade etmiştir: “Şimdi hızlı adımlarla, üretimde, bu sınıfların varlığının yalnızca bir zorunluluk olmaktan çıkmakla kalmayıp, aynı zamanda üretimin gerçek bir engeli haline geldiği bir gelişme aşamasına yaklaşıyoruz. Bu sınıflar, vaktiyle ne kadar kaçınılmaz biçimde ortaya çıktılarsa, o kadar kaçınılmaz biçimde ortadan kalkacaklardır. Onlarla birlikte devlet de kaçınılmaz biçimde yok olur. Üreticilerin özgür ve eşit birliği temelinde üretimi yeniden örgütleyen toplum, tüm devlet aygıtını o zaman ait olacağı yere koyacaktır: eski eserler müzesine, çikrik ve tunç baltanın yanına.”

Her çeşit mevcut idealist hilekarlara yönelik aynı çalışmada ‘Dolayısıyla devlet, topluma dışardan dayatılmış bir güç değildir; Hegel’in öne sürdüğü gibi, ‘**ahlaki fikrin gerçekliği**’, ‘sağduyunun imgesi ve gerçekliği’ de değildir. O bilakis, belirli bir gelişme aşamasındaki toplumun bir ürünüdür; bu toplumun kendi kendisiyle çözülmez bir çelişki içine düştüğünün, başından defedemediği uzlaşmaz karşıtlıklara bölündüğünün itirafıdır. Fakat bu karşıtlıkların, çatışan iktisadi çıkarlara sahip sınıfların kendilerini ve toplumu kısır bir savaşta yiyip bitirmemeleri için, görünüşte toplumun üstünde yer alan, çatışmayı hafifletecek, ‘düzen’ sınırları içinde tutacak bir güç gerekli hale gelmiştir; ve işte toplumdan doğan, ama onun üstünde yer alan ve gitgide ona yabancılaşan bu güç, devlettir.” Bu bakımdan Engels devletin kökeni ve onun tanımlanmasıyla bağlantılı olarak çok doğru ve bilimsel bir materyalist açıklama sundu. Sınıfsal karşıtlıkların bir sonucu olarak ortaya çıkan devlet, ezen sınıfların açıkça sömürü ve baskı aracı olarak sağlamlaşmasını sürdürdü. Devletin görev ve rolü, iktisadi gelişme aşamasına uyumlu bir şekilde, kölecilik döneminde köle sahiplerinin, feodal dönemde toprak

ağalarının, kapitalist dönemde burjuvazinin çıkarını savunmak ve buna karşı çıkan kitleleri ezmektir. İktisadi gelişmenin farklı dönemlerinde devletin biçimi değişmekle birlikte, bir baskı aracı olarak özünde bir değişim olmamıştır ve olması da mümkün değildir.

Tarihte, üretici güçlerle üretim ilişkileri arasındaki çelişki nedeniyle kölecilik döneminden kapitalist döneme kadar devrimlerin tümü sonuç itibarıyla devleti sağlamlaştırmıştır. Marksizm, kapitalist dönemin çelişkilerinin derin bir incelemesini takip ederek, burjuvazinin direnişini kırmak için devlet erkini zor yoluyla yıkmak, yeni ve tarihsel görevini ortaya koymaktadır; ancak eskisini ele geçirip onu pekiştirerek ve **(kendisi de tedrici olarak ortadan kaldırılma yönelimine doğru ilerleyen)** bir geçiş devleti kurarak değil. Lenin “Önceki tüm devrimler devlet aygıtını geliştirdi, halbuki bu aygıt kırılmalı, yıkılmalıdır” sonucunu Marksizm’in devlet teorisinin temel ve ana faktörü olarak tanımladı. Karl Marks “**18. Brumaire**” adlı çalışmasında Kugelman’a yazdığı mektubunda da bu gerçekliğe şu şekilde vurgu yapmaktadır: “18. Brumaire’imin son bölümüne bakarsan, Fransız Devriminin bir sonraki girişimi olarak, artık şimdiye kadar olduğu gibi bürokratik-askeri mekanizmayı bir elden diğerine geçirmeyi değil, bilakis onu paramparça etmeyi ifade ettiğimi göreceksin ve bu, kıtadaki her gerçek halk devriminin ön koşuludur. Kahraman Parisli parti yoldaşlarımızın girişimi de budur.”

Bu sonuç, bir yandan devlet de dahil tüm iktidarlara karşı olan anarşizm ile diğer yandan burjuvazinin gözleriyle bakarak devleti ebedi ve evrensel olarak kavrayan sağ oportünistler arasında açık bir sınır çizgisi çekmiştir.

Marks ve Engels’in burjuva reformizmine karşı açık ideolojik mücadelesi sürmektedir. Burada açıklığa kavuşturulması gereken şey, burjuva devlet erkisinin şiddet yoluyla yıkılmaksızın devletin ortadan kaldırılmasının yolunun açılmasının imkansız oluşudur. “**Merkezi devlet erkinin**”, “**burjuva devletin özgünlüğü**” olduğunu iddia ederek Lenin, “Bu devlet aygıtı-

nın iki en karakteristik kurumları bürokrasi ve daimi ordudur. Marks ve Engels çalışmalarında burjuvazinin bu kurumlara binlerce bağla bağlı olduğunu defalarca kez göstermişlerdir” demıştır. İlerleyen bölümlerde de, “Bürokratik ve askeri aygıtın geliştirilmesi, mükemmelleştirilmesi ve sağlamlaştırılması feodalizmin yıkılmasından beri Avrupa’nın tanıklık ettiği sayısız tüm burjuva devrimler esnasında devam etmiştir” demektedir. Açık ki, bu bürokrasi ve askeri aygıtın ‘geliştirilmesi, mükemmelleştirilmesi ve sağlamlaştırılması’ burjuva sınıfın tüm işçiler ve emekçi kitleler üzerinde baskı kurmasının gerekliliğiyle idare edilmiştir.

Marksizm’in devlet üzerine parlak ve doğru bir açıklaması olarak F. Engels’in “**Anti-Dühring**” adlı çalışmasından şu alıntı aktarılabilir:

“Proletarya, devlet erkini ele geçirir ve üretim araçlarını önce devlet mülkiyeti durumuna dönüştürür. Ama bunu yapmakla, proletarya olarak kendi kendini ortadan kaldırır, bütün sınıf farklılıkları ile sınıf karşıtlıklarını ve aynı biçimde, devlet olarak devleti de ortadan kaldırır. Sınıf karşıtlıkları içinde evrimlenen daha önceki toplumun devlette, yani her durumda sömürücü sınıfın kendi dış koşullarını sürdürmek, öyleyse özellikle sömürülen sınıfı var olan üretim biçimi (kölelik, toprak köleliği, ücretlilik) tarafından verilmiş baskı koşulları içinde tutmak için kurduğu bir örgüte gereksinmesi vardı. Devlet, tüm toplumun resmi temsilcisi, onun gözle görülür bir kurul biçimindeki bireşimi idi ama bu, tüm toplumu, zamanı için kendi başına temsil eden sınıfın devleti olduğu ölçüde böyle idi: İlkçağda köle sahibi yurttaşların; ortaçağda feodal soyluluğun; çağımızda burjuvazinin devleti.

Sonunda gerçekten tüm toplumun temsilcisi durumuna geldiği zaman, kendi kendini gereksiz kılar. Baskı altında tutulacak hiçbir toplumsal sınıf kalmayınca; sınıf egemenliği ve üretimdeki güncel anarşi üzerine kurulu bireysel yaşama savaşımı ile birlikte, bunlardan doğan çatışma ve aşırılıklar da ortadan kalkınca, artık bir bastırma gücünü, bir devleti zorunlu kılan, bastırılacak hiçbir şey yoktur.

Devletin gerçekten tüm toplumun temsilcisi olarak görüldüğü ilk eylem, - üretim araçlarına toplum adına el konması,- aynı zamanda onun devlete özgü son eylemidir de. Devlet erkinin toplumsal ilişkilere karışması, bir alandan sonra bir başkasında gereksiz duruma gelir ve sonra kendiliğinden uykuya dalar. Kişilerin hükümeti yerini şeylerin idaresi ve üretim işlemlerinin yönetimine bırakır. Devlet 'ilga' edilemez, söner. 'Özgür halk devleti üzerindeki kof tümcenin, ajitasyon aracı olarak geçici doğruluğu bakımından olduğu denli, bilimsel fikir olarak kesin yetersizliği bakımından da değerlendirilmesini; bunun gibi anarşist denilen kimselerin, devletin bugünden yarına ortadan kaldırılması yolundaki istemlerinin değerlendirilmesini de, işte bu sağlar."

Bu uzun alıntı devlete dair birçok gerçeği açıklığa kavuşturmuştur. Devlet toplumun belli bir sınıfını ezen bir devlet olarak varlığını sürdürür. **Devlet olarak rolü aynı zamanda tüm toplumun gelişimini temsil ettiği durumda ortadan kalkar.**

Bu gerçek, aynı zamanda demokrasi meselesi için de geçerlidir. Devlet var olduğu müddetçe **"herkes için demokrasi", "tam demokrasi", "özgür halkın devleti"** söz konusu olamaz. Tüm toplum demokrasiyi elde ettiği zaman, zaten demokrasi ihtiyacı ortadan kalkar. **Devlet ortadan kaldırıldığında, devletin ortaya çıkışına kopmaz bağlarla bağlı olan demokrasi de tamamen yok olur.** Toplumda sınıflar var olduğu sürece devlet de var olacaktır ve demokrasinin karakteri eskisi var olduğu sürece sınıfsal temelde olacaktır. Aslında devlet demokrasi ve demokrasi de devlettir. Başka bir deyişle şöyle anlaşılabilir; devlet diktatör-

mokrazi yada her ikisi için de diktatörlük olan bir devlet var olamaz. Herkes için demokrasi, emekçi kitlelerin bilinçlerini bulandırmak için burjuva sınıfın ikiyüzlülüğünden başka bir şey değildir.

Günümüz emperyalist kapitalist çağında, burjuva sınıfın önünde, devlet erkinin en merkezi, en sağlam, en büyük ve acımasız ve yıkıcı temel organı olan daimi ordu ve bürokrasi varken **"serbest seçim", "bağımsız ve tarafsız seçim" ve "herkes için demokrasi"**den bahsetmekten daha büyük bir ikiyüzlülük ve namussuzluk olamaz. Burjuvazinin sözde parlamenter sisteme demokrasinin **"ebedi"** ve **"evrensel"** ifadesi olarak **"tanrısal nitelik"** atfetme çabası militarizmlerini, askeri küstahlıklarını ve talancı ve yağmacı karakterlerini gizlemekten başka bir şey değildir. Lenin **"Devlet ve Devrim"** adlı çalışmasında bunu şu sözlerle açıklığa kavuşturmuştur: **"Birkaç yılda bir, egemen sınıfın hangi temsilcisinin halkı parlamento-**

olarak yönetilen herhangi bir ülkeye bakın: Asıl 'devlet' işleri, kulislerin ardında daireler, özel kalem odaları, genel kurmaylar tarafından yapılır. Parlatlarda sadece laklak edilir, hem de 'sıradan halk'ı kafese koymak özel amaçyla."

Proleter ve burjuva parlamenter demokrasi üzerine

Kısaca devlet ve devrim üzerine temel Marksist teoriden bahsettik. Şimdi daha çok proletaryanın demokrasisi ile burjuva sınıfının arasındaki ilişkiyi tartışacağız. Herkesin çok iyi bildiği gibi, proleter demokrasinin ilk tarihi deneyimi 1871 yılındaki Fransa'da Paris Komünü'dür. **K. Marks ve F. Engels** Paris Komünü deneyiminin teorik sentezi üzerinde çalışmışlardır. Marks büyük proleter düşünür olarak, burjuva parlamentarizmine karşı olan ilk tarihi proleter demokrasi deneyimi olarak Paris Komününden aldığı derslerle düşün-

celerini daha da güçlendirdi. Kapitalizmden komünizme geçiş esnasında Marks, yönetici sınıf olarak proleter sınıfın örgütlediği geçiş devleti biçiminin proletaryanın diktatörlüğünden başka bir şey olmayacağını sonucunu keskin bir şekilde ileri sürdü. Paris Komünü'nün başarısızlığa uğramasının arkasındaki önemli bir neden olarak, burjuva sınıfı baskı altına alınırken gösterdiği liberalizmi açık ifadelerle eleştirmiştir. Komün deneyimi üzerinden Marks, proleter ve burjuva parlamenter demokrasi arasındaki teorik ve pratik anlamda bir çizgi çekmiştir.

Marks **"Komün, parlamenter değil, aksine aynı zamanda yürütme ve yasama gücüne sahip bir çalışma organı olacaktır..."**

"... Üç ya da altı yılda bir, hakim sınıfın hangi üyesinin halkı, parlamentoda temsil edeceğine ezeceğine karar vermek yerine, genel oy hakkı, Komünlerde kurumlaşan halka hizmet edecek, tıpkı bireysel seçim hakkının, tüm di-

ğer işverenlere, kendi işyerinde, işçi, us-tabaşı ve muhasebeci seçmesine hizmet etmesi gibi" demiştir. **(Lenin-Devlet ve Devrim)**

K. Marks, yukarıdaki ifadeyle iki sınıfın iki demokrasisi arasındaki farkı ortaya koymuştur. Marksizm, oy kullanmaya ve dolayısıyla seçilmiş temsilciler kurumuna karşı değildir, burjuva sınıfın boş laf merkezini halkın hizmetinde çalışan bir kuruma dönüştürmek isterler. Bu nasıl gerçekleştirilebilir? Marks varsayımca değildi. Çok basit ve pratik bir örnek göstererek, proleter demokraside kitlelerin rolünün tam bir patron ve devletin tüm çalışanlarının onların bir hizmetkârı olarak davranacakları bir biçim olacağını söyledi. Marksizm, seçilmiş temsilcilerin görevi sadece yasama gücüne sahip olmayıp aynı zamanda çıkarttıkları yasaların uygulayıcıları haline geldiği ve kitleler halkın çıkarlarına karşı davranan temsilcileri görevden alma hakkına sahip olduğu zaman, temsilciler kurumu boş laf üretilen yer değil, kitlelerin bir çalışma merkezi haline gelir. Paris Komünü deneyiminin özünü ortaya koyarak K. Marks **"Fransa'da Sınıf Savaşımı"** isimli çalışmasında proleter demokrasinin özelliklerini tartışmıştır. Burada şöyle söylemektedir: **"Bu nedenle Komün'ün ilk kararname ve yerine silahlı halkın konmasıdır"; "...Komün, Paris'in çeşitli semtlerinde genel oy hakkıyla seçilmiş belediye meclislerinden oluşuyordu. Bunlar sorumluydu ve her an görevden alınabilirlerdi. Üyelerinin çoğunluğu doğal olarak işçilerden yada işçi sınıfının herkesçe tanınan temsilcilerinden oluşuyordu.";** **"O zamana dek hükümetin aleti olan polis, tüm politik niteliklerinden arındırıldı ve Komün'ün sorumlu ve her an görevden alınabilir aletine dönüştürüldü. Bütün diğer yönetim dallarının memurları da öyle. Komün üyelerinden başlayarak aşağıya doğru kamu hizmeti işçi ücretleriyle yapılmak zorundaydı. Devletin yüksek makam sahiplerinin kazanılmış hakları ve temsil ödenekleri bu makam sahiplerinin kendileriyle birlikte ortadan kalktı... Eski hükümetin maddi gücünün araçları daimi ordu ve polis bir kez ortadan kaldırıldıktan sonra, Komün derhal manevi baskı aracını, papazların gücünü kırmaya koyuldu... Adalet görevlileri o sahte bağımsızlığı yitirdiler... Bundan böyle seçilecekler, sorumlu olacaklar ve görevden alınabileceklerdi."**

Paris Komünü deneyiminin K. Marks tarafından ortaya konan yukarıdaki açıklaması proleter demokrasinin temel özelliğini anlamaya oldukça yardımcı olmaktadır. **"Daimi orduya son", "devletin tüm görevlilerinin"** kitleler tarafından seçilmesi ve halk gerekli olduğunu düşündüğünde onları görevden alması tüm devlet görevlilerinin eşit ücret alması, halk için bundan daha geniş bir demokrasi başka nerede mümkün olabilir?

lük-tür ve demokrasi de. Çünkü kendi devletleri altındaki sömürücü sınıfların demokrasisi sömürülen sınıf için bir diktatörlük haline gelir, aynı şekilde proletaryanın kendi devleti altındaki demokrasisi burjuvazi üzerinde bir diktatörlük olur. Her ikisi için de de-

da temsil edeceğine ve ezeceğine karar vermek -sadece parlamenter-meşruteli monarşilerde değil, aksine en demokratik cumhuriyetlerde de burjuva parlamentarizmin gerçek özü budur." Daha ileriki bölümlerde "Amerika'dan İsviçre'ye, Fransa'dan İngiltere'ye, Norveç'e vs. dek parlamenter

Eşme İnay köylülerine saldırı*Özelleştirme karşıtı işçilere gözaltı*

Kemalizm
=
Faşizm

Bir kez daha Kemalizm ve emperyalizme bağımlılık üzerine...

Son günlerde her fırsatta Kemalizm propagandasıyla birlikte “vatan, millet, bayrak” edebiyatı yapılıyor. Türk hâkim sınıflarının önceki yıllara nazaran artan bir biçimde Kemalizm propagandasıyla birlikte “vatan, millet, bayrak” edebiyatına sığınması bizlere ister istemez “neler oluyor?” sorusunu sorduruyor. Emperyalist efendilerinin istekleri doğrultusunda onların bir dediklerini iki etmeyen Türk hâkim sınıfları, kendilerini Kemalist olarak tanımlayan burjuva ve karşı-devrimci bir dizi çevre, giderek artan bir biçimde Kemalizmin “anti-emperyalist”liğinden, “milli bağımsızlıkçı” ruhundan söz etmeye başladılar. Diğer bir ifadeyle halk kitlelerine Kemalist ruhu kuşanma çağrısı yapmaya başladılar. Bilineceği üzere en genel anlamıyla burjuvazinin bu söyleme başvurusu, gerçekten bu söylemleri sahiplenmesinden değil, onun altında yatan neden kendi pazarına hâkim olma, kendi sömürüsünü devam ettirme isteğidir. Ülkemiz hâkim sınıfları açısından bu genel söylem, emperyalizmle birlikte, “Misak-ı Milli” sınırları içindeki “ulusal pazarda” hâkim olma, tahakkümünü sürdürme anlamını taşıyor. Bir yandan “küreselleşme”, “sermayenin sınırsız dolaşımı” ve Mevlana’nın sözleriyle (ve onu da kirleterek) yabancı sermaye için Başbakanın ağzından dökülen “gel ne olursan gel” söylemleri, öte yandan özü ve biçimi katıksız faşizm olan ve emperyalizmle işbirliği anlamına gelen Kemalizmin ve Kemalist ideolojinin temsil ettiği bütün argümanların giderek daha da dillendirilmesi... Hem de “ulusal kurtuluşçuluk”, “bağımsızlık” ve “emperyalizm karşıtlığı” adına...

Tüm bunlar, yani Türk hâkim sınıflarınca, bir yandan emperyalizme ve emperyalist sermayeye alabildiğince “yaltaklanma”, “ülkeyi pazarlama” politikalarının alabildiğince hız kazandırıldığı ve ülkenin emperyalist

çıkarlar doğrultusunda, **Büyük Orta-doğu Projesi** içinde yer almasının hedeflendiği bir güzergâhta, öteden beridir propaganda edilen Kemalizmin, “ulusal kurtuluşçuluğu”, “bağımsızlıkçılığı” vs. çelişmiyor mu?

Üstelik bugün bu politikaları hayata geçirenler yani AKP hükümeti, kendi önüne konulan devlet politikalarını uyguluyor. Bugün ülkemizin yeraltı ve yerüstü kaynaklarının emperyalist sermayeye peşkeş çekilerek, ülkemizdeki pek çok kuruluşun yabancı sermayeye haraç-mezat satılması (“babalar gibi satarım...”, “pajamalarımla satarım...”, Maliye Bakanı K. Unakıtan’ın burjuva basında yer alan sözleri), AB emperyalizmiyle yürütülen “üyelik pazarlıkları”, yine ABD emperyalizmiyle sıklıkla dillendirilen “stratejik ortaklık” yalanı altında sürdürülen “uşaklık” politikaları (en son Dışişleri Bakanı A. Gül’ün Suriye’yi ABD’nin emrini/tehdidini yerine getirmek için apar topar ziyareti), Kemalizmin halk kitlelerine yansıtılan biçimiyle değerlendirildiğinde bu yaşananlar bir çelişki olarak görülse bile, Kemalizmin gerçek yüzü (onun faşist ve emperyalizmle işbirliği karakteri) kavrandığında, uygulanan bu politikaların tam da Kemalizm’e uygun politikalar olduğu görülecektir.

Bugün uygulanan politikalar devlet politikalarıdır ve bu politikalar Kemalizmin gösterdiği “yol”a uygundur. Türk hâkim sınıfları, büyük önderlerinin çizdiği yolda ilerlemektedir ve hakkını vermek gerekir ki, AKP bu politikaları başarıyla yerine getirmektedir.

Kemalizm emperyalizme bağımlılıktır

Evet, bugün yaşananlar ve AKP tarafından hayata geçirilenler, Türk hâkim sınıflarının ve onların ideolojik

formülasyonu olan Kemalizm’e tamamıyla uygundur. Tüm bunlarla birlikte Kemalizm bayrağının sallanması ve “milli duyguların” dillendirilmesi en başta çelişki gibi görünse de, Kemalizmin sınıfsal niteliği ve onun Türk hâkim sınıfları komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının ideolojisi olduğu düşünüldüğünde ve bu ideolojinin temsilcilerinin başından itibaren, halk kitleleri Kurtuluş Savaşı adı altında mücadele edip kanlarını dökerken, emperyalizmle işbirliğine girmesi, Türkiye halkının bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük talepli mücadelesini daha başından itibaren yolundan saptırıp emperyalizmin kucağına oturtması nedeniyle gerici, işbirlikçi ve faşist bir duruş olan Kemalizm olarak kavrandığında meselenin daha rahat çözüleceği görülecektir. Yani çelişki gibi görünenlerin aslında çelişki olmadığı, basit bir yanılısamadan ibaret olduğu görülecektir. **Çünkü Kemalizm en başından beri, bırakalım TC’nin kuruluşunu, kuruluşundan önce M. Kemal önderliğindeki ittihatçı kadrolarla birlikte emperyalizmle işbirliğine girmişti.** Bu durum Kemalizm’in bağımsızlıkçı, özgürlükçü ve halkçı bir duruştan ziyade, emperyalizme bağımlı, faşist bir diktatörlük duruşuna sahip olması anlamına geliyordu. Osmanlı’dan miras sömürge, yarı-sömürge, yarı-feodal sistem, aynen devralındı. Emperyalizme bağımlı, yarı-sömürge, yarı-feodal yapı olduğu gibi korundu. Osmanlı’nın devlet kadroları, olduğu gibi TC’nin devlet kadroları oldu. **Hiç kuşkusuz ki, değiştirilen şeyler vardı.** Örneğin Cumhuriyet’in ilanı, alfebe, saltanatın ve hilafetin kaldırılması, tekke ve zaviyelerin kapatılması, şapka devrimi(!) vb. vb. gibi... Ancak yukarıda da belirttiğimiz gibi çözülmesi gereken asıl mesele, yani emperyalizme bağımlılık, yarı-sömürge, yarı-feodal yapı olduğu gibi kaldı. Bu böyle olunca atılan atımların, gerçekleştirilen

devrimlerin(!) sözde/görüntüde kalması, kaçınılmazdı. Nitekim gelişen aşamada “genç TC”nin pek çok konuda ve pek çok alanda açık vermesi, emperyalizme bağımlılığın korkunç boyutlara varması, sistemin işlememesi ve tıkanması bunu göstermektedir. Sosyal pratik bir kez daha, hem de fazlasıyla bu durumu ispatlamaktadır. **TC faşizmi daha kurulurken, halka karşı bir örgütlenme olarak kurulmuş ve halkın ilerici, demokrat, devrimci talepli her yöneltimini azgın bir faşist terörle ezmiştir.** Bunu yaparken de daha başından itibaren emperyalistlere ve emperyalizme biat etmekte sakınca görmemiştir. Sakınca görmesi bir yana TC faşizmi açısından emperyalizm, Türkiye halkının demokrasi ve devrim talepli mücadelesine karşı bir dayanak olarak kullanılmıştır.

Bu nedenle, Kemalizmin “milli bağımsızlıkçı”, “anti-emperyalist” olduğunu iddia edenlerin, Kurtuluş Savaşı esnasında ve savaş sonrasında Kemalistlerin İngiliz ve Fransız emperyalistleriyle olan bağımlılık ilişkilerine bakmaları ve incelemeleri yararlı olacaktır. Yine öte yandan, Kemalizmin “özgürlükçü”, “ilerici” ve daha da ileri giderek “devrimci” olduğunu iddia edenler, Kemalistlerin komünistleri katletme, tutuklama, Kürt ulusunu ve diğer azınlıkları imha etme operasyonlarına, grevleri yasaklama, kana bulama karşı-devrimci pratiklerine bir açıklama getirmek zorundadırlar.

Bu nedenle Türk hâkim sınıfları Kemalizm propagandasına yöneldiklerinde ve “vatan, millet,” edebiyatı yapıldığında bilinmelidir ki, bu durumda Türk hâkim sınıflarıyla emperyalistler arasında ilişkide daha bir derinleşme, daha bir emperyalist tahakküm, daha bir emperyalist nüfuz söz konusudur. **Çünkü Kemalizm demek emperyalizmle işbirliği, emperyalizme uşaklıktır.** Ve bununla

eşgüdümlü olarak bilinmelidir ki, Kemalizmin söyleminin her defasında yükseltilmesi (ki siz bunu faşizm olarak okuyun) işçi sınıfına, çeşitli milliyetlerden emekçi halka ve özellikle Kürt ulusuna yönelik zulmün, baskının, katliam ve işkencelerin artırılması demektir.

M. Kemal şahsında şahlandırılan şovenizm

Son süreçte, her fırsatta, örneğin “milli maç” vesilesiyle, 10 Kasım vesilesiyle bir kez daha “milli duygular” şahlandırıldı. Bilindiği üzere 10 Kasım M. Kemal’in ölüm yıldönümüdür. Yine bu yıldönümünde, devlet dairelerinde, yurtdışı temsilciliklerinde, işgal altında tutulan Kıbrıs’ta, okullarda ve kışlalarda ve hatta sokaklarda, “büyük kurtarıcıya” övgüler düzülerek, anmalar gerçekleştirildi. Dikkat edilirse son yıllarda M. Kemal şahsında Kemalizm ve özellikle şovenizm bilinçli bir biçimde pompalanıyor. Merkezinde M. Kemal ve Kemalizm olan her çeşit ürün, materyal allanıp, cilalanıp piyasaya sürülüyor. Odağında, M. Kemal olan ve piyasada “çok satan” kitapların reklâmları yapılıyor. Gazeteler M. Kemal afişi, rozeti ve bayrak eki veriyor. M. Kemal’in kendisi yetmiyor, eşleri hakkında yazı dizisi yapılıyor. TV kanalları sabahdan akşama kadar, Atatürk ve Kemalizm hakkında programlar yapıyor. “Genç TC” kurtarıcını adeta yeniden göreve çağırıyor. “Atam kalk gör, bak ne haldeyiz” söylemleri her fırsatta ve imkânda dillendiriliyor.

Kemalizmle ideolojik hesaplaşma zorunludur

Kemalizmin sınıfsal tahlilinin yıllar önce komünist önder Kaypakka tarafından berrakça yapılması bizler açısından yanıt verilmesi gereken pek çok meselenin yanıtlanması anlamına gelmekle beraber, Kaypakka’nın işkencede katledilmesi ve ardından yaşadığımız yıllarda Kemalizmin bir ideoloji olarak faşizme denk düştüğünü, kendine özgü bir “izm-den” ziyade düpedüz ve kelimenin gerçek anlamıyla Faşizm olduğunu defalarca kanıtladı. Hem de M. Kemal’in ardıllarınca “örnek bir önder” olarak anılmasını sağlayacak derecede katıksız bir faşizmdir. (Falih Rıfki Atay anılarında, “Hitler, benim de bulunduğum bir Türk heyetinin önünde, kendisinin ve Mussolini’nin Mustafa Kemal’in öğrencileri olduğunu söyledi” diye anlatmaktadır bu “örnek” alınmayı (Atay,1984-319). Onun için Kemalizmin sınıfsal tahlili oldukça önemlidir ve Kaypakka’nın bu meselede de yaklaşımı berrak, net, açık-

layıcı ve tutarlıdır. **Onun Kemalizm hakkında ifade ettiklerini tekrardan burada ifade etmek, Kemalizmin gerçek yüzünü deşifre etmek için yeterlidir.** Biz Kaypakka’dan alıntı yapmak yerine, son dönemde yaşananlar üzerinden kısa bir değerlendirme yapmayı daha uygun buluyoruz. Ancak tekrar etmek pahasına da olsa Kemalizm’in sınıfsal niteliğine ilişkin Kaypakka’nın berrak çözümlerini döne döne okumakta yarar vardır. Çünkü bu meselede yani Kemalizmin sınıfsal tahlilinde doğru bir bilince sahip olmak daha baştan, iktidar mücadelesinde doğru adım atmak anlamına gelmektedir. **Eğer tutarlı bir devrimcilik yapılmak iste-**

Evet, bugün yaşananlar ve AKP tarafından hayata geçirilenler, Türk hâkim sınıflarının ve onların ideolojik formülasyonu olan Kemalizm’e tamamıyla uygundur. Tüm bunlarla birlikte Kemalizm bayrağının sallanması ve “milli duyguların” dillendirilmesi en başta çelişki gibi görünse de, Kemalizmin sınıfsal niteliği ve onun Türk hâkim sınıfları komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının ideolojisi olduğu düşünüldüğünde ve bu ideolojinin temsilcilerinin başından itibaren, halk kitleleri Kurtuluş Savaşı adı altında mücadele edip kanlarını dökerken, emperyalizmle işbirliğine girmesi, Türkiye halkının bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük talepli mücadelesini daha başından itibaren yolundan saptırıp emperyalizmin kucağına oturtması nedeniyle gerici, işbirlikçi ve faşist bir duruş olan Kemalizm olarak kavrandığında meselenin daha rahat çözüleceği görülecektir.

niyorsa Kemalizm’e karşı tutarlı bir mücadele yürütülmek zorundadır. Kemalizm’e karşı tutarlı mücadele ise en başından onunla ideolojik hesaplaşmadan geçer. Bu ideolojik hesaplaşmayı yapmayan, ya da net olmayan bir duruş daha başından itibaren sallantılı bir duruştur.

Son günlerde yaşananlar ve Kemalizm bayrağının dikkat çekici bir biçimde sallanması ve her türden anlayışın ona yeniden sarılması, faşizmin güçlerini tahkim etmesi, emperyalizme daha fazla bağlanması anlamına geliyor. TC faşizminin emperyalistler arasında oynamaya çalıştığı kendilerinin deyimiyle diploması trafiği, Türk hâkim sınıflarını bir kez daha kurucu harçları olan Kemalizm’e yöneltiyor. Bu yönelmede bir yandan Kürt Ulusal

Hareketi’nin yarattığı baskılanma diğer yandan da iç ve dış borçların Cumhuriyet tarihinin en büyük rakamlarına ulaşması da belirleyici rol oynuyor.

Görüşümüze günümüzde Türk hâkim sınıflarınca Kemalizm üzerinden yeniden yükseltilen bu bağırtilar, TC devletinin emperyalizm ile ilişkilerinin geldiği aşamadaki sonuçlarının birebir yansımından ibarettir. Yani özcesi “vatan millet” bağırtiları adı altında, Kemalizm bayrağının daha yükseklerde dalgalandırılması (onun temsil ettiği değerlere ve dünya görüşüne çok uygun olarak) “vatanın” satılması/pazarlanması anlamına gel-

ler. Öte yandan TC devletinin ABD emperyalizminin BOP doğrultusunda dillendirilen “ılımlı İslam modeli” vb. esasa ilişkin (TC’nin şu veya bu biçimde kullanımına ilişkin) değildir. Model ne olursa olsun, burada önemli olan TC’nin faşist karakteridir. Yine aynı biçimde olmasa da AB emperyalizminden gelen ve zaman zaman “milliyetçi muhafazakâr” kesimler tarafından dillendirilen TC üzerindeki Kemalizm etkisi (devlet dairelerinde resimlerinin indirilmesi) meselesi de buna benzer bir argümandır. Bu anlamıyla bu tarz söylemler, argümanlar pragmatist bir tarzda kullanılabilir, (Ki Kemalist söylemin kendisi bizzat pragmatist bir söylemdir) öne çıkartılabilir ya da daha geri pozisyona çekilebilir. Bunlar biçimsel şeylerdir. Öze ilişkin değişiklikler değildir. Kaldı ki Türk hâkim sınıfları emperyalistlerin bu söylemlerine (hem ABD’nin ılımlı İslam modeline hem de AB’nin Kemalizm itirazına laiklik için gerekli diyerek) “itiraz ederek” kendileri açısından (ve kuşkusuz ki emperyalistler açısından) Kemalizm söyleminin devam ettirilmesinin daha yararlı olacağını ifade etmektedirler. Bu yaklaşım son kabul edilen Milli Güvenlik Siyaset Belgesi’nde de tekrar edilmekte ve şöyle denilmektedir: “Türkiye’nin üniter yapısını, demokratik, laik, hukuk devleti ilkelerini korumak ve geliştirmek gereklidir. Türkiye’nin bütünlüğünü korumanın temel yolu Atatürk milliyetçiliğidir.” (İşte Siyaset Belgesi. M. Balbay. Cumhuriyet Gazetesi. 14 Kasım 2005 Pazartesi. Sayfa 8)

Bilinmelidir ki bugün kitleleri ABD ve AB’ye karşı “Kemalist bir ruhla” mücadele etmeye çağırıyorlar, Türk hâkim sınıfları ve onların her türlü şürekası, özde bağımsızlığı değil, bağımlılığı öneriyorlar. Çünkü, bugünkü TC’nin rotasını çizenler Kemalistlerdir. Bu rotada ilerlemenin getirdiği nokta emperyalizm uşaklığıdır. Geline aşamada bu noktanın yeterince görüldüğünü düşünüyoruz. Yani bugün Türk hâkim sınıfları daha fazla emperyalizme bağımlılık istiyorlar, daha fazla uşaklık istiyorlar ve bunun için Kemalizm propagandasına ağırlık veriyorlar. Bu böyle algılanmalı ve bilinmelidir. Nerede ve ne zaman Kemalizm propagandası yapılıyorsa orada emperyalist bağımlılık isteniyor. Ve bununla birlikte halka karşı baskının ve zulmün, sömürünün dozajının artırılması hedefleniyordur.

Türk hâkim sınıflarının klikleri arasında yer alan çekişme ve dalaşmalar bu gerçeği değiştirmez. Çünkü onların hepsi ortak payda olarak Kemalizm’de birleşiyorlar. Yani hepsi için Kemalizm bir buluşma noktasıdır.

mektedir. İşte bu nedenler bize Kemalizm’in “yeniden göreve” çağırılması (Bu göreve çağırılma daha önce Kemalizmin kullanılmadığı/olmadığı anlamına gelmiyor, tam aksine bu ifade varolan bağımlılık ilişkisinin daha da derinleştirilmesi olarak okunmalıdır.) ipuçlarını veriyor. Türk hâkim sınıfları açısından mesele böyle anlaşılmaktadır. Daha da açarsak; Türk hâkim sınıflarının Kemalizm bayrağına bu denli sarılması özellikle ABD emperyalizminin BOP’ta kendisine biçtiği role uygun olarak yeniden ve daha güçlü bir biçimde konumlandırılmasının adımlarıdır. “Örnek ülke”, “model ülke” söylemleri altında, Türk hâkim sınıflarının kendilerine biçilen emperyalizme uşaklık rolünü daha iyi oynamasının adımlarıdır bu söylem-

Onları gelecek tehlikeye karşı (ki bu en genel anlamıyla işçi sınıfı ve emekçi halkın ilerici devrimci mücadelesidir) birleştiren harçtır. Dikkat edilirse Türk hâkim sınıflarının hangi klığı olursa olsun, kendisini mutlaka Kemalizm'e dayandırmaktadır. Kemalizm'e "mesafeli duran" şu anki AKP bile "en iyi Atatürkçü biziz" demektedir. (Ki Kemalizmin sınıfsal içeriği düşünüldüğünde doğru söyledikleri görülecektir). Bu da Kemalizm'in Türk hâkim sınıflarınca sadece M. Kemal'den ibaret olmayan bir egemen ideoloji olarak şekillendirildiğini ve bunun da faşist bir ideolojik yapılanma olarak devletin bütün kurumlarına, işleyişinden tutun da medyasına kadar hâkim bir yapılanma olduğunu göstermektedir.

Bu nedenle hâkim sınıf klikleri birbirini "en iyi Atatürkçü", "en kötü Atatürkçü" olarak tanımlamakta ve rakibini bu kozla vurmaya çalışmaktadır. Bunlar bizim açımızdan uzun uzadıya üzerinde durulacak ve değerlendirilecek olgular değildir. Bizler, meselenin Kemalizm adı altında, Atatürkçülük adı altında Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına uygulanan, sömürü, baskı, işkence, katliam, asimilasyon politikaları ve bu politikaların araçları üzerinde durmayı daha doğru buluyoruz.

Türkiye halkının M. Kemal'den nefret etmesi için yeterince neden var

Yukarıda Kemalizm ve Kemalist ideolojinin emperyalizmle işbirliği anlamına geldiğine ve Türk hâkim sınıflarının bu aracı kendi çıkarları için başarıyla kullandıklarına değindik. **Kemalizm Türk hâkim sınıflarının yönetim ve sömürülerini devam ettirme için bir iyi bir araçtır.** Bu da başından itibaren M. Kemal'in "büyük kurtarıcı" olarak halk kitlelerine yansıtılmasından, propaganda edilmesinden geçmektedir. M. Kemal, bu nedenle Türk hâkim sınıfları için bir kurtarıcıdır. Ancak bu kurtarıcılık emperyalizmden kurtulmak değil tam aksine emperyalizmin uşaklığının yapılması ve Türkiye halkının özgürlük, bağımsızlık, demokrasi mücadelesini zapt-u rapt altına alınması anlamına gelmektedir. Yani M. Kemal, Türkiye halkının özgürlük, bağımsızlık, demokrasi talepli mücadelesinin saptırılması ve bu taleplerin Türk hâkim sınıflarının iktidar kanalına akıtılması anlamına gelmektedir. Dikkat edilirse ve M. Kemal'in ortaya çıktığı tarihi koşullar incelenirse, bu gerçek oldukça çarpıcı bir biçimde görülecektir. Türkiye halkının emperyalist işgale

karşı tepkisi ve mücadelesi, bununla birlikte **1917 Ekim Devrimi**'nin dünya halkları ve bu arada Anadolu'daki halk üzerindeki yadsınamaz etkisi, Türk hâkim sınıflarını M. Kemal etrafında kenetlenmeye ve gelişen **Ulusal Kurtuluş Hareketi**'nin hedefinden saptırılarak, güdük kalmasına ve emperyalistlerle işbirliğine girmesini sağlamıştır. İşte bu nedenle M. Kemal Türk hâkim sınıfları açısından kurtarıcı bir adamdır. İşte bu nedenle Türk hâkim sınıflarının M. Kemal etrafında kenetlenmesi ve Kemalizm bayraktarlığı yapması anlaşılırdır. Ve yine Türk hâkim sınıflarının 10 Kasım'ı birer yas günü olarak anması ve tüm halkı

buna ortak etmeye çalışması, her yerde M. Kemal'in büstlerinin bulunması anlaşılırdır. Türk hâkim sınıflarının emperyalizmden ve emperyalist sömürüden bir kurtarıcı olarak Türkiye halkına propaganda edilmesi sadece bugünün sorunu değildir. M. Kemal'in heykelleri, büstleri ölümünden sonra değil, 1925'den itibaren ülkenin dört bir yanına yerleştirilmiştir. Ve yine tam bir ırkçı yaklaşım olarak M. Kemal'e Türklerin atası anlamına gelen "Atatürk" soyadının verilmesi soyadı kanununun kabulüyle.

Bu anlamıyla M. Kemal Türk hâkim sınıfları açısından bir "idol" olarak ele alınmakta ve Türkiye halkına da bu "idol" benimsetilmeye çalışılmaktadır. Hem de "büyük kurtarıcı", "bağımsızlıkçı", "özgürlükçü" vs. yalanlarıyla. Üstelik bununla da yetinilmemiştir. Türk hâkim sınıfları ne olur ne olmaz diye bu büyük faşist için özel bir kanun bile çıkartmışlardır. 5816 sayılı olarak çıkartılan ve "Atatürk Aleyhine İşlenen Suçlar Hakkında Kanun", başlığını taşıyan kanunda; "Atatürk'ü temsil eden heykel, büst ve abideleri veyahut Atatürk'ün kabrini tahrip eden, kıran, bozan veya kirleten kimseye bir yıldan beş yıla kadar ağır hapis cezası veri-

hakim sınıflarının M. Kemal'e yönelik "özel bir kanun" çıkartması da anlaşılırdır.

Kendi halkından özel yasalarla korunan bir "kurtarıcı" hangi ülkelere özgüdür acaba? Sabah akşam, yatıp kalkıp, "ulu önder"e saygılarını ve sevgilerini yollayan, onu anan, onu yere göğe sığdıramayan ve onun Türkiye halkının büyük ve eşsiz "kurtarıcısı" olduğunu her fırsatta dile getiren, propaganda eden Türk hâkim sınıfları, bu yalanlarının yetmeyeceğini çok iyi bildikleri için, ne olur ne olmaz diye bir de "özel yasa" çıkarma gereği duymuşlar. Faşizmin sevgi anlayışı bir kez daha kendini ele veriyor. Ulu önderlerini özel yasalarla korumaya alıyorlar. Kimden? M. Kemal'in kurtardığını iddia ettikleri halktan!

Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı, işçisi, köylüsü, öğrencisi, memuru kısacası ezilen, sömürülen her türlü demokratik haktan mahrum bırakılan kitleler, sosyal pratik içinde şu veya bu gerekçeyle mücadele ettiklerinde karşılarında hep faşist Türk devletinin kolluk güçlerini ve faşist devletin kurumlarını buldu. Ve tabii ki bununla birlikte M. Kemal'i. Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının bu nedenle M. Kemal'i, "Mısto Kor", "Beton Mustafa" gibi sıfatlarla "anması", Mustafa Kemal'in "hayırla yad edilmesi" sebepsiz değil!

Kitlelerin M. Kemal şahsında faşizme duyduğu tepki, siyasal bir içerik kazandırılmalı, duyulan tepkinin gerçek nedeni anlatılmalıdır. Kitlelerin kendiliğinden tepkileri devrimci bir bilinçle yeniden şekillendirilmeli ve devrimci mecraaya akıtılmalıdır.

M. Kemal'i ve Kemalizm'i bunca yaşanan şeyden sonra hala ilerici olarak gören, onun temsil ettiği değerler sisteminin ne olduğunu göremeyenlere gelince. Bu konuda çok fazla bir şey söylemeye gerek yok. **Sadece yaşananlara, sosyal pratiğe ve kitlelerin düşüncelerine bakılsın yeter...**

lir" denilmektedir. Bu 4 maddelik yasa, "Türk Ceza Yasası"nın dışında yer alan bir yasadır. Bu yasa Türk hukuk(!) sisteminde "tek başına", "Türk Ceza Yasası"ndan bağımsız bir ceza yasası olarak ele alınıyor. Bu da herhalde "Türk bağımsız yargısına" uygun bir durum olsa gerek.

Bir yandan ona atfedilen vasıflarla, ona dair böyle bir kanun çıkarmak çelişki gibi görünse de (ki biçimsel olarak öyledir. Bu büyük bir çelişkidir. Çünkü M. Kemal gerçekten bu halkı, emperyalizmden ve her türden gerici-likten kurtardıysa o zaman Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının pratikte doğal olarak onu benimsemesi, sevmesi gerekir ve böyle bir kanunu çıkartmak mantık dışı olur.) Türkiye halkının 80 küsur yıldır yaşadıkları ve bizzat M. Kemal ve gerekse de onun ardılları tarafından kendisine karşı yapılanlar, katliamlar, işkenceler kısacası bütün halka yönelik sürdürülen karşı devrimci saldırılar gözönüne alındığında ve bu karşı devrimci saldırıların temel argümanının M. Kemal şahsında Kemalizm olarak adlandırılan ideoloji olduğu düşünüldüğünde, Türkiye halkının M. Kemal'den nefret etmesinin yeterince nedeni vardır. Ve bu yeterli nedenlerden dolayı, Türk

Katil devletten hesabı emekçi halk soruyor!

18 Kasım-Taksim

9 Kasım'da Şemdinli bulunan Umut Kitabevi'nin bombalanmasının ardından halka yönelik saldırılar her yerde protesto ediliyor.

18 Kasım;

* Diyarbakır Halk İnişiyatifi bileşenleri mum yakarak Melik Ahmet Caddesi'ne yürüdü.

***Halkların Kardeşliği İçin Kadın İnişiyatifi** Galatasaray Lisesi önünde açıklama yaparak kadın örgütleri olarak Şemdinli'ye gideceklerini duyurdu.

***Halkların Kardeşlik İnişiyatifi**, DEHAP, DHP, ÖMP, HKM ve Partizan'ın da aralarında bulunduğu 20'yi aşkın kitle örgütü Taksim Mc Donalds önünde toplanarak Harbiye Orduevi'ne yürümek istedi. Polislin barikat kurmasıyla Tramvay Durağı'na yönelen kitle, mumlar ve meşalelerle "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Kahrolsun MİT, CIA, Kontrgerilla" "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganlarını attı. Basın açıklamasının ardından dağılmaya başlayan kitleye biber gazları ve coplarla saldıran Çevik Kuvvet aralarında gazete çalışmasını Selçuk Birginal'ın da bulunduğu 9 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar ertesi gün çıkarıldıkları Beyoğlu Savcılığı tarafından serbest bırakıldı. Gözaltı ve dövülmelerine ilişkin suç duyurusunda bulunuldu.

19 Kasım;

*Taksim Tramvay durağında bir araya gelen devrimci kurumlar ve DKÖ'ler "Şemdinli'nin faili kontrgerilladır. Kontrgerilla ve JİTEM dağıtılsın. Katliam durdurulsun" pankartı açarak "Kahrolsun MİT, JİTEM, Kontrgerilla", "Şemdinli halkı yalnız değildir", "Katil devlet hesap verecek" sloganlarını attılar. Kitle adına açıklama yapan Zeynep Kuru Şemdinli halkının cesur ve kararlı tavrının bütün ezilenlere yol gösterdiğini söyleyerek demokratik ve duyarlı tüm kesimlere mücadele çağrısı yaptı.

***Ankara Sakarya Caddesi'nde** akşam saatlerinde toplanan gençlik örgütleri meşalelerle Yüksel Caddesi'ne yürüdü. Gençler yaptıkları açıklamada kontrgerillaların kendilerini her türlü meşruiyetin üstünde görerek Kürt halkına gözdağı vermeye çalıştıklarını ancak Kürt halkının bu saldırılara her zaman cevap vermeyi bildiği söylediler.

20 Kasım;

*İstanbul Küçükçekmece Kanarya Mahallesi'nde toplanan Demokratik Halk İnişiyatifi yaptığı eylemde "Devlet terörü durdurulsun", "Katil devlet hesap vere-

20 Kasım-Taksim/Beyoğlu

cek"

gibi sloganları attı. Mahalleye yoğun yığınak yapan Çevik Kuvvet biber gazı ve tazyikli suyla kitleye saldırdı. Kitle de molotof kokteyli ve taşlarla savunmaya geçti. İki saat süren çatışmada bir polis panzeri yakılırken 12 kişi gözaltına alındı.

Yine saat 14:00'de Demokratik Halk İnişiyatifi üyesi yüzlerce kişi Beyoğlu Hacı Ahmet Parkında toplanarak yürüyüşe geçti. "Şemdinli halkı yalnız değildir", "Recep şaşırma bizi dağa taşırma", "Be serok jıyan nabe", "Kürdistan faşizme mezar olacak" sloganlarıyla yollara molotof kokteyli atarak Okmeydanı'na kadar yürüdü. Yürüyüş Okmeydanı'nda yapılan açıklamayla son buldu.

24 Kasım;

*Şemdinli'de yaşanan gelişmelerle ilgili olarak bir eylem de öğrenci gençlik tarafından yapıldı. 24 Kasım Perşembe günü saat 13:30'da İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü'nde bir araya gelen öğrenciler "Şemdinli faileri yargılsın. Kontrgerilla dağıtılsın" yazılı Çetelere Karşı Gençlik Platformu imzalı bir pankart açtılar. Üniversitenin içinden de bir grubun katıldığı eylemde öğrenciler, "Biji biratiya gelan", "Katil devlet hesap verecek" sloganlarını coşkuyla haykırdılar. Eylem BAGEH, DPG, DGH, EMEP, YDG, DGD ve TKP tarafından örgütlenirken ÖDP de destek verdi.

***Halkların Kardeşlik İnişiyatifi** ve devrimci kurumlar Harbiye Orduevi önünde basın açıklaması yaptı. Şemdinli saldırısını protesto eden kitle adına açıklama yapan Figen Yüksekdağ hesabı sorularına kadar Şemdinli olaylarının peşini bırakmayacaklarını söyledi.

*Ankara'da Sanatçıların Kardeşlik İnişiyatifi üyeleri Yüksel Caddesi'nde yaptıkları müzikli ve mumlu eylemle Şemdinli halkının mücadelesine destek verdi.

*İstanbul Gazi Mahallesi'nde

20:30'da Cemevi önünde toplanan DEHAP, DHP, Mücadele Birliği ve Partizan okurları Kıbrıs Caddesi üzerinden son durağa kadar meşalelerle yürüdü.

*25 Kasım günü **Yakınlarını Kaybedenler Derneği** (YAKAY-DER) üyeleri dernek binasında yaptıkları açıklamayla Şemdinli ve Yüksekova saldırılarını protesto etmek için iki günlük açlık grevi yapacaklarını duyurdu.

26 Kasım;

Bileşenlerini İstanbul'un birçok üniversitesindeki; "BAGEH, DEHAP Gençliği, DG, DGH, DPG, Ekim Gençliği, SDP, SGD, TÖG, YDG"lilerin oluşturduğu "Çetelere Karşı Gençlik Platformu", Galatasaray Postahanesi'ne yürümek üzere İstiklal Caddesi Mis Sokak'ta toplandı.

Polisin yürüyüşe izin vermemesi üzerine öğrenciler "Şemdinli faileri yargılsın. JİTEM, Kontrgerilla dağıtılsın" pankartı açarak burada bir basın açıklaması yaptı.

27 Kasım;

Saat 20:00'de Yenibosna Zafer Mahallesi'nde bulunan Pazar yerinde toplanan yaklaşık 100 kişilik kitle "Şemdinli'de yakalanan kontrgerilla devleti halka hesap verecek" yazılı ve DHP, ESP, Partizan, Temel Haklar Federasyonu imzalarının olduğu pankart açılarak meşalelerle yürüdüler. Yol boyunca "Şemdinli halkı yalnız değildir", "Katil devlet hesap verecek", "Halkımız saflara hesap sormaya" sloganlarını haykıran kitle Pazar yerinin sonunda basın açıklamasını okudu.

İZMİR

İzmir'de aralarında Partizan'ın da bulunduğu birçok devrimci-demokrat kurum biraraya gelerek devletin saldırılarını kınadı.

* 16 Kasım günü saat 17:30'da Konak Pier önünde bir araya gelen bir kitle Eski Sümerbank önüne yürüyerek burada bir oturma eylemi yapmak istedi. Polislin provokatif tutumu ve izin vermemesi nedeniyle istenilen yer olmasa da, planlanan yere

yakın bir yerde mumlu oturma eylemi yapıldı.

Burada İHD İzmir Şube Başkanı Mustafa Rollas tarafından bir açıklama yapıldı. Aynı yerde 17 ve 18 Kasım günleri de mumlu oturma eylemleri ve basın açıklaması yapıldı.

* 24 Kasım Perşembe günü ise aralarında ESP, İHD, ÇHD, Partizan ve DTP'nin de bulunduğu grup Bayraklı Adliyesi önünde basın açıklaması yaptıktan sonra Şemdinli'deki bombalı saldırıları ve ardından yaşanan olayların sorumluları hakkında suç duyurusunda bulundular.

KARS

19 Kasım tarihinde Kars'ta yapılan açıklamada da Şemdinli olayları kınanarak "Hedef listesinde Şemdinli esnafından işçisine, imamından doktoruna, ev kadından koruculara kadar hemen hemen herkes yer almaktaydı. Bu olay karşısında bölge halkının geliştirdiği tepkinin şiddetli bir şekilde bastırılması ve ele geçirilen raporların yargıya intikal etmesini önlemek amaçlı rasgele tutuklamalar ve silahlı saldırılar, bu işin içinde ne kadar önemli kişilerin yer aldığını göstermektedir" denildi.

KAÜ-ÖDER inisiyatifinde toplanan yaklaşık 250 kişilik bir kitle eylem boyunca "Şemdinli halkı yalnız değildir", "Gençlik halkın fedaisidir", "Katiller halka hesap verecek" sloganlarını attı. Sonra kortejler halinde yürüyüşe geçildi. Yürüyüşün ardından açıklama sona erdi.

SAMSUN

Eğitim-Sen, Ekim Gençliği, SDP, EMEP, TKP, Halkevleri, HÖC ve Partizan Samsun'da da biraraya gelerek 15 Kasım'da Süleymaniye Geçidinde basın açıklaması yaptı. Yaklaşık 60 kişinin katıldığı basın açıklamasında "Yaşasın halkların kardeşliği", "Susurluk, Şemdinli'de devam ediyor" vb. sloganlar atıldı. Açıklamada "Şemdinli'de ortaya çıkan devletin gerçek yüzüdür" denildi.

BURSA

Bursa'da KESK, DİSK, Bursa Barosu, İHD, ÇHD, Partizan, ESP, BDSP, EMEP, SDP, DTP, Tuncelililer Derneği, Doğa-Der ve İşçi Hakları Derneği'nin katıldığı bir protesto yürüyüşü gerçekleştirildi. 21 Kasım akşamı AVP Tiyatrosu önünde toplanan kurumlar, burada alkış, slogan ve meşalelerle Orhangazi Parkı'na yürüdüler. Burada kurumlar adına Eğitim-Sen Şube Başkanı Kemalettin Yıldız basın açıklamasını okudu.

24 Kasım-Gazi

Çalışma tarzımız üzerine...

Halk denizinde dalga yaratmak doğru yönden esmekle mümkündür!

“Eskiden devrimciler gelirdi köyümüze. Hayır, hayır ihtiyaçları için değil, biz zaten yardım ederdik. İhtiyaçlarımız için gelirlerdi. Biz mahkeme nedir bilmezdik. Bütün sorunlarımızı onlara açar çözüm sunmalarını isterdik. Ve sundukları çözüm bizim için geçerliydi. Her sorunumuzla ilgilenir, işlerimizde bizlere yardım ederlerdi. Bir aile gibiydik. Şehre göç etmek zorunda kaldık daha sonradan. Ama onlar yine de gelirlerdi. Her şeyimizi bölüşürdük. Dertlerimizi, sevinçlerimizi. Düğünlerimizde, cenazelerimizde hep beraberdik. Sonra abim bir operasyonda tutuklandı. Sonra daha az gelmeye başladılar evimize. Sorunlarımızla daha az ilgileniyorlardı. Ama şuan çok özliyoruz onları. Çünkü artık hiç gelmiyorlar.”

Yapmış olduğumuz bu alıntı yaşamın içinden. Bu alıntının hem gerçekliğimizi hem de kitlelerin durumunu anlamamız açısından bize yardımcı olacağını düşünüyoruz.

Sınıf mücadelesinde tayin edici olan çizgidir. Çizgi ise bilimsel bir dünya görüşü (Marksizm-Leninizm-Maoizm) ve teori-pratik bütünlüğüdür. Çizgi belirleyici olandır ve sınıf mücadelesinde stratejik bir meseledir. Ancak devrim için bu yetmemektedir, çizginin hizmetinde, stratejik ve dönemsel ihtiyaca cevap verecek, stratejik ve taktik politikalar üretilmesi ve bunların somuta/hayata uygulanması hayati önemdedir. **Politikaların hayata geçirilebilmesi ise yine çizginin emrettiği yönde örgütsel bir yapılanma ve disiplinli bir çalışma tarzıyla mümkündür.** İşte devrim denilen o devasa alt üst oluş tüm bunların toplamıdır. Bu toplamdaki herhangi bir parçanın eksikliği devrimi tarihin tekerleğinin kendiliğinden dönüşüne bırakmayı getirir. **Sınıf mücadelesinde istenilen yerde olunamaması ve mevcut sorunların giderilememesi yukarıda ifade ettiğimiz bütünlüğün parçaları arasında bir çelişkinin varlığını göstermektedir.** Ve çelişkiler çözülmedikçe devrim sadece bir hayal olarak kalır.

Proletarya Partisi'nin önünü görme-

si için çizgiye, çizginin ise hayata geçebilmesi için örgüte ihtiyacı vardır. Aralarındaki bu diyalektik bağ sürekli ilişki ve çelişki demektir. İşte parti sınıf mücadelesinin her aşamasında devrimi gerçekleştirebilmek için çelişkileri analiz etmek, elde edilen birikimi sentezlemek ve bunu somut gerçekliğine uygulamakla yükümlüdür. Öznel ve nesnel koşullar ne olursa olsun örgüt, çizginin emrinde ve ona uygun yapılanmak zorundadır.

Kitlelerle bağımızı güçlendirelim

Bu yazıda üzerinde duracağımız mesele çalışma tarzımız ve kitlelerden kopukluğumuzdur. Çalışma tarzımızın düzeltilmesi ve kitlelerle olan bağlarımızın güçlendirilmesi mevcut hastalıklarımızın tedavisiyle mümkündür. Aynı za-

Bu durum birey-alan ilişkisinde disiplinsizlik, alan-alan ilişkisinde alancılık, alan-bütün ilişkisinde örgütsüzlük getirir. Çalışma tarzımızdaki disiplinsizlik ve kendimize tanıdığımız sınırsız demokrasi, bizi var eden örgüt disiplinine uymama ve dolayısıyla devrime karşı olan sorumsuzluğumuzu yerine getirmeme ile eş anlamlıdır. Kitleler içinde ve bir bütün olarak yaşam içerisinde bir kimlikle bulunduğumuz, dolayısıyla yapacağımız her yanlışın örgütlülüğe ve de devrime zarar vereceği gerçeği bir an olsun akıldan çıkarılmamalıdır.

manda bu tedavi kitleler içinde yapılmak zorundadır. **Hastalıklarımızı iyileştirecek, yaralarımızı saracak olan sınıf mücadelesinin engin denizidir.** Bu hastalıkların her zaman üzerinde durulması ve onlarla amansız bir şekilde mücadele edilmesi gerekmektedir. Salt bu hastalıkları tanımlamak ve yayın organlarımızda işlemek, hastalığı yok edemediği gibi sistemli bir şekilde mücadele edilemediği takdirde tüm bünyeyi sarması kaçınılmaz olacaktır. Sınıf mücadeleleri tarihi bunun pratikleriyle doludur. Hastalıklarımıza karşı göstereceğimiz zafiyet çok geçmeden çalışma tarzımıza yansımakta ve bir kültür haline gelmektedir. Ve bu durumun giderek bütüne zarar vereceği, mücadele gücünü zayıflatacağı, mücadele görevlerini gerçekleştiremez hale getireceği ve böylece devrimin yenilgisine yol açacağı bilinmelidir.

Sınıf mücadelesi gelişmektedir. Ancak biz halen olmamız gereken yerde değiliz. Emperyalizm gücünü kitlelerin örgütsüzlüğünden almaktadır. **O zaman bize düşen Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminin ışığında Halk Savaşı bayrağı altında kitleleri örgütlemektir.** Ama bunların gerçekleşmesi için hatalarımızın düzeltilmesi ve eksikliklerimizin giderilmesi gerekmektedir. Bu ise kendiliğinden olamayacak değil, bizlerin somut müdahalesi ile gerçekleşecektir. Kitlelerden öğrenmek bizim için ilke ise bizlerin de hata yapacağını kabul edip kitlelerin eleştirisi ve önerilerini dikkate almalıyız. Kitlelerin bizlere olan güvensizliği küçümsenecek boyutlarda değildir. Çoğu pratikte bizler ayrı yerde, halk kitleleri ayrı yerde durmaktadır. Ve yine yapılan eylemler-

mek için seferber eder ve başka bir şey yapmazsak düşmanı yenmeyi başarabilir miyiz?” **(Kitlelerin refahıyla ilgilenin, çalışma yöntemlerine dikkat edin—27 Ocak 1934-Mao Zedung-Seçme Eserler-1)**

Bir diğer mesele bizlerin kitlelerin kendiliğinden gelişen veya reformistlerin “**öncülüğünde**” gelişen eylemliliklere bakışımızdır. Genellikle bu eylemliliklere katılmaktan kendimizi muaf tuttuğumuzu belirtmek gerekiyor. Ülkemizde bu yönlü yaşanan gelişmelere son dönem yaşanan bir dizi gelişme “**iyi**” birer örnektir. Çeşitli gerekçelerle katılmadığımız bu eylemler, gelişmelere müdahale ve kitlelerin gündemine hakim olma anlamında önemlidir. Sorunlara yaklaşırken çözüm noktasında uygulayacağımız yöntem **Marksist-Leninist-Maoist** olmalıdır. Hep örnek verdiğimiz ve Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın zengin deneyimler çıkardığı **15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi** kendiliğinden gelişmemiş midir? Bu konuda kitlelerden öğrenmemiz gerekiyor. Kitlelere kapımızı kapamamalıyız. Lakin onların kuyruğuna da takılmamalıyız.

Sloganlarımız birleştirici olmalı

Kitlelerden uzak oluşumuz, dolayısıyla onların somut durumundan uzak olmayı ve onların sorunlarına yabancılaşmayı da beraberinde getirmektedir. Bu durum ise katıldığımız eylemlerde de yanlış yapmamıza sebep olmaktadır. Katıldığımız birçok eylemde, eyleme konu olan meseleyi bir kenara bırakıp kendimizi deşarj edecek sloganlara başvurmamız, birlikte yürüdüğümüz kitlelerle bütünleşebilecekken kitle ayrı yerde biz ayrı yerde slogan atar duruma gelmemize neden olmaktadır. **Oysa atılan sloganlar ayrıştırıcı değil bütünleştirici olmalıdır.** Elbette ki kendi sloganlarımızı da atmalıyız. Kaldı ki onlar bizlerin değil kitlelerin sloganlarıdır. Ama zaman ve mekân ve kitlenin bilinci buna uygun olmak zorundadır.

liklere kendi kitlemizi dahi katamamamız bunun somut ifadesidir. Sınıf mücadelesinin gündemleri akıp gitmektedir. Bu gündemlere müdahale, aynı zamanda kitlelerin güveninin sağlanmasında önemli etkenlerdir. Kitlelerin güvensizliğini **(ki bu devrime karşı olan güvensizliktir)** güçlerin zayıflığına, kitlelerin örgütsüzlüğüne ve onların geriliğine bağlayıp işin içinden çıkamayız. Aksine bu tablo içinde kendi gerçekliğimizi görmemiz ve yanlışlarımızı ortaya koymamız ve bu yanlışlara özeleştirel yaklaşmamız doğru olan tutum olacaktır. Öyle ki bu durumdan kaçış yok, çünkü kitleler gerçekliğimize birinci dereceden tanıklırlar.

“Bugün merkezi görevimiz, geniş kitleleri devrimci savaşa katılmaya seferber etmektir... Çünkü devrimci savaş kitlelerin savaşıdır, ancak kitleler seferber edilerek ve onlara dayanılarak yürütülebilir. Eğer halkı sadece savaşı yürüt-

Hatalarımız ve hastalıklarımızla yüzleşince durumdan çıkış için sarıldığımız “bahaneler” durumu çözmekten uzaktır. Örneğin kitlelerin kendiliğinden gelişen hareketine ya da bizim örgütleyicisi olduğumuz eylemlere katılım noktasında yaşadığımız eksiklere vurgu yapıldığında “**öznel durumumuz**”dan bahsetmek, “**kadro eksikliği**”nden dem vurmak doğru değildir. Bunlar etkileyici unsurlar olmakla birlikte şu bir gerçektir ki; asla belirleyici değildir. Bu eksik-

liklerimiz bugün vardır, bundan sonra da olacaktır. Her yeni sürecin yeni kadrolara ihtiyacı olacaktır. Ve kadrolar bu süreçlerin içinden doğacaktır. Bu, bugünden yarına üzerinde durulması gereken ve ancak sürekli bir şekilde işleyecek bir kadro politikası ile çözülecektir. Yani bu sorunu sürekli tekrarlamak bu sorunu çözmeyecektir.

Çalışma tarzımızı düzeltmemiz gerekmektedir. Ki bu tarz yukarıda yazılan şeylere sebep teşkil etmektedir. **Çalışma tarzımıza hakim olan**

anlayış liberalizmdir. Bu da birçok hastalığın varlığına sebep olmakta ve yeni hastalıkların müjdesini vermektedir. Bu durum birey-alan ilişkisinde disiplinsizlik, alan-alan ilişkisinde alan-cılık, alan-bütün ilişkisinde örgütsüzlük getirir. Çalışma tarzımızdaki disiplinsizlik ve kendimize tanıdığımız sınırsız demokrasi, bizi var eden örgüt disiplinine uymama ve dolayısıyla devrime karşı olan sorumluluğumuzu yerine getirmeme ile eş anlamlıdır.

Kitleler içinde ve bir bütün ola-

rak yaşam içerisinde bir kimlikle bulunduğumuz, dolayısıyla yapacağımız her yanlış örgütlülüğe ve de devrime zarar vereceği gerçeği bir an olsun akıldan çıkarılmamalıdır.

Aşırı demokrasi sorunu, üzerinde dikkatlice durulması gereken bir sorundur. Faşizmin topyekûn savaş ilan ettiği bu süreçte merkezîyetçiliğin esas olması ve demokrasinin merkezi önderlik altında uygulanmasını sağlamak görev ise bunu yapacak olan merkezi önderliktir.

PUSULA

DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİLİK İLKESİNİ DOĞRU KAVRAMALIYIZ!

Demokratik Halk Devrimi mücadelesini yürüten bir proletarya partisi için demokratik merkezîyetçilik ilkesi olmazsa olmazdır. Partili yaşamda zorunlu olan bu ilkenin doğru bir tarzda uygulanması, tamamen kavranmasıyla ilgilidir. Çünkü; uygulamak için kavramak gerekir. Bu konuda tarihimizi irdelediğimizde karşımıza şu tecrübeler çıkıyor: **a)** Bu Marksist-Leninist-Maoist ilkenin partinin çalışmaları ve iç işleyişinde istenilen bir tarzda uygulanması için her şeyden önce uygulayıcıları tarafından doğru kavranması gerekir. **b)** Sınıf mücadelesinde stratejik ve taktik hedeflerine ulaşmada geri düzeyde olan, kadro ve militanlarında gereken devrimci coşku ve heyecanı yaratmayan bir partinin, bu ilkenin pratik uygulamasında sıkıntılar yaşamaması kaçınılmazdır. Bu ana noktalar üzerinde yazının akışı içinde duracağız, bundan önce genel anlamıyla demokratik merkezîyetçilik ilkesine dair yapılan tanımlamaları yeniden hatırlatma ihtiyacı duyuyoruz.

Demokratik merkezîyetçilik; demokrasi ve merkezîyetçiliği içinde barındıran bir ilkedir. **Demokrasi yani Proletarya Partisi'nin izleyeceği politika, alacağı kararların demokratik bir tarzda tartışılarak ortaya kolektif bir düşüncenin kolektif bir iradenin çıkarılması sürecidir.** Bu tartışma sürecinde tartışmaya katılan her militan önerilerini ve eleştirilerini özgürce ortaya koyma hakkına sahiptir. Savunduğu fikirleri diğer organ üyelerine kabul ettirmek için yoldaşça bir tartışma yürütme sorumluluğu ve hakkına da sahiptir. Yine savunulan görüşler, Proletarya Partisi'nin genel anlayışına, taktik yönelimine ne kadar aykırı olursa olsun bireylerin bu demokratik haklarını kullanmaları engellenemez. Çünkü; kolektif bir iradenin kararıyla gündeme alınan bir tartışma sürecinde kimin ne söyleyeceğini hiç kimsenin belirleme hakkı yoktur. Proletarya Partisi'nin yönetici organlarının görevi bu özgürce yürütülen tartışma ortamını engellemek değil, bilakis teşvik etmektir. Tartışmaların sağlıklı bir tarzda yürütülmesi bakımından her türlü kolaylığın sağlanması için çaba sarf etmektir.

Merkezîyetçilik yani ise; özgürce yürütülen bir tartışma ortamından sonra alınan kararların uygulanması için çalışmaktır. Proletarya Partisi'nin irade ve eylem birliğine uygun hareket etmektir. Diğer bir anlatımla, tartışma sürecine özgürce katılıp kendini ifade etmek nasıl bir görev ve haksız, tartışma neticesinde ortaya çıkan kararları uygulamak da görevdir. Hiç kimse (**iradenin bir parçası olduğu sürece**) bu görevi reddetme, bu sorumluluktan kaçma “**hakkına**” sahip değildir. Bu görevi reddedenler, bu sorumluluktan kaçanlar demokrasi ile merkezîyetçilik arasındaki diyalektik bağı kavramamışlardır. Demokrasi ile merkezîyetçilik, hem birbirleriyle çelişir, hem de birbirine ihtiyaç duyar. Birinin varlığı hem diğerini reddeder, hem de gerekliliğini zorunlu kılar. Ve sonuçta bu iki olgu birbirini tamamlar. Hep demokrasiden söz edip merkezîyetçiliği yadsımak ne kadar yanlışsa, hep merkezîyetçilikten söz edip demokrasiyi yadsımak da o kadar yanlıştır. Tek başına demokrasi, tek başına merkezîyetçilik, sınıf savaşımı için, partili yaşam için bir anlam ifade etmez.

Bu belli yönleriyle görev ve hakların örgütlülük ve disiplinin diyalektik ilişkisine benzer. **Görevleri reddedip, hak talebinde bulunmak, görev ve haklar ilişkisi arasına Çin Seddi çekmektir.** Oysa, haklar görevlerle birlikte anlam kazanır. Görev yerine getirilip kurallara uygun davranıldıkça belirlenen hakları kullanma, talep etme hakkına sahip olmak mümkündür. Ya da örgütlü olup disiplini yadsımak, kolektif iradenin kararlarına aykırı pratik tutumlar içine girmek. Adı üzerinde örgütlülük. Yani kurallar ve hukuk düzeni olan kolektif bir iradenin parçası olmak.

Herşeyden önce kendi irademiz ve isteğimizle bu kolektifin bir parçası oluyorsak, bu yönlü bir irade beyanında bulunuyorsak, buna riayet etme ahlaki ve siyasi sorumluluğu taşımak zorundayız. Kendi söylemimizin arkasında durup kendi kararlarımıza saygılı olmalıyız. Kendi söylemlerinin arkasında durmayan, kendi kararlarına saygılı olmayan bir faaliyetçinin tüm söylemlerinin ikna

ediciliği ve inandırıcılığı tartışılır hale gelir. İrade ve eylem birliğini bozan, buna uygun davranmayan bir faaliyetçinin söylemlerine güven duyulmaz. **Çünkü, güven pratik bir sorundur.** Pratik duruşu problemleri olanların sınıf savaşımı içindeki itibarları zayıf olur, söylemleri ciddiye alınmaz.

Demokratik tartışma sürecinden sonra ortaya çıkan sonuç aynı zamanda tartışılan konunun, alınan eylem kararının merkezîleşmesi, yani ortaya bir iradenin çıkarılmasıdır. Ortaya bir irade çıktıktan sonra kimin tartışma sürecinde ne söylediği artık tali plana düşmüştür. Burada öncelikli görev, iradenin ortaya çıkardığı kararları yaratıcı bir tarzda uygulamaktır. İradenin ortaya çıkardığı düşünce, aldığı eylem kararı düşüncemizle uyumlu olmasa da -buna katılmasak da- örgütlü bir birey olmamızın siyasi sorumluluğu gereği bunu yapmak zorundayız. Tersine bir pratik, irade ve eylem birliğini bozan, örgütlü yaşam için olmazsa olmaz olan disiplin anlayışını dejenere eden bir tutumdur.

Açık olan şu ki; kolektifin kararlarını yadsıyarak, kolektifin disiplinini bozarak onun bir parçası olunamaz. İçine girilen bu pratik tutumun, kolektifin yararına olduğu iddia edilemez. İddia edilse dahi, bunun hiçbir pratik değeri olmaz. Çünkü; bu pratik davranış, Proletarya Partisi içindeki farklı fikirlerin mücadele anlayışına hizmet etmiyor. Tam tersine, örgütlülüğe, farklılıklarıyla birlikte mücadele etme anlayışına zarar veriyor. Peki irade ve eylem birliğinin zayıf olduğu bir parti, iktidara alternatif olan ciddi bir mücadele hattı içine girebilir mi? Tabii ki giremez. Kendi içinde farklı fikirlerin mücadelesiyle ortaya doğru devrimci sonuçlar çıkaramaz. İrade ve eylem birliği zayıflayan bir partide herkes demokrasi adına söylediğiyle kalır. Ve söylemler toplantı masalarında, toplantı tutanaklarında kalmaya mahkum olur. Ve böylesi tartışmalarda pratik olarak sınıf mücadelesine hiçbir katkı sunmaz. Tartışma sürecine katılan bireylerin gelişimine kısmen hizmet edebilir. Ama bizim esas sorunumuz bu değildir. **Bizim esas sorunumuz, teoriyi sınıf mücadelesinin sorunlarını çözmek için bir silah olarak kullanmaktır.** Bizim esas sorunu- muz, demokrasinin ve merkezîyetçiliğin birliğini, özgürlüğün ve disiplinin birliğini doğru bir tarzda kavramaktır. Eğer bu doğru kavrayışa sahip olmazsak, parti içinde iki çizgi mücadelesini yürütemeyiz.

Proletarya Partisi'nde irade ve eylem birliğini sağlayamayız. Ve tabii ki **Mark- sist-Leninist-Maoist** işleyişin olmadığı

bir parti sınıf savaşımında da başarılı olmaz, çünkü proletaryanın çelik disiplininden yoksundur. **Demokrasi ve özgürlüklerin sınırlarını kavramada problemlidir. Temel sorunlarda problemleri olan bir parti, iktidara alternatif değil, ancak muhalif bir kimliğe sahip olabilir.**

Parti içi demokrasi, herkesin canının istediğini yapması değildir. Yani, demokratik hakların kullanılması için herşeyden önce parti hukukuna göre hareket etme, ona göre davranmak zorunludur. Koşullardan soyutlanmış, sosyal yaşam gerçekliği ile uyumlu olmayan demokrasi çılgınlıkları, demokratik bir ortamın yaratılmasına değil, başı bozuk, liberalizm hastalığı ile kirlenmiş bir ortamın yaratılmasına hizmet eder. Sorunun daha iyi anlaşılması için Başkan Mao'nun şu saptamalarını aktarmakta yarar görüyoruz:

“Teori alanında aşırı demokrasinin köklerini kurutmak lazımdır. İlk önce aşırı demokrasinin partinin örgütlerini zıyan etme ve hatta tamamıyla yok etme tehdidinde bulunduğunu, bu yüzden de savaşlarda görevini yerine getiremeyeceğini ve dolayısıyla devrimi bozguna sürükleyeceğini göstermek lazımdır. Sonra da aşırı demokrasinin küçük burjuvaların bireysel disiplinsizliğinden geldiği gösterilmelidir. Bu bireysel disiplinsizlik partinin içine götürülünce siyaset ve örgütlenme alanında aşırı demokratik düşünceler haline gelir. Bu düşünceler proletaryanın savaşa göreviyle katıyen bağdaşmaz.” (Seçme Sözcükler)

Sonuç olarak; proletarya partilerinin sınıf savaşımı içinde, duraksama ya da gerileme süreçlerine girdikleri dönemlerde parti içindeki küçük burjuva unsurlarının bireysel disiplinsizlikleri daha bir artar; demokrasi, özgürlük adına, küçük burjuva istemleri daha bir çoğalır. Bu anlayış sahipleri, parti-birey denkleminde öncelikle bireyi tercih ederler. **Merkezîyetçilik, bu küçük burjuva istemlere yanıt olmadığı için, küçük burjuvaların merkezîyetçiliğe hep alerjisi olur.** Ve demokrasi adına, bireysel disiplinsizlikler bir tarz haline getirilir.

Proletarya Partisi hiçbir koşulda bu bireysel disiplinsizliklere müsaade etmemelidir. Bu konuda hem ideolojik eğitime önem vermelidir, hem de hukuksal anlamda gereken hassasiyeti göstermelidir. Unutmamak gerekir ki, kuralsızlığın kural haline geldiği bir ortamda, demokratik merkezîyetçilik ilkesi, eleştiri-özeleştiri silahı da işlevsizleşir. Bu gerçekler görülmelidir ve proletarya partisinin her militanı bu konuda gereken duyarlılığı azami ölçüde göstermelidir.

NKP (Maoist) ile politik partiler anlaştı!

Kral Gyanendra'nın 1 Şubat darbesinin ardından cumhuriyet ve kurucu meclis taleplerinde ortaklaşan ve bu konular üzerinde görüşmeler yapan parlamenter 7 politik parti ve Nepal Komünist Partisi (Maoist)'in 22 Kasım günü birlikte çalışma konusunda anlaşmaya vardıkları açıklandı. Partilerin NKP (Maoist)'e yakınlaşması ve Hindistan, İngiltere ve ABD'nin baskılarına yanıt olarak Kral Gyanendra, geçtiğimiz ay bir manevra yaparak, Şubat 2006'da yerel seçimlerin, 2007'de de parlamento seçimlerinin yapılmasını önermişti. Politik partiler ise özellikle medya, özgürlükler ve sivil haklar üzerindeki kısıtlamaların devam etmesi nedeniyle bu jesti

kabul etmemişlerdi.

Nepal'in en büyük parlamento partisi Nepal Kongresi Lideri Koirala 22 Kasım'da yaptığı açıklamada "Ülkenin yedi parti ittifakı ve Maoistler, tam bir demokrasi tesis etmek, diktatör monarşiye son vermek ve Birleşmiş Milletler gözleminde kurucu meclis seçimlerini gerçekleştirmek için 12 maddelik bir gündem üzerinde anlaşmıştır" dedi.

25 Kasım günü Krishnasen isimli haber sitesinin sorularını yanıtlayan ve "partinin cumhuriyetçilik (gündemini) terk ettiği açıklaması, anlaşmanın özünün hiçbir surette anlaşılmamasının bir sonucu olabilir ancak. Çünkü, anlaşmada kurucu meclis

konusu, hiçbir koşula bağlanmaksızın açıklanmıştır" diyen NKP (Maoist) Başkanı Prachanda'ya göre "anlaşmanın özü devletin yıkılmasıyla otokratik monarşiye karşı bir heyecan fırtınası yaratmak, kurucu meclis için seçim yoluyla geçici bir hükümet kurmak ve halkın yeni Nepal'ini yaratmaktır." Yani "anlaşmanın özü monarşinin hiçbir biçimiyle uzlaşma arayışı değil, ona karşı geniş çaplı bir mücadele oluşturmaktır". Prachanda ayrıca yapılan anlaşmayla ilgili şunları söyledi: "Bu anlaşmanın kendisinin kitlelerin cumhuriyetçiliği ile barış isteyen politik partiler arasında bir ön koalisyon olduğunu düşünüyoruz. Bazı insanların koalisyon kelimesinin kullanılmasından neden korktuklarını anlamıyoruz. Kesinlikle, eğer tüm taraflar sorumlu bir tarzda konunun ciddiyetini öne alırlarsa, bu anlaşma uzun süreli bir cepheye yönelebilir." "Otokratik monarşiye son verilmesinden ve tam demokrasinin tesis edilmesinden partimiz kesinlikle resmi monarşi ile uzlaşacağını kastetmemektedir ve anlaşmada da bu anlama gelecek hiçbir şey yoktur." "Halk tarafından kurucu meclis seçimleri yoluyla yaratılacak politik akım yeni politik akımdır."

NKP (Maoist)'in ilan ettiği 3 aylık ateşkesin uzatılıp uzatılmayacağı sorusunu ise "Partimiz ateşkesin bitirilmesi veya uzatılması üzerine henüz somut bir karar almamıştır. Parti merkezi tüm durumu anladıktan sonra bir karar verecektir" şeklinde yanıtlayan Prachanda hükümetin "silahsız Maoist aktivistleri öldürmek, kaçırmak ve terörize etmek..." gibi hareketlerinin ken-

disini "sert kararlar" almaya zorladığını ve ateşkesin bozulmasının NKP (Maoist) ile yedi büyük parti arasında ulaşılan anlaşmayı etkilemeyeceğini söyledi. Prachanda sözlerini "Bununla ilgili partilerle yeterli bir tartışma yapmadık. Bu nedenle, ateşkes bozulsa dahi bu, anlaşmaya etkide bulunmayacaktır" şeklinde bitirdi.

**Arroyo
hükümetini
kimse
kurtaramaz!**

Faşist Arroyo hükümetine karşı büyük bir kitle hareketinin mevcut olduğu Filipinler'de Filipinler Komünist Partisi önderliğindeki Yeni Halk Ordusu da polis ve askerlere yönelik taktik saldırılarını sürdürüyor. Ülkeden alınan bilgilere göre 19 Kasım günü YHO, 47. Tümene bağlı askeri konvoya pusu kurarak 9 askeri savaş dışı bıraktı. Aynı pusuda 20 asker de yaralanırken YHO ise kayıp vermedi. Sözü geçen askerlerin bir araştırma operasyonundan döndükleri bildirilirken Kızıl Savaşçılar 21 Kasım günü son iki hafta içindeki silahlı zaferlerinden dolayı FKP tarafından tebrik edildiler. FKP sözcüsü Gregorio Rosal (Ka Roger), bu başarılı taktik saldırıların YHO ve silahlı devrimci mücadelenin kitle desteğinin büyüklüğünün kanıtı olduğunu söyleyerek "Filipin halkı Arroyo rejiminin nefret edilen faşist ve paralı silahlı askerleri üzerindeki zaferleri için YHO'nu kutlamaktadır" dedi. Ka Roger ayrıca YHO'nun tüm birimlerini taktik saldırılarını yükseltmesi çağrısında bulundu. Alan raporunu da açıklayan Rosal son iki hafta içinde Filipinler Ordu Güçlerine ait çeşitli tiplerde 25 adet silaha el konulduğunu, toplam 15 askerin öldürüldüğünü ve 32'sinin de yaralandığını, en az bir asker ve bir polisin teslim olduğunu, teslim olanların kendilerine zarar verilmeksizin YHO tarafından serbest bırakıldığını ifade etti.

Bu saldırının ardından 20 Kasım günü de YHO'na bağlı bir birim Filipinler Ulusal Polisine bağlı 6 unsuru pusuya düşürdü. Bu pusuda da bir polis ölümlenirken, 3 polis ise yaralandı. YHO'nun hiçbir kayıp vermediği açıklandı.

Görünen odur ki; faşist Hindistan devleti Maoist gerillaların başarılı eyleminin halk üzerinde yarattığı coşkuyu kırmak, korku iklimi yaratmak için devlet terörüne başvurmaktadır. Ancak daha öncekilerde olduğu gibi bu saldırı da halkın haklı mücadelesini engelleyemeyecektir.

Hindistanlı Maoistlerden büyük baskın

Hindistan Komünist Partisi (Markist Leninist) Halk Savaşı ve Hindistan Maoist Komünist Merkez örgütlerinin geçtiğimiz yıl birleşerek kurdukları Hindistan Komünist Partisi (Maoist), yayılmacı, faşist Hindistan devletine karşı saldırılarını yükseltmekte. Bu saldırılardan bir tanesi 13 Kasım günü Bihar eyaletindeki Jehanabad'daki bir hapisane baskını oldu. Baskının Büyük Ekim Devriminin yıldönümü nedeniyle yapıldığı, baskın sonrası hapisaneye bırakılan bir bildiriyle açıklanan saldırıda çoğunluğu Maoist aktivist yada destekçi olan 300 tutsak serbest bırakıldı. Serbest bırakılan tutsakların arasında bölge komutanı Ajay Kanu da yer alıyor.

Bin kişilik bir gerilla ve milis grubuyla gerçekleştirilen baskında Hindistan devletinin yaptığı açıklamaya göre polis uniformaları giyen gerillalar tutsakları serbest bırakarak bölgeden çekildiler. İçişleri Bakanı Prakash Jaiswal açıklamasında merkezi paramiliter güçlerin de Jehanabad'a gönderildiğini ve durumun kontrol altında (!) olduğunu söyledi. Hindistan Komünist Partisi (Maoist)'e bağlı gerillaların baskın sırasında yasaklanan özel bir kast ordusunun üst düzey komutanı olan Binu Sharma adlı tutsağı da ölümlenerek cezalandırıldığı öğrenildi. Hapisaneyi basan Maoist gerillalar, aynı anda polis kışlasına, eyalet mahkemesine, eyalet savcısının ofisine ve konutuna da saldırı düzenlediler.

Bu gelişmenin dışında devletin de sivil halka yönelik saldırılarını artırdığı açıklandı. Sivil Özgürlükler Gözlem Komitesi'nin yaptığı açıklamaya göre Nagar bölgesinde devletin kurdurduğu Narsa Kobra adlı çete art arda iki öğretmeni vahşi bir şekilde katletti. Komite öğretmenlerin katledilmesinin amacını, demokratik hareketi bastırmak ve ezilen halkın sesini yükseltmesini önlemek için halk içinde korku yaratmak olarak değerlendirdi. Demokratik Öğretmenler Federasyonu (DÖF) Sekreteri

ve üyesinin katledilmesi DÖF tarafından da kınandı. Federasyon tarafından yapılan açıklamada da "Halkın eğitilmesi için hizmet veren öğretmenler kolay hedef haline gelmektedir, çünkü onların kalemlerinden başka kendilerini savunacak hiçbir şeyleri yoktur. DÖF ise öğretmenlerin haklarını korumak ve halkın toplumsal sorumluluklarını fark etmesini sağlamak için çalışmaktadır, işte bu yüzden de polis, faaliyetçilerimizi Narsa Kobra adlı polis çetelerine öldürtmektedir" denildi.

Alman devletinden faşizme izin!

Alman devleti, Nazilerin **26 Kasım 2005 Cumartesi** günü **Almanya/Duisburg**'da yapmak istediği yürüyüşe izin verirken, anti-faşistlerin aynı gün yapmak istedikleri yürüyüşü iptal etti!

Bu uygulamayı protesto eden anti-faşistler, herkesi faşizme ve anti-demokratik uygulamalara karşı, **26 Kasım 2005'te Duisburg**'da buluşmaya çağırdı. Konuyla ilgili **Young Struggle** tarafından yapılan açıklamada ise şöyle dendi:

"Naziler bir kez daha, 26 Kasım tarihinde **Duisburg Neudorf**'da, insanları aşağılayan propagandalarını insanlar arasında yaymak istiyorlar..."

Nazilerin propagandası, toplum-

sal sorunları gerçek kökeninden saptırmaya dönüktür. Bu propaganda, toplumun bazı kesimlerini, örneğin göçmenleri ve Yahudileri, ücretli halk kesimlerinin kötüleşen yaşam koşullarından sorumlu tutmayı hedeflemektedir. Özellikle de göçmenlere karşı gerçekleştirdikleri sürekli kışkırtmalarla, Almanlarda bunlara karşı saldırgan bir ruh hali yaratmaya çalışıyorlar. Ancak yabancı kökenli işçiler Almanya'daki ekonomik krizin günah keçisi yapılamaz!

Nazilerin bir kez daha, Alman tekelinin de yardımıyla milyonlarca insanı katletmesine, komşu ülkeleri kan banyosuna çevirmelerine ve kitlelerin özgürlüğünü ayaklar altına almalarına izin vermeyeceğiz!...

Tekellerin ücretleri düşürmesinin ve işyerlerini tasfiye etmesinin sorumlusu göçmenler değildir. Her şey açıkça ortadadır! Bunun için, Nazilerin ifade özgürlüğü hakkı aracılığıyla kışkırtıcılıklarını sokağa taşımaları bizi şaşırtmamalı. Ve binlerce polisin, bazen sayıları sadece 100 olan Nazileri, anti-faşistlerin karşı koyuşuna karşı korumak zorunda kalması da!

Bizim için daima geçerli olan şudur: Faşizm bir ifade değil, suçtur ve bunu için de sokakları Nazilere bırakamayız! Şiarımız, 'ne Duisburg'da, ne de başka herhangi bir yerde!'dir. Faşistlere bir adımlık bile yer yoktur! Özgürlük için, yaşam için, Nazileri sokaktan temizle!"

İtalya 4 saatlik uyarı

İtalya'da hükümetin hazırladığı yeni bütçe tasarısını protesto eden kamu görevlileri 4 saatlik uyarı grevine gitti. Grevden en çok toplu taşıma sistemi etkilendi. 3 büyük sendikaların çağrısıyla iş bırakan kamu çalışanları, hükümetin parlamentoya sunduğu **2006 bütçesinde** özellikle maaşlardan yapılan kesintileri protesto etti. Sabah saatlerinde hiçbir tren seferi yapılmadı; 4 saat süreyle uçuşlar iptal edildi. Hava kontrolörlerinin de grevde olması nedeniyle diğer havayolu şirketlerinin seferleri aksadı.

Karayollarında da uzun kuyruklar oluştu. Çalışanlar tüm devlet dairelerinde de iş bıraktı; sağlık sektöründe çalışanlar, sadece acil durumlara müdahale etti.

Sendikaların açıklamasına göre, greve 10 milyonu aşkın kamu çalışanı katıldı. Bu, kamu çalışanlarının Başbakan **Silvio Berlusconi**'nin 2001 yılında iktidara gelmesinin ardından düzenledikleri 6. grev oldu.

Filistin

Filistinli öğrenci ve öğretmenler, İsrail askerlerinin okula giden çocukları aramasını protesto için eylem yaptılar.

İsrail askerlerinin, kontrol noktalarından geçen okul çocuklarının çantalarını aradığı, üstlerindeki giy-

"Okula gitmek istiyoruz"

siyi de arama amaçlı kaldırdığı belirtildi. Filistinli çocukların normal şekilde okula gidebilmesi talebiyle düzenlenen eylem, yaklaşık 200 öğrenci ve 10 kadar öğretmenle okul saati 07:00'de, İsrail askeri kontrol noktasında başladı. Çocuklar, eylemde, "Eğitim hakkımız var, okula

gitme hakkımız var. Okula gitmek istiyoruz" yazılı dövizler ile Yaser Arafat'ın resimlerini taşıdı.

İsrail askerleri, kontrol noktasını aşmaya çalışan bazı öğrencilere karşı gözyaşartıcı gaz kullandı. İsrail ayrıca, Filistinli eylemcileri taş ve molotofkokteyli atmakla suçladı.

Evrensel Bakış

KORKU İMPARATORLUĞUNU YIKALIM!

"Pazarda en çok bağırانlar en kötü malı satanlardır" yada "dil dışın ağrıdığı yere gider" denir. Yani en çok üzerinde konuşulan, en çok havariliği yapılan noktalar/meselelerde bir problem vardır. Bu genel bir değerlendirmedir kuşkusuz ve her genelleme gibi özele indirgenedikçe hata payını da kendi içinde barındırır. Ancak bu genellemeyi kendinden önceki haydutlara parmak ısırtacak, günümüzün "modern", "çağdaş", "uygar" haydudu ABD emperyalizmine uygulanca bu hata payı neredeyse yok denecek kadar azalmakta ve doğruluğunu kanıtlamakta.

ABD emperyalizminin günümüzdeki sözcüsü neo-conlar (**Yeni Muhafazakârlar**) ekibinin başı W. Bush ve şürekâsının ABD yönetimine gelmesinden bu yana en çok dillerine doladıkları argümanlar hep "demokrasi", "insan hakları", "özgürlük" olmuştur. Ve ne "ilginçtir" ki bu durum büyük bir aymazlık örneği olarak devam ettirilmektedir. Bush ne zaman kameraların karşısına çıksa birçok gözlemcinin konuşmasında geçen bu kelimeleri sayması klasik bir espri haline gelmiştir artık. İşte en çok kullandıkları bu kavramları defalarca kez içtiği eden pratiklerin sahibi ABD, sadece Afganistan ve Irak'ta milyonlarca insanın yaşamının

üzerine kara bir örtü gibi çökerek bu kavramlardan ne anladığını tüm dünyanın gözleri önünde ifşa etmiştir. ABD'nin **Halepçesi**'ne dönen Felluce'de kimyasal silahların eşliğinde yaptıkları katliam unutulacak/unutturulacak gibi değildir. Yada yaptığı işkencelerin çok küçük bir parçası olduğunu bildiğimiz, ama yine de bizleri koltuklarımızdan sıçratan **Abu Garib Hapishanesindeki** işkence görüntülerini tüylerimiz ürpermeden hatırlamak mümkün değil. Yada Afganistan'dan **Guantanamo Üssündeki** hapishaneye sevk edilen Afgan esirlerin uçağın içine zincirlenmiş, kafalarına çuval geçirilmiş, yada tel örgüler arasında yaşadıkları zulmün rengine inat turuncu tek tip elbiseler içindeki (yada çıplak) halleri henüz çok taze görüntüler. Tüm bunlar bu kavramların kirletilmesinin en ileri noktadaki örnek görüntülerdir. En çok demokrasi, insan hakları, özgürlük diyenlerin sahtekârlıkları. Ama öyle ya, demokrasi fakat kimin demokrasisi (**burjuvazinin mi proletaryanın mı**), hakları savunulan insanlar kim (**burjuvazi mi ezilenler mi**), kim için özgürlük (**burjuvazi için mi halk için mi**)? Yani bu görüntüler aynı zamanda kavramların sınıfsal niteliğini de ortaya seren çarpıcı örneklerdir.

Her gün halklara karşı saldırılarına bir

yenisini daha ekleyen ABD emperyalizminin son icraatı ise CIA'nin çeşitli ülkelerde kurduğu işkence merkezleri tartışması oldu. **Ürdün, Mısır, Tayland, Yemen, Irak, Afganistan, Pakistan** gibi ülkelerin yanı sıra okyanuslarda dolaşan gemilerde, askeri üslerde, savaş gemilerinde kurulan bu merkezlerde çeşitli ülkelerden "terörle mücadele" çerçevesinde "topladığı" tutuklulara işkence yapıldığı yada katledildiği ortaya çıktı. İngiliz Guardian gazetesinin **18 Kasım** tarihli sayısında ABD'nin 11 Eylül'den bu yana 80 ülkede 80 bin kişiyi gözaltına aldığı, sorguladığı, tutukladığı bildiriliyor. Bunların 14 bin 500'ü ABD hapishanelerinde, 13 bin 814'ünün Irak'ta, 500'ünün Guantanamo'da olduğu ifade ediliyor. Geri kalanların ise işte bu ülkelerde ve gizli hapishanelerde olduğunu düşünülüyor. Bu gizli hapishanelerin CIA'nin **Norveç, Danimarka, İzlanda, Portekiz** gibi suç ortağı 24 ülke ile birlikte kurduğu "karşı-terör merkezi" ile kirli işlerini yürüttüğü basına sızdırıldı. İsveç ve Norveç gibi "insan haklarının" bekçileri oldukları iddia edilen ülkelerin "demokrasiye, insan haklarına ve özgürlüğe" katkısı da bu kadar olur.

Bu "demokrasiye, insan haklarına ve özgürlüğe" katkı sunan ülkelerin içinde Türkiye'nin bulunması ise hiç de şaşırtıcı değil. Bir süre önce Guantanamo'ya götürülen Afgan savaş esirlerini taşıyan uçakların İncirlik Üssünde konakladığı haberlerinin ardından CIA'nın bu işkence uçaklarının da ülkemize indiği haberleri TC devletinin uşaklık misyonuna gayet uygun bir gelişmedir. "Terörle mücadele" adı altında gözaltına al-

dığı insanları daha "esnek" bir şekilde sorgulayabilmek için 8 ayrı ülkedeki gizli hapishanelere yönlendirdiği açığa çıkarılan CIA'nin paravan şirketlere ait uçaklarının İstanbul **Sabiha Gökçen Havaalanını** kullandığı ortaya çıktı. Irak işgaline fiili olarak katılmadığı iddia edilen Türkiye'nin bu işgale ve ABD emperyalizminin diğer insanlık dışı saldırganlıklarına nasıl fiili olarak ortak olduğunu göstermesi açısından çarpıcı bir kanıttır bu. Zira geçtiğimiz dönemde İncirlik Üssünün daha etkin kullanımı dışında Sabiha Gökçen Havaalanı da dahil bir dizi havaalanı ve limanın ABD'nin kullanımına açılması üzerine anlaşma yapıldığı iddiaları karşısında TC devleti yaptığı anlaşmanın ayrıntılarına halktan sır gibi saklamıştır. Ve yine ortaya çıkan bu gelişmeler karşısında da olayı büyütmeden kapatmak isteyen TC devletinin Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, CIA'ye ait bir uçağın **15 Kasım**'da teknik bir nedenle **S. Gökçen Havaalanına** indiğini ve yakıt ikmali yaptıktan sonra alandan ayrıldığını iddia etti. Uçağın içinde kim yada ne olduğunu bilmediklerini iddia eden Bakan, bu şekilde dahi uşaklıklarının düzeyini göstermektedir.

Kuşkusuz bu gizli işkence merkezleri, okyanuslarda serseri mayın gibi dolaşan işkence gemileri aynı zamanda ABD'nin yaratmak istediği korku imparatorluğunun da parçalarını oluşturuyor. Bush'un zaferi de bu korkuyu besleyerek ve destekleyerek yaratılmamış mıydı? Ve emperyalizmin ortadan kaldırılması mücadelesi aynı zamanda korkuyu ortadan kaldırma mücadelesi değil mi?

Kadına yönelik şiddet her yerde... **KARŞI ÇIK, BİR ARAYA GEL!**

Geçtiğimiz hafta içerisinde **25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele ve Dayanışma Günü** nedeniyle gerek ülkemiz, gerekse de diğer ülkelerdeki kadınların maruz kaldıkları şiddet pek çok yönüyle ele alındı, konuşuldu, tartışıldı... Ortaya konulan verilere baktığımızda, kadına yönelik şiddetin ülkelere göre dozu ve niteliği değişmekle birlikte, evrensel olduğu bir gerçek. Emperyalist-kapitalist ülkelerde daha çok psikolojik ve cinsel şiddet yaşanırken, bağımlı ve yoksul ülkelerde kadınlar yaşam hakkı elinden alınacak kadar bir şiddetle yüz yüzelere. Gerek törelerin ve geleneklerin ağır baskısı, gerekse de hükümetler nezdinde kadına yönelik ikincil cins uygulamaları kadına yönelik şiddetin engellenememesini de beraberinde getiriyor. Şiddete karşı çıkmak ve hakkını aramak hem kadınların direkt özne olmasını zorunlu kılıyor hem de kadına yönelik şiddetin toplum geneline yönelik şiddetten ayrı ele alınamayacağını, dolayısıyla muhalif güçlerle birlikte hareket etmenin zorunluluğunu ortaya koyuyor.

Türkiyeli kadınlar içinse, şiddet çocuktan itibaren uygulanmış, dolayısıyla toplum nezdinde alışılmış/alıştırılmış bir durum içeriyor. Ülkemizde rejimin tahlilinden bağımsız olmayan bu durum, kuşkusuz kadınlara olduğu gibi toplumun muhalif tüm kesimlerine yönelik bir şiddeti içeriyor. Kadınların çok yönlü ezilmişi, uygulanan şiddetin çok yönlülüğü ve şiddetiyle birleştiğinde, hayatı içinden çıkılmaz bir hale getirebiliyor.

"Namus", daha fazla kısıtlamanın gerekçesi yapılıyor...

Ülkemizde feodalizmin çözülüşüne ve üretim ilişkilerine göre kadınların maruz kaldığı şiddet boyutunda da farklılık var kuşkusuz. Yarı-feodal yapının, geleneklerin ağır baskısının **Türkiye Kürdistanı**'nda daha yoğun hissedildiği, kentsel bölgelerde daha az olduğu söylenebilir de; bir bütün olarak koşullarda gerçekleşmeyen esaslı bir

değişimin, ülkemiz kadınlarının genel olarak büyük sıkıntılar yaşadığını göstermekte. **Kuşkusuz bu zorluklar içerisinde en büyük zorluğu emekçi kadınlar yaşamaktadır.** Yoksulluğun yükünün ağırlığını yaşamalarında hisseden emekçi kadınlar, kadın olmanın zorluklarını bunun üzerine ekleyerek yaşıyorlar. Sınıfsal ve cinsel sömürüye ulusal baskının da eklendiği emekçi kadınlar içinse yaşam, daha fazla çile, daha fazla baskı ve daha fazla ezilme demek. **Özellikle Türkiye Kürdistanı'nda bu üçlü baskının kadınları umutsuzluk ortamına sürüklediği ve kadın intiharlarının arttığını gösteriyor veriler bizlere.** Geleneklerin ve ailenin baskısından bunalan genç kadınlar, kısıtlı tercihler arasında evliliği bir seçenek olarak gördüklerinde, ailenin uyguladığı şiddet el değiştirmiş oluyor sadece. Babadan kocaya geçen ailenin **"namusu"** olan kadının korunması daha fazla baskı ve kısıtlama anlamına geliyor böylelikle. Çoğu zaman baba evinde uygulanan fiziksel şiddetin yerini, koca evinde uygulanan cinsel şiddet de ekleniyor. Üstelik bu bir **"görev"** ve karşı çıkılması mümkün değil. Araştırmalarla ortaya konulan istatistikler, evlilik içi tecavüzün oldukça yaygın olduğunu gösteriyor, üstelik pek çok kadın bunu doğal gördüğünden, utandığından ya da korktuğu için dile getirmediğinden, istatistiklere bile yansımadağı halde...

Köyden ayrılıp kente göç eden emekçi kadınların pek çoğu yaşam koşullarının zorluğu nedeniyle burada çalışma hayatına giriyor. Ancak ev yaşamının dışına çıkıp üretime katılabilesinin olumluluğu yanına, hemen ağır iş koşullarında güvencesiz çalışma ekleniyor. Diğer bir deyişle, aile baskısından eş baskısına ulaşan süreç patron baskısıyla son buluyor. Kuşkusuz kişi-

lere göre değişen bu üçgen, emekçi kadınların büyük çoğunluğu için hele hele yeterli bir mesleki eğitimi olmayanlar için başı sonu belli bir yol olarak uzanıyor ellerinde. Ülkemizde yapılan araştırmalar üniversite mezunu olup iyi bir işte çalışanların da şiddete maruz kaldığını gösteriyor aynı zamanda. Üstelik mesleğini kaybetme, işten atılma korkusuyla pek çok kadın işyerinde yaşadığı

cinsel tacizi dile getirmekten kaçınıyor.

Kadınlara yönelik şiddetin önlenmesinde baş sorumluluğu egemen sistem taşıyor şüphesiz. Engelleme yönlü bir çabanın olduğunu söylemek sistemin karakterine ters düşecek bir zıtlık oluştururdu keza. Evde ve toplumda kadına yönelik şiddet, **Uluslararası Af Örgütü** tarafından **'devletin sorumlu olduğu işkence olayları'** olarak nitelendiriliyor. Nitekim yıllardır devam eden töre cinayetlerinde, mağdur kadınlar olaydan çok daha önce kolluk güçlerine başvursalar da aldıkları önlem sadece **"tavsiye"** oluyor. Ailenin ve özel mülkiyetin kutsallığı yani! Bugün Türkiye'de herhangi bir tür şiddete maruz kalan kadının yaşama hakkını sağlayacak herhangi bir kurum yok. Türkiye'de olması gereken **Kadın Sığınma Evleri sayısı 9000 civarında** iken, şu an sadece **8 adet sığınmaevi** bulunuyor. Ezilen kadınlar, kendilerine sığınacak bir yer değil, eşitçe yaşayabilecekleri bir dünya istiyorlar kuşkusuz. İşte bu yüzden kadın sorununun çözümünün, genel insan hakları mücadelesinden ayrı ele alınması gerekiyor.

Kızını dövmeyen, dizini dövüyor mu?

Kadına yönelik şiddetin bu ülkede her türlü şiddete olduğu gibi öncelikle görünür kılınması ve teşhir edilmesi gerekiyor. Ne yazık ki bugün bazı kadınlar için eşlerinin kadınlara şiddet uygulamaları normal! Çünkü onlar **"görevlerini"** yapmıyorlar, dolayısıyla da gerek sözlü şiddeti gerekse de fiziksel şiddeti sonuna kadar hak ediyorlar. Çünkü bu ülkede **"iyi kadın"** kocasının bir dediğini iki etmeden bütün ihtiyaçlarını karşılayan kadındır! Seneler önce şahit olduğum bir konuşma geliyor aklıma: orta

yaşlı kadın, genç kız kardeşine öğüt veriyor: **"Eğer eşinin yemeğini yapar, bulaşğını yıkar, üstünü temiz tutar, gönlünü de yaparsan niye kızsın ki sana? Evlilik böyle yürür işte!"**

Öncelikle ezberlerimizi bozmamız gerekiyor hep birlikte, birilerinin de ezberlerinin bozulması için sonuna kadar her şeyi zorlamak. **"Hayır, dayak cennetten çıkma değildir, hayır kızını döven daha çok döver dizini, eti senin kemiği benim değil"** diye haykırmak gerekiyor kendi ailemizden, komşumuzdan, mahallemizden yayılarak... Ev toplantılarında, mahalle derneklerinde, demokratik kitle örgütlerinde, sendikalarda, hangi aracı bulursak orda dillendirmek, tartıştırmak, ikna etmek gerekiyor kadın erkek demeden insanları. İkna olunmasa bile dile getirmenin önemini görmek gerekiyor. Böylelikle bizden bir sonra konuşacak olan kişinin işini kolaylaştıracağımızı biliyoruz çünkü. **Birden fazla insanın olduğu her yerde şiddeti görünür kılmak ve toplumun şiddeti kanıksamasını tekrar tekrar teşhir etmek gerekiyor.** Sorunun tamamen ortadan kalkmasının ancak bu düzenin son bulmasıyla olacağını bilerek ama en küçük hak kazanımı için çabayı örgütleyerek... Ki, bizden sonrakileri korku iklimi değil, eşitliğin ve özgürlüğün sıcak rüzgarı sarsın diye.

Adana'da kadına yönelik şiddet ile ilgili etkinlik

KESK Adana Şubeler Platformu 25 Kasım **"Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü"**ne yönelik etkinlik yaptı. Etkinlik çerçevesinde yapılan basın açıklamasında konuşan Eğitim-Sen Adana Şubesi Kadın Sekreteri **Sevgi Sertaşar, 25 Kasım 1960'da** Mirabel kardeşlerin yaşadıklarının ne ilk olduğunu ne de son olduğunu belirtti. Türkiye'nin kadına yönelik şiddetle mücadele ve eylem planının olmadığını aktaran Sertaşar, aile içi şiddetin yoğun olduğu Türkiye'de kadınların can güvenliklerini sağlayabilecek için gideceği bir kurumun bulunmadığını da ifade etti. Türkiye'de kadın-erkek eşitliğinin sağlanmadığını vurgulayan Sertaşar, ülkemizin kadına en fazla şiddet uygulanan ülkelerden biri olduğunu söyledi. Etkinlikte kadına yönelik şiddetle ilgili bir sinevizyon gösterimi de yapıldı. (Mersin)

Rakamlarla kadına uygulanan şiddet

● Eğitim Sen Tunceli Kadın Sekreteri **Nermin Şen**, Türkiye'nin, kadınların en fazla şiddete uğradığı ülkelerden biri olduğunu kaydederek yapılan araştırmalarda Türkiye'de kadınların yüzde 100'ünün psikolojik, yüzde 75'inin sözel, yüzde 58'inin fiziksel, yüzde 73'ünün ekonomik ve yüzde 49'unun cinsel şiddete maruz kaldığını aktardı. Şen, kadınların yüzde 17'sinin ensestle karşılaştığını yine yüzde 14'ünün de tecavüze uğradığının tespit edildiğini aktardı.

● Türkiye'de töre ve namus cinayetlerinde ölen kadın sayısı son **2 yılda 54'e** ulaştı.

● Hindistan'da **her gün 5 kadının çeyiz kavgaları nedeniyle yakılarak öldürüldüğü** kaydedildi.

● Dünyada **her 6 dakikada bir kadına tecavüz** ediliyor.

● ABD'de her yıl **4 milyon kadın erkeklerin şiddetine maruz kalıyor.** Güney Afrika'da her 90 dakikada bir kadın tecavüze uğruyor, **Irak'taki savaşın ilk aylarında her 20 bin kadından biri tecavüze uğradı.** Batman'da bir yıl içerisinde **303 kadın intihara** sürüklendi.

Tohum Kültür Merkezi'yle kültür sanat üzerine

Geçtiğimiz günlerde "Ben Altta Kaldım Abi" isimli bir tiyatro oyunu sergileyen TKM emekçileri ile oyunlarından, kültür sanat politikalarına uzanan bir sohbet gerçekleştirdik...

- Tohum Kültür Merkezinin kültür sanat politikasını anlatabilir misiniz?

Eyüphan Başar: Tohum Kültür Merkezi'nin kuruluş ve çalışmalarını sürdürme amacı bu toplumda varolan kültürün yoz yanlarını gidermek, parçalamak ve halkın kültürünü yaşatmaktır. Tiyatro, müzik halk oyunları, paneller, seminerler gibi araçlarla yani halkla ilgili olan halkı ilgilendiren, kendisi farkında olsun ya da olmasın bütün konularda yeni bir kültür işlemek, yeni bir kültürü yerleştirmektir. **Halkın bugün kendi içerisinde yaşadığı, diğer taraftan faşizmin ve emperyalizmin halka dayattığı, arabesk kültürdür.** Bize düşen, yozlaştırılmaya çalışılan kültürümüzün öncelikle yozlaştırılan yönlerini açığa çıkarıp gidermek ardından da onun alternatifini oluşturmak ve bu alternatif üzerinden yeni demokrasi kültürünü büyütmek. Çünkü emperyalistler, bir halkı teslim almanın onun kültürünü yozlaştırmak, var olan değerlerini dağıtmak, o değerlerin yerine kendi yoz asalak kültürünü yerleştirmekten geçtiğini çok iyi biliyor.

GÜCÜMÜZÜ KİTLELERDEN ALDIĞIMIZ MÜDDETÇE ÇALIŞMALARIMIZ ENGELLENEMEZ...

- Kültür Merkezini neden daha merkezi bir yerde değil de Soğanlı'da açtınız?

Sefagül Kesgin: Tohum Kültür Merkezi, yaklaşık olarak on yıldır Soğanlı Mahallesi'nde faaliyetlerini sürdürüyor. Genelde bu soruyla sık karşılaşıyoruz. Elbette ki bunun yanıtı anlaşılır bir şey. **Ürettiğimiz sanatı, kültürü emekçi kitlelere taşımak kaygısıyla emekçi bir semte açtık kültür merkezimizi.** Faaliyet sürdürdüğümüz mahalle, özellikle Kürt halkının, yoksul emekçi halkın yoğun olarak yaşadığı bir bölge. Bununla birlikte emperyalizmin ve uşaklarının yoz kültürünün olabildiğince devasa boyutlara ulaştığı bir bölge. **Uyuşturucu ve çeteleşmeden tutun da bir dizi çarpık ilişkiler bölgemizde de hakim.** Bu nedenle kültür merkezinin buradaki misyonu daha bir önem kazanmakta. Kültür merkezimizi İstanbul'un merkezi yerlerinden ziyade emekçi semtlerde açmamızın nedeni esas olarak buralardan kaynaklanıyor.

- Bu misyonu yerine getirebiliyor mu?

Öncelikle bir bütün olarak devrimcilerin kültür sanat üretme, kitlelere taşıma noktasında ciddi bir handikap yaşadığı ortada. Bunu la-yıkıyla yerine getiremediği açık. Bu durumdan

biz de üstümüze düşen payı alıyoruz. Tersine çevirme noktasında iddialıyız ve varlığımız bunun kanıtıdır. Bir dizi yetersizliğimiz var. Bu yetersizlikler bugün gerek kendi içimizdeki çalışmalarımızda yada çalışma tarzımızdaki sıkıntılar gerekse de devletin alanımıza yönelik bir dizi saldırısı diyebiliriz. **Etkinlik salonumuzun kapatılması ve geçmiş dönemde faaliyetçilerimizin tutuklanması vs. bir dizi şey sayılabilir.** Esasta biz kendi üzerimize düşen paya daha çok yükleniyoruz. Çünkü biliyoruz ki devlet, kültür merkezine yada herhangi bir devrimci kuruma ne kadar saldırırsa saldırırsa sonuçta gücümüzü kitlelerden aldığımız müddetçe çalışmalarımızı engelleyemeyecektir. Engellense bile bizim ektiğimiz tohumlar bir şekilde boy verecektir. Biz bu anlayışla yetersizliklerimizin üzerine gitmeye çalışıyoruz.

BİZ HALKIN İLERİCİ DEVRİMCİ ORDUSUYUZ

- Siz de bizlere kitlelere ulaşmada önemli bir araç olan Barbara Halk Sahnesini anlatır mısınız?

Hakan Hakverdi: Ben Barbara Halk Sahnesine girmeden önce genel olarak kültür sanata bakışımızdan bahsetmek istiyorum. Toplumda hiçbir olgu sınıf savaşımından bağımsız olarak ele alınamaz. Biz bu gerçekliğin bilincinde olarak kültür sanat politikalarımızda işçi sınıfının ve tüm ezilen yığınların kültür sanat anlayışını ve bu noktadaki tutumlarını, duruşlarını yansıtmaya, dillendirmeye çalışıyoruz. **Egemen sınıfların, burjuvazinin üretmek gibi bir derdi yoktur. Onlar üretmezler. Tüketirler.** Onların kâr hırsları vardır. Üretmedikleri içinse onların kültür sanat anlayışları halk yığınlarının içerisinde gelen üretimleri, güzel değerleri yozlaştırarak gericileştirip asimile ederek kendi kültürlerine uyarlamaktır. **Halkın ürettiklerini yozlaştırıp tekrardan halka sunarlar.** Bu noktada bizim amacımız halkın o ilerici devrimci olan kültürünü değerlerini yaşatmaktır. Ve bir adım ileriye taşıyabilmektir. Bu noktada bir gerçekliktir ki bizimle egemenler arasında kültür sanat anlamında bir savaş yaşanmaktadır. Evet biz bu anlamda halkın ilerici devrimci ordusuyuz. Egemenlerse bu savaşta gerici orduyu, beyaz orduyu temsil etmektedir. Bu savaş içerisinde bizim bir iddiamız var. Bu iddia kuşkusuz ki demokratik halk iktidarı mücadelesinden bağımsız değil. O iktidara hizmet eder tarzda o iktidarı ele geçirmenin araç, yol ve yöntemlerinden biri olarak kültür sanat faaliyetini ciddiye alıyoruz.

Hedefimiz bu kadar ciddi olunca Barbara Halk Sahnesi olarak yaptığımız tiyatro da bu

kadar ciddi bir zemine oturuyor. Çalışmalarımızı da bu anlayış üzerinden yürütüyoruz. **Zaten Barbara Halk Sahnesi kurulduğu günden itibaren tiyatro faaliyetini, ezilenlerin kültür sanatını bir adım daha ileriye taşıma kaygısıyla yürütmüştür, algılamıştır ve sistemleştirmeye çalışmıştır.** Şu an belli sıkıntılar yaşamaktayız. Ancak Barbara Halk Sahnesi olarak halkımızın bizden beklediği şeyler var. Tiyatro noktasında insanların yaşadığı bir açıklık var. Biz bu açıklığı doyurmaya çalışıyoruz. Kuşkusuz ki bugün devrimci hareketin içerisinde bulunduğu gerilemeler kültür sanat faaliyetinde de yansımalarını buluyor. **Ancak biz bu durumu aşmaya iddialıyız.** Bugün esas olan bu çabayı, salt belirli bir dar grubun faaliyetimiş gibi düşünmemek ve hepimizin faaliyeti olarak algılayıp sahip çıkmaktır.

BARBARA HALK SAHNESİ, HALKA ULAŞMAK İÇİN BİR ARAÇ

- Siz de Barbara Halk Sahnesi'nin çalışmalarını hakkında bizi bilgilendirebilir misiniz?

Alper Acar: Barbara Halk Sahnesi, bu sezona iki tane ana oyun, iki tane de orta oyunu ile girdi. Bu alternatif tiyatro anlamında gerçekten de bence çok iyidir. Barbara Halk Sahnesi de bu noktada bence görevini yerine getiriyor. Türkiye'deki burjuva sanat anlayışı sürekli olarak kendisinin halkın sanatını yaptığını iddia ediyor ve bunu böyle de iddia etmek zorundadır. Tam da bu noktada egemenler kültür sanatı kullanıyor. Biz de buna karşı olarak devrimci sanatı yaşatmaya çalışıyoruz.

Barbara Halk Sahnesi, halka ulaşmak için bir araç bu anlamda halkı aydınlatmak ve bilinçlendirmek zorunda. Barbara Halk Sahnesi geçmişinde birçok oyunun altına imzasını attı. İlerde ise Brecht'in "Carrar Ana'nın Silahları" adlı oyununu oynamaya hazırlanıyor. Gerçekten de önemli bir konuyu inceleyen bir oyun. Zulmün ne olursa olsun sonuçta gelip herkesi bulacağını ve bunun için herkesin mücadele vermesi gerektiğini anlatan bir oyun.

-Şu anda "Ben Altta Kaldım Abi" oyununu sergiliyorsunuz. Oyunda vermek istediğiniz mesaj nedir, bunu ne kadar yerine getirebiliyor?

Naki Demir: Arkadaşların söyledikleri gerçekten de hayata geçirilmesi zorunlu olan şeyler. Barbara Halk Sahnesi olarak şu an oynadığımız "Ben Altta Kaldım Abi" isimli oyun ülkemizdeki sınıfları belirli karakterlerde somutlamakta. Bunlar; emperyalist rolündeki Bush, onun uşağı Tayyip Erdoğan ve yoksul bir köylüden oluşmakta. Bu oyun, emperyalizmin ve onun ülkemizdeki uşaklarının işçi ve köylülüğü nasıl sömürdüğünü gözler önüne seriyor. Var olan sömürü ve zulmün artık dayanamayacak bir boyuta geldiğini ve halkın artık isyan edip baş kaldırmasının ne kadar meşru olduğunun mesajını veriyor. Yıkımlar, hapishanelerdeki tecrit saldırısı, yoksulluk ve yozlaşma oyunun esas gündemlerini oluşturuyor.

Alper Acar: Ben, bu oyunda Tayyip'i oynuyorum. Tabi öncelikli olarak ben de Barbara Halk Sahnesini anlatmak istiyorum. Ben Altta Kaldım Abi ise bana göre biraz absürt bir oyun. Arkadaşın dediği gibi sınıflı toplumlarda sınıflar arası ilişkiyi biraz olmayacak bir şekilde anlatıyor. Bu oyunu genelde emekçi semtlerde oynadık. Halkımızdan çok iyi tepkiler aldık.

Bu oyunu daha önce 1 Mayıs Mahallesi festivalinde sergiledik. **Gülsuyunda, Bağcılar'da, Bayramtepe'de** sergiledik. Yine Kültür Merkezimizin gösteri salonunun açılış etkinliğinde sergiledik.

Hakan Hakverdi: TKM, tarihi boyunca birçok çalışmanın altına imzasını attı. Belli aksaklıklar olsa da sürekliliğini sürdürdü. Ben altta kaldım abi oyunu da bunun bir parçası. **Ben Altta Kaldım Abi sınıflı toplumlarda sınıfları belli tiplerde biçimlendirerek sınıf farklılıklarını, sınıflar arası savaş, emekçilerin nasıl ezildiğini, sömürüldüğünü ve burada emperyalizmin rolünü anlatıyor.** Bu mesajı komedi tarzında veriyor. Ama günümüzün sosyal toplumsal yaralarına neşter vuruyor.

Biz bu oyunun ilk halini aldık. Barbara Halk Sahnesi olarak oyunu epeyce değiştirdik. Sürece ve sürecin sorunlarına uyarladık. Halkımızdan epeyce beğeni topladığını söyleyebiliriz.

Hakan Hakverdi

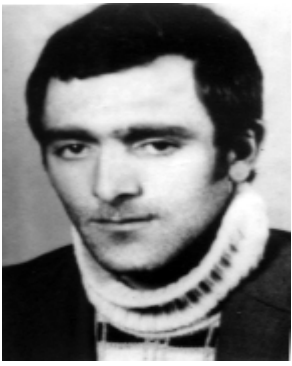

Naki Demir

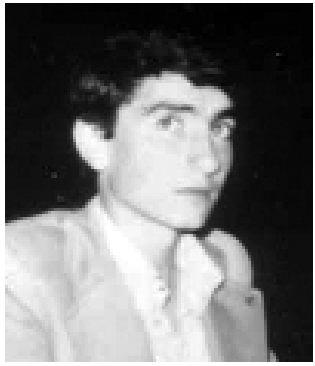

Alper Acar

Hülüküşağı'nda devredilen bayrak, Pozveng'dekilerin elindeydi düşerken...

VEYSEL UYAR

ERDOĞAN TEKİN

FEVZİ KOÇ

H. M. ASLAN

Dersim iki ayrı çatışmaya sahne oldu. 5 Aralık 81 ve 13 Aralık 93'te Partizanların mekân eylediği bu yalçın dağlar nice yiğit beslemiştir bağrında. Bir o kadar da direnişe tanıklık etmiştir. "Teslim

HALİL LAÇO

ol" çağrılarını karşısında "Teslim olmak bize yakışmaz. Elbet kucak açar Munzur'lar, Kaçkar'lar; elbet kucak açar Toroslar, Karadeniz dağları umudun evlatlarına. Ama ödenecek bedel varsa korkmaz, üstüne üstüne yürür devrim savaşçıları" denilmiştir. 33 yıllık mücadele tarihinde halk savaşçıları düşerken birer birer, dillerinde parti şiarları haykırılıyordu.

Tıpkı 5 Aralık 81'de Ovacık'a

bağlı Hülüküşağı köyünde kolluk güçleriyle çarpışan TIKKO gerillaları gibi. 1981'in 5 Aralık'ında Hülüküşağı köyünde bir evde konaklayan Veysel Uyar ve Erdoğan Tekin bir ihbar sonucu çembere alınırlar. Çembere alınanlar silaha sarılırlar ve ilk yanıtı veren olurlar düşmana. Bu sırada bir başçavuş ile iki erin hareketsiz bedeni yere düşer. Düşman hiç beklemediği bu saldırı karşısında paniğe kapılır ve dağılır. Bundan yararlanmaya çalışan gerillalar, çemberi yarmaya çalışırken ölüm kusan yüzlerce nam-ludan çıkan mermiler Veysel Uyar ve Erdoğan Tekin'in bedenine saplanır. Saatler süren çatışma sırasında iki halk savaşçısı güneşe uğurlanırken düşman kendi kayıplarını yine gizler.

Hülüküşağı'nda ölümsüzlüğe uğurlanan Veysel Uyar, 1958 yılında Ovacık Bırıküşağı köyü doğumludur. TKP/ML ile öğrencilik yıllarında tanışır. Liseden sonra tamamen profesyonel olarak faaliyet yürütür. Parti üyesi olarak partinin birçok alanında görev yapan Uyar (Kokum), şehit düştüğünde bölge yönetim organında görev yapıyordu.

Erdoğan Tekin ise, genç yaşında tanıştığı TKP/ML'nin Dersim'de yürüttüğü faaliyetlerine ka-

tılmak için ailesinin ekonomik nedenlerinden dolayı göç ettiği İstanbul'a onlarla birlikte gitmeyerek gerilla birliğine katılır. Gelişmeye açık cesur kişiliğiyle çevresinde hep öne çıkmıştır.

Bir kez daha teslim edilemiyordu Partizan yürekler 13 Aralık 93'te Pozveng'te olduğu gibi. 13 Aralık'ta TC'nin katliam listesine bir yenisi daha ekleniyordu. Kötü hava koşullarından kaynaklı köye girmek zorunda olan gerilla birliği TC'nin kolluk güçleri tarafından çembere alınmıştır. Teslim olmayı hiçbir koşulda kabul etmeyen Partizanlar, yoğun bombardıman altında düşmana karşı direnişi sürdürüyorlardı. Pozveng, TC'nin gerilla sivil ayrımı yapmadan başvurduğu katliam serisine tanıklık etti 13 Aralık'ta. Çıkan çatışmada TIKKO gerillalarından Bekir Kürşat Onay, Fevzi Koç, Hacı Mustafa Arslan ve Deniz Som şehit düşerken 12 yaşındaki Nuray Laço ve 11 yaşındaki Halil Laço da devletin hedef gözetmeden açtığı yoğun bombardıman saldırısında yaşamlarını yitirdiler. Bu çatışmada TC askerleri de üç kayıp ve onlarca yaralı vermiştir.

1969 Gaziantep doğumlu Bekir Kürşat Onay (İsmail-Tetikçi) gerilla olmadan önce TMLGB

üyeydi. 2 yıllık gerilla faaliyeti boyunca birçok eyleme katılan Onay, şehit düştüğünde parti üyesiydi. Aynı çatışmada gerilla yaşamından önce TKP/ML'nin aktif bir milisi olan Dersim/Hozat doğumlu olan Fevzi Koç da Halk Ordusunun birim komutanlarından biri olarak şehit düştü. Hacı Mustafa Arslan, Sivas doğumluydu. Şehit düştüğünde TKP/ML İleri Sempatizanı ve TIKKO savaşçısıydı. Dersim Ovacık'a bağlı Gözeler Köyü doğumlu olan Deniz Som da TKP/ML İleri Sempatizanı ve

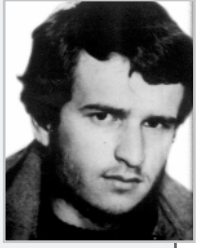
NURAY LAÇO

TIKKO savaşçısıydı. TIKKO gerillaları daha sonra yaptıkları bir açıklamayla Laço kardeşleri de Parti şehidi olarak sahiplendiklerini belirttiler.

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

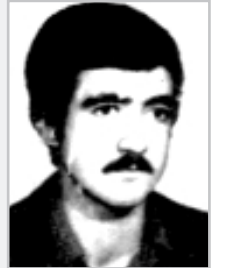
Raci YILMAZ: Sarı Asker kod adlı Raci Yılmaz, Samsun'un Çarşamba ilçesinde 1956 yılında doğdu. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'nde tanıştı mücadeleye. Parti 1. Konferansı'ndan sonra Parti Üyesi olarak İstanbul Askeri Komitesinde görev yaptı. Parti içinde çıkan hiziplere karşı ısrarlı bir mücadele yürüttü. Delege olarak seçildiği Parti İkinci Konferansı'na gidmeden 6 Aralık 1980'de İstanbul Harbiye Çimen Sokak'taki evde polisle girdiği çatışmada şehit düştü.

Mehmet Ali POLAT: 1950 doğumlu olan Mehmet Ali Polat, 6 Aralık 1980'de Kırklareli'nde polis tarafından katledildi.

İbrahim KIR: Dersim Ovacık Yazıören köyünde doğdu. Çalışmak için gittiği İstanbul Kazlıçeşme'de devrimci düşüncelerle tanıştı. İşçiler arasında örgütlenme faaliyeti yürüttü. Aralık 1980'de gözaltına alındı. Hiçbir ifade vermemesi üzerine polis tarafından katledildi.

Abdurrahman MERAL: TKP/ML taraftarı olan Abdurrahman Meral, Aralık 1993'te İstanbul'da yakalandığı kanser hastalığına yenik düştü.

Ölüm Orucu Şehitleri: Feridun Yücel Batu, 1 Aralık 2002 (DHKP-C), Feride Harman, 15 Aralık 2002 (DHKP-C), Cafer Dereli (DHKP-C); 9 Aralık 2000'de Hollanda'da açlık grevindeyken direniş çadırına yapılan saldırı sonucu, Özkan Tekin 11 Aralık 2000'de, Okmeydanı'nda yazılama yaparken şehit düştü. (MLKP)

Zeki ERGİNBAŞ: İTÜ öğrencisiyken, 1978'de sivil faşistler tarafından kaçırılarak işkenceyle katledildi.

Behzat BAYKAL: Genç Kurtuluşçular Birliği İstanbul Komitesi Üyesi olan Behzat Baykal, 10 Aralık 1984'te siyasi şube polislerince katledildi. Daha sonra Zeki Erginbaş'la birlikte Kurtuluş Örgütü tarafından Onur Üyeleri olarak kabul edilmişlerdir.

17 yaşın cüretiyle cellatları yargılayan bir yürek...

Yaşadım diyebilmek içindir verilen mücadele. Yaşına bakılmaksızın, feda edilen bedenler "İnsanca yaşanılacak bir dünya" mücadelesinin yapı taşları olmuşlardır tarih sayfalarında. Kopacak o büyük fırtınanın habercileri olarak, yerlerini aldıkları kavganın amansız savunucuları olarak on yedi yaşın cüretiyle düşmana kin kusan oldular kimi zaman. Henüz on yedisinde düşmanın boy hedefi olmuşlardır kimi zaman, yaşını büyültüp idam sehpasına götürecektik kadar. Küçük yaşlarına bakılmaksızın düşmanı küçük düşürenler olurlar bir kez daha; idam sehpaalarında yargılanan değil, yargılayanlar olarak.

İşkencehanelerin, idam sehpaalarının, katliamların, gözaltı ve tutuklamaların, resminin ifadesi olan

12 Eylül karanlığında 17 yaşında bir genç hesaplaşıyordu postal seslerinin sahipleriyle. En küçük demokratik hakların bile gasp edildiği o karanlık günlerde bir de yaşam hakkı gasp ediliyordu 17 yaşın bedeninden alabilececeklerini sandıkları canla.

Giresun-Şebinkarahisar doğumlu olan Erdal EREN, 76-77 yıllarında tanıştı devrimci düşüncelerle. Genç yaşına rağmen TDKP/Genç Komünistler Birliği saflarında sürdürdü mücadelesini. Bir yoldaşının yazılama yaparken katledilmesi üzerine yapılan protesto gösterisine tereddütsüz katılan Eren, bu gösteri sırasında çıkan çatışma da ölen Zekeriya Önge adlı erin öldürülmesinin faili olarak 3 Şubat 1980'de tutuklandı. Mah-

kemede düşmana boyun eğmeyecek "Bu gün devrimcileri ve onların bir parçası olan beni aldığınız emirlere uygun olarak yargılayabilir ve ölüm cezası verebilirsiniz. Fakat bu ilelebet sürmeyecektir. Bir gün mutlaka sizin yerinizde halkımız olacak, sizi ve korduğunuz düzeni yargılayacak ve doğru kararı verecektir" sözleriyle yargılayan oldu onları.

17 yaşında olması nedeniyle asılsız dayanaklara başvurarak büyüttükleri yaşına dayanarak kırdılar kalemi faşizmin temsilcileri. 13 Aralık 1980 TC faşizminin hem en azgın hem de en

acizleştiği anlardan birinin görüntüsü olarak kazanmıştır hafızalara. Biz ise her 13 Aralık'ta yüzü 17 yaşında kalan Erdal'ı darağacında

cellatların suratına son sözü olan "bana dokunmanızdan iğreniyorum, çekin ellerinizi üzerimden" sözünü unutmadan egemenleri hak ettikleri tarihin çöplüğüne gönderdiğimiz Altınçağ mücadelesine daha bir inançlı, daha bir kararlı sarılarak anyoruz ve "unutmak ihanettir" diyerek biliyoruz sınıf kinimizi...

"Ben hayatımın anlamının içeriğini savunuyorum!"

16 Aralık 1933 Bulgar Devriminin önderi Dimitrov'un Alman faşizmini yargılandığı gün olarak miras kalmıştır dünya halklarının egemenlere karşı verdiği sınıf mücadelesine.

27 Şubat 1933'te Almanya'da parlamento binası olan Reichstag yangınına çıkardığı gerekçesiyle Bulgar komünistleri Popov, Tanev ve Alman Milletvekili Torgler ile birlikte Alman hükümeti tarafından asılsız iddialarla tutuklanan Dimitrov, mahkeme sonuçlanana kadar takındıkları tavırla yükledikleri sorumluluğa uygun davrandılar. Kundaklama suçuyla çıkarıldığı mahkemede söylediği "iyi bir politik savunma yapabilmek için, yasaları iyi bilmeli ve ondan ustaca yararlanabilmelidir. Her yasa maddesi büyük dikkatle incelenmelidir. Ama politik savunma için, kişisel savunma için değil" sözleriyle kendini savunmanın halkı ve devrimi savunmak anlamı taşıdığını ifade etmiştir.

Dimitrov "Benim bir Bolşevik olduğum, bir proleter devrimci olduğum doğrudur. Altın çiziyorum 'Proleter Devrimci'. Bulgar Komünist Partisi'nin Merkez Komite üyesi ve Üçüncü Enternasyonal'in Yürütme Kurulu üyesi olarak sorumlu bir yöneticiyim ve Bulgar Komünist Partisi olsun, Üçüncü Enternasyonal olsun tüm hareket, karar

ve belgelerinden hesap vermeye hazırım. Şüphesiz ki benim için en büyük kanun 3. Enternasyonal'in programı; en yüksek adalet organı Enternasyonal'in denetleme komisyonudur" sözleriyle mahkeme

devrimci mücadelenin bir kürsüsü haline getirmiş ve faşizmin mahkemesinin kendisini yargılamayacağını vurgulamıştır.

"Ben burada görüşlerimi, ideolojimi savunuyorum. Ben hayatımın anlamının içeriğini

savunuyorum. Onun için mahkeme önünde ağzımdan çıkan her cümle kanımdan kan, etimden ettir. Ve Enternasyonal'in yönetiminde, proletaryanın döndüğü dört tekerleği hiçbir yok etme önlemi, hiçbir ağır hapis mahkûmiyeti, hiçbir idam kararı durduramayacaktır. O tekerlek dönüyor ve emekçilerin keskin zaferine kadar da dönecektir" diyerek ezilenlerin haklı ve meşru mücadelesinin zorunluluğunu bir kez daha haykırdı egemenlerin suratına.

Faşizmin adaleti olmayacağını bilen, burjuva adaletinin görevinin de hâkim sınıfı koruma amacı olduğunu gören devrimci ve komünistler, yüzyıllardır faşizmin mahkemelerinde kendilerinin yargılanan değil ancak yargılayan olabileceğini haykıyorlar. "Gerçek adalet halkın adaletidir" diyerek faşizmin mahkemelerini tanımadıklarını belirtiyorlar. Ülkemiz devrimci ve komünistleri de Sinop Zindanlarında, Metris'te, Diyarbakir'de olduğu gibi F tipi tecrit ve hücreleştirilmeye karşı da yıllardır direniyorlar/direnmeye de devam edecekler.

Aslolan faşizme karşı bir irade beyanıdır çünkü ve gelecek bu değerlerle örülecek, nihai adaletin olduğu gün tüm aydınlığıyla doğacaktır işçi sınıfının ve ezilen dünya halklarının üzerine...

GÜNDE DÜN...

3 Aralık

1994. Özgür Ülke gazetesinin İstanbul ve Ankara'daki üç bürosu bombalandı; 1 kişi öldü, 20 kişi yaralandı.

4 Aralık

1920. Ankara'da maaşlarını alamayan öğretmenler ilk kez grev yaptı.

1991. İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Şakir Koç ve şoförü Vedat Dilmaç, Devrimci-Sol örgütü tarafından ölümle cezalandırıldı.

5 Aralık

1970. İstanbul Çapa Yüksek Öğretmen Okulu'nda 2 öğrenci vuruldu. Devrimci düşüncelere sahip Hüseyin Aslantaş 9 Aralık'ta öldü.

7 Aralık

1991. DİSK Genel Kurulu 11 yıl aradan sonra toplandı.

1996. Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde harçları protesto etmek için pankart açan öğrencilerin yargılanması sona erdi; gençler toplam 96 yıla mahkûm oldular.

8 Aralık

1964. İstanbul Berec Pil Fabrikası'nda 1000 işçi greve başladı.

1969. Yıldız Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi'nde olaylar çıktı. Devrimci öğrenci Mehmet Büyükevîni açılan ateş sonucu öldü.

1995. KESK kuruldu.

9 Aralık

1967. Ankara'da üniversite öğrencileri "NATO'ya karşı direniş" mitingi düzenlediler.

1987. Gazze Şeridindeki Cebaliye mülteci kampına İsrail askerinin saldırısı ile "İntifada'nın ilk şehitleri verildi.

10 Aralık

İnsan Hakları Günü

1977. İstanbul Toptaşı Hapishanesi'nden 9 tutsak kaçtı.

13 Aralık

1985. İçişleri Bakanlığı bir önerge hazırladı; "komünist zanlısı" yakını olanlara güvenlik belgesi verilmeyecek.

Filistin halkının taşla başlayan isyanı: İNTİFADA

Aralık 1987'de İsrail'deki işlerinden dönen Arap işçilerin bir İsrail tankının altında ezilerek öldürülmesi oldu. Ardı ardına yapılan gösterilere her seferinde İsrail polisi saldırdı. Ve böylece Filistin halkının devasa İsrail tanklarına taşlarla direnişi, yani İntifada başlamış oldu.

FKÖ'nün 1982'de Beyrut'tan sökülüp atılmasıyla bu sorunu çözdüğünü zanneden Siyonizm, İntifada karşısında büyük bir şaşkınlık yaşadı.

İntifada'yı hazırlayan koşullar...

İşgal boyunca siyonistler Batı Yakası ve Gazze'ye yerleşim alanları kurmuşlardı. Su, bütünüyle İsrail'in kontrolündeydi ve Arap yerleşim yerleri bir damla su bulamazken bütün su kaynakları İsrail yerleşim bölgelerine aktılmaktaydı. İşgal altındaki bölgelerden çalışmak için İsrail'e gidenlerin gece orada kalması yasaktı, dolayısıyla işe gidenler sabah ve akşam kontrol noktalarından geçmek zorundaydılar. İsrail'e geçemeyen Filistinliler ise çok düşük ücretler karşılığında çalışmak zorundaydılar.

1982-87 arasında gösterilerin sayısı yılda 3700'e ulaştı. İsrail polisi her gösteriye acımasızca saldırdı. İntifada'da tanka karşı taşın yanı sıra başka mücadele yöntemleri de kullanıldı. İsrail'de çalışanlar grevler yaptılar.

İsraili patronlar çalıştıracak insan bulamadılar. İsrail ürünleri işgal altındaki yerlerde boykot edildi. Bir yıl içinde 450 Filistinli İsrail tarafından öldürüldü, 30 bin Filistinli tutuklandı.

İntifada'nın başlamasından bir yıl sonra 11 Kasım 1988'de Cezayir'de toplanan Filistin Ulusal Konseyi, başkenti Doğu Kudüs olan ve Batı yakası ve Gazze'yi kapsayan bir mini devletin kuruluşunu ilan etti. Bunun üzerine Amerika Arafat'tan İsrail devletini tanımasını ve terörizme açıkça karşı çıkmasını istedi. Birleşmiş Milletler toplantısına gelen Arafat İsrail'i tanıdığını ve terörizmin bütün biçimlerine karşı olduğunu ilan etti.

Oslo Süreci

Birinci İntifada'nın sonucunda 1993'de İsrail ile Filistin Kurtuluş Örgütü arasında gizli bir şekilde başlayan görüşmeler Oslo Süreci'ni yarattı. Oslo'da Filistin Özerk yönetimi kabul ediliyor, bu devletin başına Arafat geçiyor ve toprakların %22'si Filistin'e veriliyor. Fakat bütün yerleşim merkezlerinin kontrolü İsrail'in elinde kalıyordu. Filistinlilerin serbest dolaşım hakkı yoktu. Aslında bu devlet coğrafi bir bütünlüğü olmayan birçok köy ve kasabadan oluşuyordu. Bu bölgelerin arasında İsrail yerleşim bölgeleri ve İsrail'in kontrolünde olan yerler vardı. Bu şekilde Filistin bağım-

sız bir ekonomisinin olması imkansızdı. Oslo "barış" sürecinin ardından İsrail'in Batı Yakası ve Gazze'de kurduğu yeni yerleşim yerlerinin ve askeri üslerinin sayısı arttı. Ayrıca Doğu Kudüs tartışılmaz bir biçimde İsraililere ait. Kısacası Oslo "Barış" sürecinin ardından bölgenin siyonistleştirilmesi hızlanarak devam etti ve üstelik bu işbirlikçi Filistin yönetiminin onayıyla yapıldı.

Ayrıca Filistin Otoritesi'nin çıkardığı en ufak bir karar bile İsrail'in onayını almak zorundaydı.

Amerikalıların ve İsrail'in Oslo'dan beklentisi Filistin halkının yılarak önlerine verilen küçük bir lokmaya razı olacakları ve anlaşmayı Arafat'ın imzalamış olmasının dünyaya iki halkın nihayet anlaşığı izlenimini verecek olmasındı.

28 Eylül 2000'de başlayan İkinci İntifada'da ise sadece taşlar değil aynı zamanda feda eylemleri ve silahlı eylemler de etkin şekilde kullanıldı.

Bugün İsrail, yapımını hızla devam ettirdiği Ayrımcılık Duvarı ile Filistin'i açık bir hapishaneye dönüştürmeye çalışıyor, saldırı, baskı ve katliamlar ise aynen devam ediyor. Tıpkı yiğit Filistin halkının direnişinin olanca hızıyla devam ettiği gibi. Onlar Özgür Filistin'i kendi elleriyle kuracaklarını bildiklerinden savaşmaya devam ediyorlar...

Özelleştirme; işsizlik, yoksulluk VE ÖRGÜTSÜZLÜK DEMEKTİR!

“Tüm işçi ve emek düşmanı anlayışlara rağmen sömürenler ile sömürülenler arasındaki çelişkiler giderek artmaktadır. Emperyalizm ve faşizme karşı mücadele ise giderek büyümektedir. İşçi sınıfı kendi örgütlülükleri ve önderliği ile beraber tüm saldırılara karşı koymaya ve iktidarını kurmaya muktedirdir. Bu 17 Ekim 49 Çin Devrimi ile ispatlanmıştır.”

% 55'i Oger şirketine satılan Türk Telekom'un özelleştirme süreci son dönemin en yoğun tartışılan özelleştirmelerinden biri oldu. Ülkenin en büyük kuruluşlarından biri olan, aynı zamanda zarar etmeyen bu kamu kuruluşunu “pazarlamak” için elinden geleni yapan AKP hükümeti, bu satışa karşı çıkan sendikaların yaptığı eyleme gaz bombalarıyla saldırarak işçi emekçi düşmanı olduğunu bir kez daha gösterdi. Haber-Sen 9 No'lu Şube Başkanı Ali Yıldız ile Telekom'un özelleştirme sürecini ve yaptıkları eylemleri konuşarak konu ile ilgili görüşlerini aldık.

İK: Özellikle son dönemlerde dünyanın birçok ülkesinde yoğun bir özelleştirme süreci yaşanıyor. Bunun nedenleri nedir?

Ali Yıldız: Emperyalizm fazla üretimden ve buna uygun pazar bulamamasından kaynaklı bir kriz halindedir. Sosyal-emperyalizmin çöküşü ile işçi sınıfının mücadele ile kazandığı bütün hakları gasp etmek için “küreselleşme” adı altında yoğun bir saldırıya girişti. Emperyalizm 90'lardan itibaren özelleştirmeye hız verdi, kazanılmış hakları yok etmeye girişti. Bunu yapabilmek için MAİ, MİGA, TAHKİM gibi uluslararası anlaş-

maları hayata geçirdi. Böylece kullandığı ideolojik argümanlarla birlikte dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarına fütursuzca saldırmaya başladı. Emperyalistler bunu finans kuruluşları olan IMF ve DB eliyle daha hızlı yapmaktadır. Bizim gibi geri bırakılmış ülkelerin yeraltı ve yerüstü zenginliklerini, işçi sınıfının örgütlü yapısını hedefleyen daha fazla sömürü, daha fazla işsizlik anlamına gelen bir saldırıdır özelleştirme. Tüm dünyada özellikle küreselleşme argümanı ile beraber 80'lerin sonundan itibaren ağırlık kazanmıştır. İlk hedefler en çok kâr getiren stratejik kuruluşlar olmaktadır.

- Emperyalistler ülkemizde özelleştirme saldırısını nasıl hayata geçiriyorlar?

- Ülkemizde yapılan özelleştirmelerde uşak iktidarları aracılığıyla gerekli yasaları Meclis'ten geçirdikten sonra en kârlı kurumları ele geçirmeye çalışılmaktadır kullandıkları yöntemler. Nedir bunlar? Kamusal alana hizmet eden kurumların, ulaşım, haberleşme ve yatırımda öncelikli olan kurumları ele geçirmek. Ülkemizde haberleşme işkolunda en kârlı, en stratejik, ülkenin en küçük birimine kadar yayılan Telekom da bu

s a l - dırının bir hedefidir. Telekom'un özelleştirilmesi uzun yıllardır emperyalistlerin gündemindeydi. Ancak verilen mücadeleler sonucu bu yapılamamıştır. Tekel, Tüpraş, Poaş, Seydişehir, Çimento Sanayi, Netaş, Aktaş örneklerinde gördüğümüz gibi ülke kaynakları yok pahasına tekelere peşkeş çekilmektedir. Emperyalistler, sahip oldukları kitle iletişim araçlarıyla önce bu kurumları kârlı hale getiriyoruz imajı yaratarak da-

ha ucuza, daha kaliteli hizmet verileceği söylentileriyle kafa karışıklığı yaratmaktadır.

- Telekom'un özelleştirme sürecini açar mısınız?

- Telekom, özelleştirme hedefindeki en büyük ve stratejik kurumlardan biridir. Kasaba ve köylere kadar yatırımını olan büyük bir kurumdur. Büyüklük açısından dünyada 19. sıradadır.

Kurumlar vergisi sıralamasında 13. sırada bulunur. Kâr oranı çok yüksektir. 58 bin çalışanı vardır. 14 bin civarında sendikacı çalışan bulunmaktadır. Haziran'ın 1'inde Oger Firması'na satmaya çalıştılar. Bu sırada yapılan eylemlilikler oldu. Bu **Oger Firması Lübnan** asıllı emperyalist bir kuruluştur. 6,5 milyar dolarlık bir sermaye ile satış gerçekleşmiş oldu. Telekom'un bir yıllık kârı ise 2 milyar 800 milyon dolardır. Sözleşme ise 21 yıllıktır. Mevcut anayasal sürece göre yüzde 49'dan fazlasına satamazlar. Ancak blok satışı gerçekleştirerek kendi anayasalarına aykırı olarak yüzde 55'ini "sattılar." **Ülkemizde işçi sınıfının içindeki örgütlü yapıları dağıttıkça varolan kârlı kurumlara daha rahat el koydular.** Şu anda işyerlerinde örgütlü yapı çok zayıftır. Hâkim olan uzlaşmacı sarı-sendikal bir anlayıştır. **Sınıf sendikacılığı anlayışı da sınıfın içerisinde çok cılızdır. Biz işkolunda örgütlü bir sendika olarak özelleştirmeler gündeme geldiğinden beri tepkimizi alanlarda gösterdik.** Sınıfa önümüzdeki dönemde yaşanacakları anlattık. İşkolumuzda mücadelemizin önündeki engellerden biri de Türk-İş'e bağlı Haber-İş Sendikasıdır. **Bunlar özelleştirme saldırılarına karşı çıkmayan tam da uzlaşmacı bir anlayışa sahipler.** İstanbul'da Haber-İş 1 Nolu Şube dönem dönem eylem ve etkinliklere katılmıştır. Ancak son sürece onlar da tepki vermediler.

- **Haber-Sen olarak bu süreçte ne-ler yaptınız?**

Sınıf sendikacılığı anlayışı da sınıfın içerisinde çok cılızdır. Biz işkolunda örgütlü bir sendika olarak özelleştirmeler gündeme geldiğinden beri tepkimizi alanlarda gösterdik. Sınıfa önümüzdeki dönemde yaşanacakları anlattık. İşkolumuzda mücadelemizin önündeki engellerden biri de Türk-İş'e bağlı Haber-İş Sendikasıdır.

- Dönem dönem eylemlerimiz oldu. Bunlar hem özelleştirme öncesinde hem de özelleştirme sürecinde yapıldı. **Mücadelemiz Telekom'un peşkeş çekilmesinden sonra da devam edecektir.** Satışın gerçekleştiği sırada İstanbul'da Haber-Sen 7-8 ve 9 Nolu şubeler olarak Haber-İş 1 Nolu şube ve Türk Haber-Sen'le birlikte bizim ısrarımız sonucu 15 Kasım günü saat 10:30'da bir iş bırakma eylemi oldu. İşveren yasadışı bir şekilde çevik kuvvet polisini Gayrettepe Telekom önüne yığıdı. **Kurum önünde toplanan çalışanlara en demokratik haklarını savunanlara, özelleştirmeye karşı koyanlara gaz bombalarıyla saldırdı.** Sendika başkanları gözaltına alındı. Çalışanlar darp edildi. Buna karşılık işçilerin ve memurların direnişi büyüdü. Kitle çevik kuvvetin saldırısına karşı sendika üyelerinin direnişini gördü. **Gözaltına alınanlar serbest bırakılana kadar hizmet üretilmedi.** Gözaltıların mahkemeden salıverilmesinden sonra eylemin ikinci gün de devam etmesi için bir araya geldik. Ancak ortak bir eylem kararı çıkartamadık. **Biz Haber-Sen olarak Türk Haber-Sen'le birlikte sabah 8:00'den 9:30'a kadar iş bırakma eylemi yaptık.** Polis yine yoğun yığınak yaparak eylemi engellemeye çalıştı.

Özelleştirme istihdam değil, işsizlik yaratır

- **Telekom'un satılması-peşkeş çekilmesinden sonra şirket yetkilileri "kimseyi işten çıkarmayacağız" şeklinde bir açıklama yaptılar. Bu açıklama size inandırıcı geliyor mu?**

- Yapılan açıklama tam da eylem yaptığımız gün oldu. **Telekom Genel Müdürlüğü önünde yapılması gereken devir töreni, eylemin gerçekleş-**

mesiyle beraber Swiss Otel'e çekildi. Bu tamamen işçi sınıfının mücadelesi sonucu oldu. Özelleştirmenin sonucu, istihdam yaratmak değil bundan

vazgeçmektir. **Binlerce, on binlerce insanın işine son verilecek.** Sendikal örgütlenmeler dağıtılacak. Taşeronlaş-tırma başlayacak, asgari ücret uygulanacaktır. Şu anda çalışanlar ise tazminatları ödenerek işten çıkarılacak, kalanlar yeni bir sözleşme ile sendikasız yeni koşullara göre çalıştırılacaklardır. 399 nolu kararnameye göre çalışanlar 4857 sayılı yasaya geçmedikleri için süreç içerisinde diğer kurumlara nakledileceklerdir. **Sayıları 14.000'i bulan bu çalışanlar Maliye Bakanlığın havuz dediğimiz personel müdürlüğüne aktarılacak, ardından müdürlük çalışanları ilgili bakanlıklara gönderecektir.** Tıpkı Ziraat Bankası ve Halkbank'ın özelleştirilmesi sürecinde olduğu gibi.

Bugün hükümet halkın çıkarlarını savunmadığını, emperyalizmin güdümünde IMF ve DB'nin talimatlarını harfiyen yerine getirdiğini bir kez daha göstermiştir. Başbakanın yaptığı "ben iyi bir pazarlamacıyım" sözleri

de bu uşaklığı yansıtmaktadır. Bu hükümet halk düşmanı bir hükümettir. **Bizler sınıf sendikacılığı anlayışını savunanlar olarak faşizme, gericiliğe ve emperyalizme ülkenin en değerli kurumlarını pazarlayanlara karşı kendi ilke ve esasları temelinde sınıfı örgütlemeye çalışıyoruz.** Şu anda örgütlü yapımız oldukça zayıftır. Sendikalara hâkim olan anlayış KESK de dahil olmak üzere uzlaşmacı bir anlayıştır. **Tüm işçi ve emek düşmanı anlayışlara rağmen sömürülenler arasındaki çelişkiler giderek artmaktadır.** Emperyalizm ve faşizme karşı mücadele ise giderek büyümektedir. İşçi sınıfı kendi örgütlülükleri ve önderliği ile beraber tüm saldırılara karşı koymaya ve iktidarını kurmaya muktedirdir. Bu 17 Ekim ve 49 Çin Devrimi ile ispatlanmıştır.

- **Bizimle düşüncelerinizi paylaştığımız için teşekkür ediyoruz. Mücadelenizde başarılar.**

- Ben de teşekkür ediyor ve yayın hayatınızda başarılar diliyorum.

Bugün hükümet halkın çıkarlarını savunmadığını, emperyalizmin güdümünde IMF ve DB'nin talimatlarını harfiyen yerine getirdiğini bir kez daha göstermiştir. Başbakanın yaptığı "ben iyi bir pazarlamacıyım" sözleri de bu uşaklığı yansıtmaktadır. Bu hükümet halk düşmanı bir hükümettir.

İşçi-köylü'den

DEVLET HAKKARI'DE SUÇÜSTÜ YAKALANDI!

Son dönemde **Hakkari** ve bazı ilçelerinde, patlatılan bombalar, işlenen cinayetler; bu bombalama ve cinayet olaylarını protesto eden Kürt halkının üzerine panzerler sürülerek yeni cinayetlerin işlenmesi kimilerinin iddia ettiği gibi üç beş haddini bilmezsin gerçekleştirdiği karşı devrimci eylemler değildir. **Tam aksine bu faşist Kemalist diktatörlüğün Kürt ulusuna ileri, devrimci ve komünist güçlere karşı izlediği sistemli karşı devrimci politikanın doğal bir sonucudur.** Özcesi **“devlet bir sınıfın diğer bir sınıf üzerinde tahakküm kurma aracıdır”** ve faşizm hükümet değil, bir devlet biçimidir. Ve tüm burjuva-feodal hükümetlerin görevi; emperyalizmin uşağı faşist diktatörlüklerin çıkarlarına uygun olarak hareket etmektir. Ve nitekim tüm hükümetlerin yaptığı da budur.

Bu karşı devrimci politikanın, dönem dönem daha şiddetli bir boyut kazanması, egemen burjuva sisteminin **“yönetmede”** eskisi gibi rahat olmaması ve buna paralel olarak huzursuzluğun artarak, toplumsal bir hareketliliğe yol açacak güçlü dinamikleri ortaya çıkarmasından kaynaklıdır. Diğer bir ifadeyle böylesi dönemler ezilenlerin, baskıya, sömürüye ve millî zulme karşı seslerini yükselttikleri, egemen burjuva feodal sistemlerinin **“vatan-millet”** edebiyatıyla ırkçılığın-şovenizmi körükleyerek saldırılarına daha bir hız kazandırdıkları dönemlerdir. Mesele faşist TC'nin kuruluşundan sonraki süreçte Kürt halkına karşı her dönem izlenen politikanın esas olarak imha ve inkardan ibaret olmadığını kim iddia edebilir? **Yine devrimci ve komünist güçlere karşı da esasta izlenen politika budur.** Baskı ve zorbalığın boyutu-

nu belirleyen de, direnen ve savaştan güçlerin etki düzeyidir.

Ülkemizde son yaşanan gelişmeleri yorumlamak için, işe **Kaypakkaya** yoldaşın **Kemalizm'e** dair yaptığı değerlendirmeye başlamak doğru bir yöntem olacaktır. Çünkü; Dersim'de, Zilan'da, Koçgiri'de ve bugün Şemdinli'de, Hakkari'de yaşananların tümü bu faşist diktatörlüğün eseridir. **“Bir Türk dünyaya bedeldir”, “Tek bayrak, tek millet”** vb. ırkçı, şoven Kemalist bakış açısının yol açacağı tablo, ancak böylesi kanlı bir tablo olur. Kaypakkaya yoldaş bu gerçeği şöyle formüle etmişti: **“Kemalizm bütün demokrasilerden uzak bir diktatoryadır.” “Kemalizm faşizmdir.”**

İşte Kemalizm'in devrimci ve komünist güçlere, Kürt ulusuna ve diğer azınlık milliyetlere karşı bakış açısı yukarıda aktardığımız anlayıştan ibarettir. Bu anlayış bugün de esas olarak varlığını koruyor. Esas olarak diyoruz; çünkü Kürt ulusal hareketinin ulusal demokratik talepler ekseninde yürüttüğü can bedeli direniş neticesinde, sözde da olsa Türk egemen sınıfları Kürtlerin varlığını kabul ettiler.

Bugün bize bu kanlı tarihi referans olarak gösterenler son dönemlerdeki ırkçılığı ve şovenizmi körükleyenlerdir. **Trabzon'dan** başlatılarak diğer birkaç ilde **TAYAD' lı** ailelere ve yine daha yaygın ve kapsamlı bir şekilde Kürtlere karşı yürütülen tüm bu linç girişimlerinin arkasında da bu güçler vardır. Görünen o ki; tüm bu karşı devrimci faaliyetler faşist diktatörlüğün kin ve öfkesini yatıştırmaya yetmemiştir. Bundan dolayı da, Hakkari ve çevre ilçelerinde olduğu gibi yeniden kontralarını harekete geçirdiler.

Son saldırı olaylarında da görüldü-

ğü gibi, tüm bu saldırılar, tarihi bir zincirin kanlı halkaları gibidir. **Bu halkalara kaynaklık eden de ırkçı-şovenist zihniyettir. Faşizmdir.** Halkaların en çok kana bulaştıkları dönemler ise ezilenlerin zincirleri parçalamaya yürüdükleri dönemlerdir. Kanlı zincirlerin paslanmaya ve çürümeye yüz tuttuğu gerçeğinin geniş kitleler tarafından giderek görülmeye başlandığı dönemlerdir. **Çünkü faşizm karanlıkları aydınlan ışıktan, gerçeklerden her zaman korkar.**

Hakkari ve ilçelerinde patlayan bombalar **“Bu ülkede herkes birinci sınıf vatandaştır”** demagojisiyle akıtılan **“sözde vatandaş”** kanıdır. Sözde vatandaş tanımlaması, Kürt halkına, Kürt halkının ulusal demokratik talepli istemlerine karşı duyulan kin ve nefretin dışı vurumudur. Yürütülen bu linç girişimleri, basın yoluyla kusulan kin ve nefretin sokaklardaki tezahürüdür.

Yine değinilmesi gereken diğer bir konu da sıkça dillendirilen **“derin devlet”** kavramıdır ve yine Başbakan **R. Tayyip Erdoğan'ın** bölgeye yaptığı son geziye dair bazı değiniler yapmak önemli ve gereklidir. Kimi çevreler **“derin devlet”** kavramını, devletin dışında organize olmuş bazı güçler olarak algılıyor, tanımlıyor. Ki bu tanımlama objektif olarak faşist Kemalist diktatörlüğün işine yarıyor. Nitekim Susurluk olayında olduğu gibi, sanki tüm bu pisliklerin yaratıcısı sistem değil de sistem içinde yolunu şaşırması birkaç haydutmuş gibi bir izlenim yaratılmaya çalışıldı ve bugün de benzeri yaklaşımlar tekrarlanmaya çalışılmaktadır. Dolayısıyla bu dönemde döneme gerçeklerin altını çizmek, bu yanlış bakış açısına yeniden dikkat çekmek bizim için bir zorunluluk haline gelmiştir.

“Derin devlet” görünen devlet tanımlamaları, gerçekleri ters yüz etme, bombacı askeri sahiplenilen Genelkurmay Başkanı **Yaşar Büyükanıt'ın** söylemlerini görmezlikten gelme anlamına gelir. Bu sahiplenme bu eylemlerin arkasında hangi güçlerin olduğunu

da ortaya koyuyor. Bu demektir ki, derin denilen devlet aslında devletin ta kendisidir. **“Derin devlet”, “devletin içine sızmış bazı kişilerin işidir”** söylemleri devleti aklama çabalarından başka bir şey değildir. Siyasal değerlendirmelerimizde, propaganda ve ajitasyon faaliyetlerimizde bu gerçeğe dikkat etmeliyiz.

Erdoğan'ın Hakkari ve ilçelerine yaptığı olağanüstü korumalı **“baskın”** ziyaret sırasında yaptığı açıklamalara dair bir değerlendirme yapmadan önce ziyaretin neden bu şekilde gerçekleştiğine dair bir noktanın altını çizmek önemlidir. **Bu ziyaret şekline yol açan neden Erdoğan'ın bu şekilde kendisine karşı yapılacak kitlesel bir protesto eylemini engellemeye çalışmasıdır.** Nitekim karşısında halkın taleplerini dile getiren protesto içeren dövizleri gören Tayyip bunları **“ne çabuk hazırladınız”, “kim elinize verdi bu kartonları”** demekten kendini alıkoynamamıştır. Tayyip'in yaptığı açıklamaların özeti ise **“olayın takipçisi olacağız”** dan ibarettir. Bu söylemlerin tercümesi **“Hesap sormak sizin göreviniz değil”, “Biz gerekeni yapacağız.”** Tarihi tecrübelerin bize bugüne kadar gösterdiği gerçek şudur ki: Egemenlerin yaptığı en iyi şey sorunu sürece yayararak ya unutturmaya çalışmak, ya da üç beş tetikçisine göstermelik cezalar vererek devleti aklamaktır.

Sonuç olarak; hiç kimse bu devletin dışında başka bir **“derin devlet”** aramaya kalkmamalıdır. **“Derin devlet”** ordusuyla, MİT'iyile, polisiyle, kısacası tüm karşı devrimci kurumlarıyla birlikte faşist TC'in ta kendisidir. Söz konusu başçavuşları, Çatlıları, Ağar ve benzerlerini yaratan bu devletin kendisidir. Dolayısıyla biz propaganda ve ajitasyon faaliyetlerimizde bu notkaya yoğunlaşmalı, halkın tepkisini bu odaklara yöneltmeliyiz. Bunu yapmamız, kesinlikle olayın faili olan katillerin yargılanması talebini dile getirmemizin önünde engel değildir. **Bilakis bunu güncel bir talep olarak her yerde dillendirmeliyiz.**

İleri Deri direnişinde kazanıma doğru...

Gönen ve Çorlu'daki deri işçilerinin başlatmış oldukları direnişler devam ediyor.

Çorlu'da patronun sendikal örgütlenmenin önüne geçme saldırılarına karşı **17 Şubat'tan** bu yana direnişte olan **İleri Deri** ve **Temmuz 2005'ten** bu yana direnişte olan **Birsinler Deri** işçilerinin direnişleri kurdukları çadırlarda devam ediyor. İleri Deri patronu **Jak Sel'in** direniş başladıktan sonra kalp krizi geçirerek ölmesi üzerine **İleri Deri Yönetim Kurulu'nda** boşluk oluşmuştu. **Deri-İş Sendikası** direnişte olan işyerlerinin patronlarına defalarca kez görüşme çağrısı yapmış, ancak hiçbir patron görüşmeye yanaşmamıştı. Burada kazanılacak hakların tüm deri

sanayisine yayılmasından çekinen patronlar, hep birlikte hareket ederek sendikal örgütlülüğün önüne geçmeye çalıştılar. İleri Deri patronu **Jak Sel de Deri-İş Sendikası'nın** çağrısına cevap vermeyen patronlardan biriydi. Deri-İş Sendikası patronlara çağrılarını yinelerken, Toplu İş Sözleşmesi Teklif Tasarısı'nı görüşmek üzere İleri Deri Yönetim Kurulu'na da 25 Kasım'da bir toplantı çağrısı yapmıştı. Daha önce hiçbir çağrıya yanıt vermeyen **Yönetim Kurulu** bu çağrıya olumlu yanıt verirken, Yönetim Kurulu oluşmadığı için görüşmeyi ancak **15 Aralık 2005** tarihinde yapabileceklerini dile getirdiler. İleri deri patronlarını görüşmeye iten neden, işçilerin, sendikanın kararlı tutumları ve

üretimden gelen gücün kullanılması olarak algılanmalıdır. **Birsinler Deri'de** direnişte olan işçiler de işyeri önünde kurdukları çadırlarda **Çalışma Bakanlığı'ndan** yetki tespitini bekliyor. Sendika ve işçiler buradan gelecek karara göre hareket edeceklerini belirtiyor.

Gönen'de sendikaya üye oldukları gerekçesiyle **22 Temmuz 2005** tarihinde işten atılan 260 işçi yağın yağmura, soğuğa rağmen işyerleri önünde kurdukları çadırlarda direniş-

lerine devam ediyor. Yetki tespitini bekleyen işçiler, sermayenin tüm saldırılarına rağmen sonuna kadar direnmekte kararlı olduklarını dile getiriyorlar. **(Kartal)**

Şemdinli ve Yüksekova'nın öfkesi sokaklarda yankılandı

9 Kasım 2005 tarihinde Hakkâri'nin Şemdinli ilçesinde yaşananların ardından Mersin'de bu olayları protesto etmek için Çilek Mahallesi'nde yapılan gösterilere polis azgınca saldırmış ve kitleyi kısa mesafeden (15-20 metre) yayılım ateşine tutarak, Murat Demir adındaki bir genci katletmiştir. Enver Ekinci ve Recep Çağlar adındaki gençler ise ağır yaralanmıştır. Devlet bu saldırganlığı ile halkı baskı altında tutup sindirmeyi amaçlamaktadır. Mersin'de ilk olmayan bu olay daha önce Ümit Gönültaş'ın katledilmesi olayında yaşanmıştır.

Görgü tanıklarının ifadesine göre kolluk güçleri yaralıları hastaneye götürmek yerine olay yerindeki boş kovanları toplayarak delilleri karartmak istemiştir. Bu cinayet de Ümit Gönültaş olayı gibi, faili meçhul hale getirilmeye çalışılmaktadır. Bu olaylar bizlere bir kez daha gösteriyor ki, faşizmin "demokrasi" anlayışı yoksul emekçi halkımızın kanını dökmektir. Tüm bunlar sistemin halk düşmanı yüzünü bir kez daha göstermiş, halk demokrasinin ancak Halk Savaşı ile geleceğine bir kez daha işaret etmiştir.

Halkın tepkisini savaş sloganlarına dönüştürerek, doğru yöne kanalize etmek bugün önümüzdeki en büyük görevdir. Bu olaylar münferit vakalar gibi gösterilmek istenmektedir. Ancak gerek R. Tayyip Erdoğan'ın gerekse Yaşar Büyükanıt'ın yaptığı açıklamalar olayların faşist TC'den bağımsız olmadığını gösteriyor. Cinayetlerin asıl faili faşist TC'dir. Bunu her alanda dile getirerek halkın tepkisini doğru olan yere yani TC devletinin üzerine çevirmek gerekmektedir.

Demir'in cenazesini halk sahiplendi

Çilek Mahallesi'nde yapılan eyleme polisin ateş açması sonucu yaşamını yitiren Murat Demir'in cenazesini halk sahiplendi. TMSH polisleri Demir'in ölümünün ardından cenazeyi, halk ve aileden kaçırmak amacı ile otopsi bahanesi ile Adana'ya götürmüş ve aileye baskı yaparak sessiz bir şekilde defnedilmesini istemiştir. Buna karşın avukatlar devreye girmiş, aile ile birlikte Adana Adli Tıp Kurumu'ndan 21 Kasım 2005 tari-

hinde alınan cenaze Çilek Mahallesi'ne getirilmiştir. Saat 13:30 sularında İki Minare Camii'ne getirilen cenazeyi halk slogan ve alkışlarla karşıladı. Dini işlemlerin yapılmasından sonra cenaze, aralarında Partizan okurlarının da bulunduğu yaklaşık 5000 kişinin katılımıyla Çilek Mahallesi'nden Güneykent Mezarlığı'na kadar yürüyüş eşliğinde götürüldü. Kitle Yenipazar Mahallesi'ne geldiği esnada burada sabah saatlerinden beri çatışan kitle ile karşılaştı. Buradaki kitlenin de katılımı ve polisin yolu açmasıyla birlikte yürüyüş devam etti.

Polisin tahrik edici tutumu karşısında kitle polisi taşlamaya başladı. DEHAP yöneticilerinin engellemesi ile polisler halk arasına set çekildi ve kitle yola devam etti. Saat 18:30 sıralarında Güneykent Mezarlığı'na varan kitle, burada kılınan cenaze namazının ardından anma töreni yaptı. Törenin ardından kitle geldiği yönden tekrar yürüyüşe geçti. Yenipazar Mahallesi'ne yaklaşıldığı esnada yolu bir kez daha polis panzerleri ile kesmek istedi. Burada da polise taş atan kitleyi DEHAP yöneticileri engelledi. Yola devam eden kitle ikinci çevre yoluna geldiği esnada yol molotof kokteylleriyle trafiğe kapatıldı. Mahalle içine girildiğinde kitle dağılmaya başladı ve bu esnada polis saldırdı. Saldırı karşısında yaklaşık 50 kişi barikat kurarak polis ile çatıştı. Çatışma esnasında polis biber gazı kullandı. Kitleyi dağıtmayan polis kitle üzerine yayılım ateşi açtı. Çatışma kitlenin ara sokaklara dağılmasıyla son buldu.

Demir'in vurulduğu yerde anma yapıldı

Demir'in vurulduğu Bekirde yolu kavşağında anma yapıldı. Mahallenin girişine kurulan taziye çadırında saat 13:30'da toplanan, aralarında Partizan okurlarının da bulunduğu kitle, buradan Demir'in vurulduğu yere gitti. Burada yapılan açıklamanın ardından kitle Demir'in vurulduğu yere karanfil ve gül bıraktı. Karanfiller bırakıldıktan sonra Demir'in babası yaptığı konuşmada "ben bu olayın ölene kadar arkasında olacağım ve gerekirse ben kişisel olarak AİHM'e başvuracağım. Ne yapıp ne edip oğlumun hesabını soracağım" dedi.

Yapılan eylemin ardından kitle sloganlarla taziye çadırına doğru yürüyüşe geçti. Taziye çadırına varıldığında burada da sloganlar atıldı. Atılan sloganların ardından kitle aileye taziyede bulunup dağıldı.

Murat Demir'in katledilmesi kınandı

Konu ile ilgili Mersin Demokrasi Platformu da 22 Kasım 2005 tarihinde bir basın açıklaması yaptı. Saat 13:30'da İHD Mersin Şubesi önünde "Mersin Demokrasi Platformu" pankartını açarak yürüyüşe başlayan yaklaşık 100 kişi, Taşbina'ya kadar yürüdü. Burada platform adına İHD Mersin Şube Sekreteri Av. Ali Bozan açıklama yaptı. Bozan, yaptığı açıklamada Murat Demir olayının da Ümit Gönültaş olayı gibi faili meçhul hale getirilmeye çalışıldığına vurgu yaptı.

Yine Şemdinli'deki olaylar ile ilgili Adana'da 18 Kasım 2005 tarihinde Karasu Mahallesi'nde yapılan eyleme TC'nin kolluk güçleri saldırdı. Saldırı esnasında biber gazı kullanan kolluk güçleri, 15'i çocuk olmak üzere 18 kişiyi döverek gözaltına aldı. Kolluk güçleri sabah saatlerine kadar mahalleyi abluka altında tuttu.

Ayrıca Şemdinli saldırısının faili olarak gösterilen Ali Kaya için övücü sözler söyleyen Orgeneral Yaşar Büyükanıt hakkında suç duyurusunda bulunan Hatay Demokrasi Platformu, Hatay Adliyesi önünde bir basın açıklaması yaptı. (Mersin)

Şemdinli'de yakılan ateş ülkenin dört yanında harlanıyor!

16-19 Kasım tarihleri arasında 1 Mayıs Mahallesi'nde bir araya gelen Partizan, DHP, SODAP, ESP, DTP, DEHAP, EMEP ve SDP "Kürt halkı yalnız değildir" sloganını haykırdı. Bu tarihler arasında her akşam saat 20:00'de Eski Karakol durağında "Şemdinli faileri açıklansın, JİTEM lağvedilsin" pankartı; "Şan olsun Şemdinli serhıldanına", "Kürdistan faşizme mezar olacak" vb. dövizleri ve her siyasetin kendi flamalarıyla katıldıkları meşaleli yürüyüşler gerçekleştirildi.

18 Kasım akşamı aynı pankart, meşaleler, flamalar, dövizlerle alkış ve is-

liklerle yürüyüşe geçen kitle, yol boyunca sık sık Şemdinli ve Yüksekova'da katledilenlerin isimlerini haykırarak "Yaşıyor" sloganını attı. Yürüyüş boyunca iki polis akrebinin ortamı provoke etmeye çalıştığı gözlemlenirken, halkın balkonlara, esnafın dükkânlarının önüne çıkarak eylemi sahiplendikleri görüldü. Yürüyüş sırasında kitle adına bir kişi yaptığı konuşmalarda "Şemdinli, Yüksekova halkını ve direnişlerini sahipleniyoruz. Orada yakılan kıvılcımı ateşe çevirmek, her tarafa yaymak gerekiyor. Bu ateşi harlamak gerek" dedi ve polis akreplerini gösterecek "İşte bunlar Şemdinli, Yüksekova'da halkı katledenlerdir. Bunlar 1 Mayıs'ta, Gazi'de, Armutlu'da insanlarımızı katledenlerdir" şeklinde konuştu. Yürüyüş minibüs son durağında Şemdinli ve Yüksekova'da katledilenler için yapılan bir dakikalık saygı duruşu ve yapılacak eylemlere katılım çağrısının ardından saat 20:30'da sona erdi.

19 Kasım Cumartesi günü saat 19:00'da Gülsuyu Dinler Sokak'ta biraraya gelen Partizan, BDSP, ESP, DHP, HKM, PDD üyeleri de yaptıkları eylemlerle Şemdinli ve Yüksekova direnişini selamladılar ve devletin katliamcı yüzünü teşhir ettiler. Sağanak yağmura rağmen "JİTEM, MİT, Kontr-gerilla dağıtıl-sın; Kürt halkına özgürlük" pankartı açan yaklaşık 100 kişilik kitle kendi döviz ve flamalarıyla eyleme katılırken Partizan kitlesi de İbrahim Kaypakkaya ve Mao'nun flamalarıyla eylemdeki yerini aldı. Kitle, Dinler Sokak'tan çeşitli sloganlarla Minibüs Caddesi'nden yürüyerek Nurettin Sözen Parkı'na geldi. Burada kitle adına bir kişi yaptığı konuşmada "Şemdinli'de devletin gerçek yüzü açığa çıkmıştır. Bunun teşhirini iyi yapmalıyız. Şemdinli'deki direnişe bir ses de buradan bizler katıyoruz. Bu direnişi büyütme, ülkenin her tarafına yaymak gerekiyor" dedi. (Kartal)

Mersin'de bildiri dağıtımına gözaltı!

Şemdinli olayları ve Mersin'deki katliama ilişkin bildiri dağıtımını yapan okurlarımız TMSH ekipleri tarafından gözaltına alındı. Çilek Mahallesi'nde bildiri dağıtımını yaptıkları sırada gözaltına alınan Berat Demirtaş, Mahmut Toraman ve Abdullah Şanlı TMSH polisleri tarafından gözaltına alınarak Karaduvar Natık Karadeniz Polis Karakolu'na götürüldü. Buradan Savcılık talimatı ile Emniyet Müdürlüğü'ne götürülen okurlarımız, Terörle Mücadele Şubesi tarafından sorgulandı. Burada okurlarımıza sözlü saldırıda bulunan polisler ayrıca küfür ederek tehditlerde de bulundu. Ayrıca bazı resimler göstererek bu "şahısları tanıyor musunuz?" şeklinde sorular sorulmuştur. Okurlarımız daha sonra Savcılık talimatı ile dava açılmak üzere serbest bırakılmışlardır. (Mersin)

işçi-köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İman Murat Sok. No:141
Aksaray-Fatih/İSTANBUL
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Numan BOZER
Baskı: Gün Matbaacılık Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya
Sk. No:23/A K.Çekmece/İstanbul Tel: 0212 426 63 30-580 63 80
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayincilik@superonline.com
@mail: umutyayincilik@tinet.net.tr

BÜROLAR

♦ KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAXS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
♦ ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
♦ İZMİR: 856 SOKAK, NO:48/203 KEMERALTI KONAK, TELEFAXS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
♦ MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
♦ BURSA: SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
♦ SAMSUN: KALE MAH. YUSUF KEPELİ İŞHANI KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
♦ MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT: 1 NO: 47 MERSİN
♦ AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

Şemdinli halkı, hesap sorma gününü bekliyor!

Açıklama: Elimize posta kanalıyla ulaşan bildiriye güncelliğinden dolayı yayınlıyoruz.

Çeşitli Milliyetlerden Halkımıza,

Faşist diktatörlüğün kontra timlerinin Şemdinli halkı tarafından suçüstü yakalanmasıyla ortaya serilen durum; **Demokratik Halk Devrimi** mücadelesi açısından dikkatle değerlendirilmesi gereken özellikler taşımaktadır. Susurluk'tan sonra ilk defa ve fakat bu kez tam da yapılan bir saldırının hemen ardından yakalanan kontr-gerilla ekibinin deşifre olması; devrim ve karşı-devrim cephesinde büyük bir hareketlenme yaratmıştır. Kendisine "suçlu" damgası vurarak zulüm uygulayan gerçek suçluları, suçüstü yakalamanın verdiği öfkenin şiddetini taşıyan, başta Şemdinli olmak üzere Türkiye Kürdistanı'nın diğer bölgelerindeki halk hareketleri, karşı-devrim cephesindeki korku, telaş ve paniği daha da büyümüşür. **Ele geçirdiği katillere sahip çıkılması ve bir kısmının serbest bırakılması üzerine öfkesi daha da büyüyen, gösterilerine ateşle karşılık buldukça şehitler ve yaralılar veren Kürt halkının serhildanlar zincirine çevirdiği coğrafyada faşist diktatörlüğün açmazları büyümektedir.**

Şemdinli'deki durum, bir "kaza" sonucu ortaya dökülen Susurluk'tan, olayın açığa çıkarılış biçimi kadar kontra faaliyetinin yoğunlaştığı bölgenin hassasiyeti açısından da farklılık arz etmektedir. Faşist Türk devleti, Kürt ulusunun devrimci dinamiklerinin yeniden güç kazanmaması için, bölgede son dönemde Ulusal Hareket'in eylemleriyle yükselişe geçen sürecin önünü kesmek amacıyla kontra faaliyetini yoğunlaştırmış bulunuyordu. Bunun sekteye uğraması ve aksine devlet aleyhindeki gelişmelerin daha da güçlenecek olması, hesapları büsbütün bozmuştur.

Yakalanan kontra elemanlarına faşist Türk Ordusu'nun üst düzey komutanlarının açıktan sahip çıkması, Şemdinli ile Yüksekova'daki cenaze törenleri ve protesto yürüyüşleri esnasında F-16'lara alçaktan uçuş yaptırılması, büyük bir rest ve meydan okumadır. Ordunun bu güçleri ve kozlarıyla kendini ortaya atması, durumun ciddiyeti hakkında yeterince açıklayıcıdır. Bu durum

aynı zamanda yaşadıkları korkunun bir başka göstergesi olarak da değerlendirilmelidir.

Bu gelişmeler karşısında; AKP hükümet yetkililerinin başta Tayyip Erdoğan olmak üzere yatıştırıcı nitelikte ve sahtekarca demeçler vermesini aklı başında hiç kimse dikkate almamıştır. Öyle ki Başbakanın bölgeye gidip de bundan üç ay öncesine benzer biçimde, bu kez "Kürt kimliği"ne ilişkin resmi söyleme aykırı kabul edilen konuşmalarla manevralara girişmesi de bölge halkının ilgisini çekmemiştir. "Meselenin takipçisi olacağız", "olayları gittiği yere kadar araştıracağız" türünden sözlerin, devleti somut olarak yaşayan hiç kimse tarafından inandırıcılığının bulunmadığı görülmektedir.

İşçiler, Köylüler, Emekçiler

Ancak faşist-Kemalist Türk devletini başka bir biçimde yaşayan ve algılayan çevreler; "adli süreç beklenmeli", "AKP'nin rejim ile çelişkisi var" gibi gerekçe ve senaryolar üzerinden, kitlelerde beklenti yaratmak ve oluşan muhalefet ve baskı gücünü zayıflatmak istemektedirler. Burjuva medya kuruluşlarının elbirliğiyle çanak tuttuğu bu propagandaya, "aydın" sıfatıyla ortaya çıkan bazı gruplardan kimi reformist akımlara kadar birçok kesim de katılmaktadır.

AKP'nin rejim ile çelişkili olduğu iddia edilen İslamcılığının dahi Beyaz Saray laboratuvarlarında damıtıldığı, bilmeyenin kalmadığı bir sırdır. AKP'nin, hükümette bulunduğu 3 yıl içerisinde emperyalistlerle (ABD, AB, IMF, DB, DTÖ) olan ilişkisi, onların verdikleri direktifleri canla başla yerine getirmekteki "azmi" ve "kararlılığı", ülkemiz halkına ve Kürt ulusuna yönelik izlediği politika ve uygulamalardaki "üstün başarısı" ortadadır.

Komünistlere, devrimcilere, demokrat ve ilerici güçlere karşı başta hapishaneler olmak üzere bütün alanlardaki yönelimi, ağır bilançolarla devam etmektedir. Artık kendi tabanında dahi "takiyye" olarak algılanmaya başlanan manevraları (türban, imam hatipler, zina tartışması vb.) dışında ve özellikle de esaslı konuların hemen hiç birinde rejimle en küçük bir çelişkisi yoktur. Ne TSK, ne de TOBB ve TÜSİAD ile doku uyumsuzluğu bulunmaktadır.

Hakim sınıf klikleri arasındaki çelişkiler, rejimin temel sorunlarında genellikle kriz yaratmaz. Çünkü bu zemin üzerinde esaslı ve uzlaşmaz bir çelişki yoktur. Kriz dönemlerinde askeri darbelerle ya da müdahalelere kadar uzanan süreçlerde yaşanan sorunların özünü sınıf mücadelesinin gerçeklikleri vardır. AKP hükümetinden Faşist Türk devletinin aleyhine sonuç doğuracak bir icraatta bulunmasını bekleyenler, ABD emperyalizminin Irak halkına "özgürlük" ve "demokrasi" getirmiş olduğunu düşünenlerden daha iyimserdir.

AKP böyle olmakla beraber, düzenin diğer kurum ve kişilikleri de bir şirketin ortakları, bir ailenin fertleri gibidirler. Ahmet Necdet Sezer ile Astsubay Ali Kaya arasında görev yeri ve unvanı dışında faşist diktatörlüğe hizmet açısından hiçbir fark olmadığı bilinmelidir. Birbirlerine Şemdinli ile Kandil dağına gitme konusunda bedavadan "hodri meydan" çeken Mehmet Ağar ile Tayyip Erdoğan arasında Kürt halkının kanını dökme hevesi konusunda zerre kadar fark bulunmadığı da anlaşılmalıdır. Partileri arasındaki farklarla ilgili boş ve yanlış yere yazılanların kütüphaneler doldurduğu Devlet Bahçeli ile Deniz Baykal arasındaki farksızlık, linç saldırılarının üstüne son gelişmeler karşısındaki tutumlar ile pekiştiği üzere, iyice görülmelidir.

Yurtseverler, Demokratlar, Devrimciler;

Şemdinli'de halkın sillesini yiyen kontra faaliyetinin, devletle organik ilişkisinin bulunmadığı söylenecek; şimdiden dillendirildiği gibi, "yerel" ve "bağımsız" olduğu açıklanacaktır. Oysa bilindiği üzere, yöredeki bütün kontra saldırıları, ordunun kontrol ve denetimi altındaki geçişler ve olanaklar kullanılarak ve hatta son eylemde olduğu gibi gündüz pervasızlığıyla yapılmıştır. Kontra mensupları için kamuoyuna ordunun en üst düzey komutanlarından açık destek mesajları yayınlanması ve Kürt köylerini yakmaktan sabıkalı eski bir Türk subayını askeri helikopterle Ankara'dan avukat olarak göndermeleri ve nihayetinde esas elebaşlarının tutuklanmaması da çok açık göstergelerdir.

Faşist Türk devletinin bu sürece ilişkin farklı bir politika izlemesi beklenmediği

halde, "saldırganlardan/katillerden hesap sorulması ve gerçeklerin açığa çıkarılması" talebiyle, en geniş eylem birlikleri oluşturarak, sonuna kadar ısrarlı ve kararlı bir kampanya yürütülmesi gerekmektedir.

Susurluk'ta "kazayla" ortaya saçılanlar, faşist Türk devletinin bütün üstünü örtme çabalarına karşın, birçok gerçekliğin halk tarafından daha iyi görülmesine neden olmuştu. Gerçeklerin açığa çıkarılmaması, halka ve devrimcilere yönelik işlenmiş sayısız suçun aydınlatılmaması, başta şefler olmak üzere çoğu katliamcıların yargılanmaması, bazı çete elemanlarına ödül mahiyetinde sembolik "cezalar" verilmesi dahi, düzenin teşhiri açısından belli bir tablo ortaya çıkarmıştı. O dönemde yürütülen çeşitli kampanyaların ve demokratik kitle eylemlerinin teşhir faaliyetinin etkili olmasındaki payı yadsınmamalıdır.

Eldeki onca delile rağmen kontra faaliyetinin herhangi bir biçimde sökülmesine izin verilmeyeceği, bağlantılarının açığa çıkarılmayacağı, eylemlerinin büyük oranda aydınlatılmayacağı ve deşifre olan elemanların en çok Susurluk tarzında "ceza"landırılacakları iyi bilinmelidir. Yürütülecek kampanyanın hedefi açısından, devletin daha fazla teşhir edilmesine hizmet etmesi suretiyle kitlelerin devrim mücadelesine kazanılmasında rol oynaması esastır. Bu bilinçle kampanya faaliyetine bütün alanlarda var gücümüzle katılmak durumundayız.

Faşist katillerden, kontr-gerillanın ölüm makinelerinden asıl hesap soracak olan bu düzenin savcıları ve mahkemeleri değildir. Onlarla hesaplaşmayı bugün için ertelemek durumunda kalan Şemdinli halkı, hesap sorma gününü sabırsızlıkla bekliyor. Biz onları daha fazla bekletmemekle yükümlüyüz!

KONTR-GERİLLA HALKA HESAP VERMELİDİR!

HİÇBİR HALK DÜŞMANI CEZASIZ KALMAYACAK!

KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML, TİKKO VE TMLGB!

TKP/ML MK SB

Kasım 2005

TKP/ML, Halk Ordusu TİKKO-TMLGB" sloganı da atıldı.

Kitle çatışma boyunca birkaç kez dağılırken sürekli tekrar toplanıp polise taş ve molotof kokteyle saldırı. Eylem esnasında gözaltılar da olurken, polis, devrimci öfkeden yaralanarak payını aldı. Birkaç polis, atılan molotof kokteyllerle yaralandı. Polis birçok yerde atılan taşlar ve molotof kokteyllerle kovalandı. Kitleyi dağıtamayan polis mahalleden çekilmek zorunda kaldı. Saat 18:30'da tüm kitle bir araya gelerek Cemevi'ne doğru yürüyüşe geçti. Sokaklarda ve caddelerde barikatlar kuran devrimciler yolları molotof kokteyllerle ve yaktıkları ateşlerle tutuşturdu. Cemevi önündeki Mobesse kamerası da tahrip edilirken kitle buradan slogan ve alkışlarla dağıldılar. (İstanbul)

Paris, Şemdinli, Gazi; Kavga büyüyor!

Faşist TC devletinin Şemdinli'de açığa çıkan yüzü ülkenin birçok yerinde olduğu gibi 27 Kasım 2005 tarihinde bu kez kendini Gazi Mahallesi'nde gösterdi. Şemdinli'de açığa çıkan JITEM terörünü, Kürt halkı üzerindeki saldırıları protesto etmek için saat 15:00'te Heykel Parkı'nda bir araya gelen Partizan, DHP, HÖC, ESP, BDSP ve DTP alkışlar ve sloganlarla eylemi başlattılar.

Kitlenin önünde "Halkların katili devlet Şemdinli'de işbaşında" yazılı ortak pankart açılırken Partizan flamalarıyla ve coşkusuyla eylemden önce "Şemdinli'nin katili patron-ağa devleti" sloganıyla toplandılar. Heykel Parkı'nda toplanan kitle buradan yürüyüşe geçerek, sık sık atılan "Şehit namırım", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Yaşasın devrimci dayanış-

ma", "Şemdinli halkı yalnız değildir", "Kahrolsun MİT, CIA, Kontr-gerilla", "Faşizme karşı silah başına" vb. sloganlar haykırıldı. Mahallede sloganlarla yürüyen kitle halkın alkışları ve zafer işaretleriyle selamlanırken Partizan eyleme "Şemdinli halkı yalnız değildir", "T. Kürdistanı faşizme mezar olacak", "Kürt ulusuna özgürlük halk savaşıyla gelecek" vb. yazılı dövizlerle katıldı. Kitle sık sık "Halkımız saflara hesap sormaya" sloganını da atarak çevreden eylemi izleyen halkı kortejlere davet etti. Halktan birçok insanın kortejlere katıldığı görüldü.

Yürüyüşün ardından eylem bileşenleri adına ortak basın açıklaması okundu. Yapılan açıklamayla faşist TC'nin Kürt halkı üzerindeki saldırıları kınanırken, "yapılan katliamlarla

devletin kirli yüzü bir kez daha kendini göstermiştir" denildi. Basın açıklamasından sonra kitle dağılırken faşist TC'nin kolluk güçleri kitle üzerine gaz bombaları atmaya başladı. Bunun üzerine kitle de taşlarla polise yanıt verdi. Sokak aralarında saatlerce süren çatışmada polis terör estirdi. Polisin terörü sonucu halktan birçok insan zarar görürken, halk yaralanan ve gazdan etkilenen devrimciler kucak açtı. Eylem sırasında TKP/ML militanları duvarlara "Yaşasın TKP/ML, TİKKO, TMLGB", "Faşizme karşı omuz omuza", "Yaşasın Halk Savaşı" vb. yazılmalar yaparken birçok yerde de TKP/ML TİKKO ve TMLGB imzaları atıldı. Kurulan barikatlarda TKP/ML, MKP, TKİP ve MLKP yazılı pankartlar açıldı. Eylemde çatışmalar sürerken sık sık "Yaşasın Partimiz